

*Peter Bjornsen
Artwork 2016
Saluki and Arabian Horse*

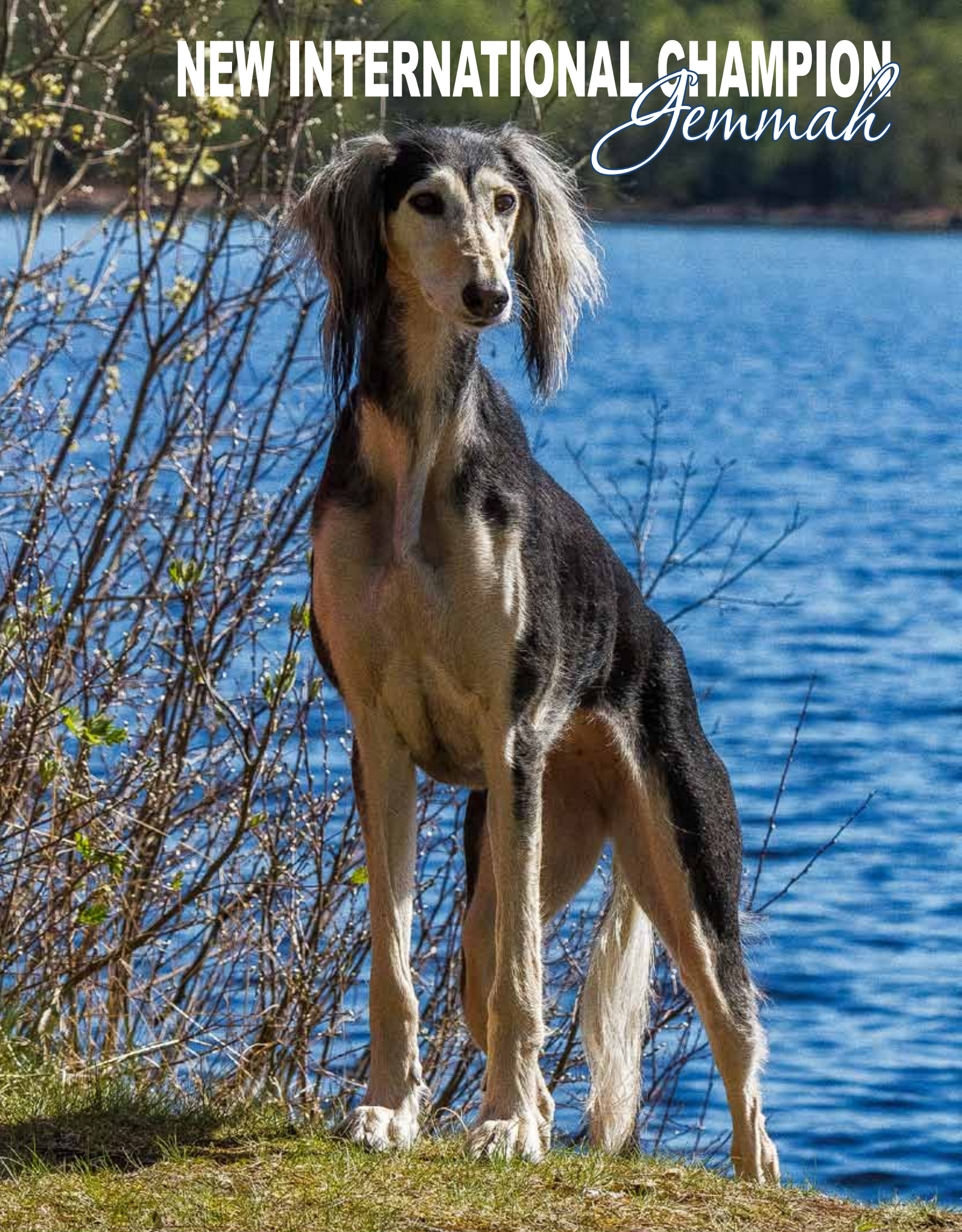
SALUKIBLADET

NUMMER 3 2016

Medlemstidning för Svenska Salukiringen

NEW INTERNATIONAL CHAMPION

Gemma

C.I.B & NORD CH
TA'ZIM GAIA GEMMILAH

WWW.TAZIM.SE

Photo Benny Wallin

Innehåll

3	Innehåll / Annonssörer
4-5	Styrelsepresentationer / Ordförandespalt
6	Salukibladet / Annonsera / Salukinytt
7	Medlemskap / Styrelsen informerar
8-10	RAS & hälsa
12-22	Exklusiv intervju med kennel Khalil
23-24	När ödet får bestämma
24	Khalildagen 1998
25	Därför blev det saluki

DANMARKSPECIAL

26-30	Salukins historia i Danmark
32	Lure coursingens historia i Danmark
33	Vem är vem bakom kennelnamnet
36-41	Uppfödarintervju med kennel Shah
42-43	Interview with the coverartist
44-45	Hyresvärden räddade resan
45	Salukiboom i Kosta
46-47	Från veterinären
48-49	Spann-körning med saluki

UTSTÄLLNINGAR

50-51	Strömsholm Summer Show
52-53	Resultat från Landskrona 15/5 2016
54-55	Resultat från Nyland 21/5 2016
56-59	Rapport från Crufts
60-61	In memoriam

LURE COURSING

62	LC resultat
62	Deltagare LC EM 2016

Annonssörer

2	Kennel Ta'zim
11	Royal Canin
31	Gunilla Skafar
34-35	Kennel Emoticon
63	Kennel Sadaqa
64	Kennel Khalils

STORT TACK

till alla annonsörer som genom detta stödjer vår klubb!

Redaktionen tar tacksamt emot tips på artiklar eller reportage att översätta samt förstås även egna bidrag från våra medlemmar och läsare. Vi publicerar inkommet material allt eftersom det kommer in till redaktionen och förstås i mån av plats. Däremot kan vi inte lova i vilket nummer av tidningen inskickat material kommer att publiceras.

Skribenterna ansvarar för riktigheten i sin artiklar. Redaktionen tar inte ställning för eller emot eventuella åsikter eller sakfrågor som framförs i artiklarna.

Redaktionen reserverar sig för eventuella tryckfel.

Omslagsbilden design av Peter Bjørnsen, DK.

Tidningen är tryckt av Tryckshopen AB
www.tryckshopen.se
Design & layout Marie Palmqvist
Annonser inskickade av annonsörerna själva

Ordförandespalt

Namn: Jonny Hedberg

Ålder: 69

Ort: Lidingö

Antal saluki: 2

Ägt saluki sedan: 1972

Tidigare föreningsarbete: Aktiv i vindhundvärlden sedan 1975, bla ordförande i SvSR i över 15 år på 70 och 80 talen. Varit med och etablerat lure coursing som officiellt bruksprov och tävling. Sitter med i FCI's "Vindhundkommitté" sedan 2005. Är lure coursing överdomare. Haft ett antal valberedningsuppdrag inom SvVK. Sitter med i styrelsen i två andra ideella föreningar, varav i en som ordförande.

Gillar att göra med mina hundar: Lure coursing ligger mig varmt om hjärtat. Som pensionär blir det en hel del promenader, då är det trevligt att ha en hundkompis med. Tycker även att det är rätt kul med utställningar, följer gärna med min hustru Karin på utställning.

Namn: Christine Fransson

Ålder: 42

Ort: Granemåla, Blekinge

Antal saluki: 4

Ägt saluki sedan: 2010

Tidigare föreningsarbete: Sekreterare i SvSR sen 2013.

Gillar att göra med mina hundar: Det går åt mycket tid till att skämma bort dem med pussar och kel samt långa promenader i skog och mark. Åker en del på utställning, kanske mest för att det är roligt att träffa alla härliga människor med samma intresse och se alla underbara salukis.

Namn: Helena Breicha

Ålder: 42

Ort: Skuttunge, Uppsala

Antal saluki: 2

Ägt saluki sedan: 2005

Tidigare föreningsarbete: Pedagogisk förening i Uppsala

Gillar att göra med mina hundar: Jag tycker själv om att vara fysiskt aktiv, joggar gärna med hundarna och cyklar. Vi ägnar oss i huvudsak åt utställning men funderar på att börja med LC.

Namn: Elisabet Levenskog

Ålder: 55

Ort: Flo, Grästorps kommun

Antal saluki: 1

Ägt saluki sedan: 1986

Tidigare föreningsarbete: Svenska Salukiringen, centralt och väldigt många år i västra avdelningen, SvVK västra, SKK Skaraborg.

Gillar att göra med mina hundar: Promenera i skog och mark, mysa i soffan, åka på utställningar.

Namn: Mary-Ann Axelsson

Ålder: 52

Ort: Filipstad

Antal saluki: 6

Ägt saluki sedan: 1982

Tidigare föreningsarbete: Varit aktiv i Filipstads brukshundklubb, i styrelsen, i olika sektioner och som instruktör, var med och startade upp lc i Värmland, ringsekreterare och kennelkonsulent. Med i redaktionen för klubbtidningen Salukibladet samt är med och arrangerar utställningen i Värmland.

Gillar att göra med mina hundar: Långa skogs promenader varvat med träning av olika slag är nog det vi gillar mest.

Ordförande

Vice ordförande
Sekreterare externt

Sekreterare
internt

Kassör

Ledamot

Live mötet i Ödeshög (1:a och 2:a april) var mycket konstruktivt, en rad kloka beslut fattades. Alla i styrelsen bidrar och alla verkar ha trevligt. Möten som kantas av konstruktiva och ibland roliga kommentarer blir mycket produktiva.

Nya i styrelsen är Elisabet Levenskog, Susanne Råberg och Johan Grönborg. Elisabet har varit styrelsemedlem tidigare och axlar nu posten som kassör. Susanne och Johan går in som suppleanter. Alla hälsas givetvis mycket välkomna till styrelsen.

Årsmötet den 20:e mars avlöpte som förväntat. Deltagandet kunde ha varit bättre, 16 personer noterades i röstlängden. Styrelsen sliter med frågan om var, när och hur vi skall ha årsmöte. Vi har under rätt många år haft mötet i samband med SvVK/östra avdelningens utställning i mars. Kanske vi måste hitta ett nytt koncept - idéer är mycket välkomna!

Vindhundfullmäktige hölls den 23:e april i Arlanda Hotellby. Röstlängden upptog 27 delegater, bara ett fåtal kallade delegater uteblev. Ett bra möte med tydlig information och kloka kommentarer. Två propositioner kom från HS. Den första föreslog att VF skall sammanträda vart annat år i stället för som nu varje år. Anledningen till förändringen är i första hand ekonomiska motiv, ett VF möte är inte billigt. I och för sig ett bra skäl att se över frågan, men enligt Salukiringens uppfattning är en förlängning av periodiciteten inte bra. Det främsta skälet är att medlemmarnas möjligheter att påverka klubbverksamheten försvåras. Vidare förlängs mandattiden för HS medlemmar till 4 år och som HS själv påpekade, det blir inte lättare att hitta personer som är villiga att ta på sig ideellt arbete med så långa mandatperioder. Vid den senaste stadgarevisionen minskades periodiciteten från 2 år till 1 år, i stort sett av ovan angivna skäl. VF godkände inte propositionen.

Den andra propositionen föreslog att en ny organisationsutredning skall tillsättas för att se över Vindhundklubbens organisation. Enligt Salukiringen ett mycket bra förslag. VF godkände propositionen. En arbetsgrupp tillsattes för att ta i frågan: Jörgen Oinonen (sammankallande), Maria Weinehall (nyvald suppleant i HS sitter även i SKKs föreningskommitté), Peder Lönn (östra avdelningen) och jag själv ingår i arbetsgruppen. Det blir säkert ett intressant uppdrag.

Ekonomi i klubben är en fråga som ständigt måste ha stor uppmärksamhet. Vår nya kassör har tagit sig an ekonomifrågorna med stor entusiasm och bra idéer.

Hälften av medlemsintäkterna går till Salukibladet. Styrelsen anser att för SB kan ett visst underskott accepteras. Den generella trenden för tidningar tryckt på papper är nedåtgående. Jag hoppas att vi kan ha råd med att ha kvar SB i tryckt form. Trots allt är en papperstidning ett säkert format vad gäller långtidsarkivering och den ger en mycket bättre läsupplevelse. En idé för att minska kostnaderna är att skicka Salukibladet som pdf till domare istället för att posta. Vi kommer att skicka en fråga om detta till våra domare. De som svarar att de föredrar

>>>

tidningen i pappersformat kommer att få den så. De som inte svarar eller vill ha pdf, får den i pdf.

Vi har ett starkt behov av att hitta andra inkomstkällor till klubben.

Vi kommer att ta betalt för vinnarbilder på vår hemsida. BIR/BIM, veteran, cert, cacib, valp. Kommer att kosta 100 kr/bild, bilderna läggs överst på resultatsidan.

Styrelsen beslutar att sälja av gamla Salukiblad, championböcker och jubileumsböcker. Dessa finns för närvarande utspridda på tre olika ställen. Vi kommer att vid de kommande utställningarna ha speciella försäljningstillfällen där vi säljer ut böckerna till mycket låga priser. Ett antal böcker och Salukiblad kommer att arkiveras för referensändamål. De böcker/tidningar som inte går att sälja kommer vi att slänga. **Priserna hittar du på sid 7.**

Ett modernt sätt att tjäna pengar är att hitta företag som är villiga att lägga ut en liten blänkare/länk på vår hemsida, klickar någon på länken så ramlar det in en slant till klubben. Johan utreder och jagar sponsorer.

Swishbetalning kommer att vara möjligt. Klubben har skaffat konto och utrustning för ändamålet.

RAS och hälsa. Vi kommer att ha ett ökat samarbete med Norge som också drar igång hjärtundersökningar, vilket ger oss möjlighet att ta del av den norska hälsoenkäten.

Domarkommittén. Ombildas till en del. Den nya bemanningen finner du på hemsidan.

Utställningskommittén och Strömsholmskommittén får även de några nya namn, se hemsidan.

Sommarutställningen 2016 börjar vi få ett tydligt grepp om. Vi har fått ett kostnadsuppbygg från SvVK/östra avdelningen som är klart positivt, bla står östra för hela markhyran. Ett från vårt perspektiv mycket positivt beslut. I övrigt pågår planeringen för fullt. Vi hoppas på en lika bra utställning som den 2015. Planeringen av sommarutställningen 2017 intensifieras när 2016 är avklarad.

Sommarutställningen jubileumsåret 2018 kommer att ske "i egen regi" på Vilsta. Vi kommer att ansöka om att en tvådagars utställning med cert båda dagarna. Domarna är inbjudna och vi avvaktar svar. Vi kommer att ha en ras-konferens i samband med dessa utställningar. I övrigt önskar styrelsen alla medlemmar ett framgångsrikt utställnings- och lure coursing år.

Ledamot

Namn: Marie Palmqvist

Ålder: Snart 50

Ort: Kosta

Antal saluki: 5

Ägt saluki sedan: 1998

Tidigare föreningsarbete: Gör Salukibladet och Afghanhundklubbens årsbok, styrelsearbete i SvVK/Västra och GRAINS, arrangerar utställningar.

Gillar att göra med mina hundar: Vara ute i skogen med dom, åka på utställningar och lure coursing.

Ledamot

Namn: Ingela Fjällbrant

Ålder: 43

Ort: Hunnebostrand, Norra Bohuslän

Antal saluki: 2

Ägt saluki sedan: 1999

Tidigare föreningsarbete: Sekreterare under 7 år i min förra bostadsrättsförening på 98 lägenheter.

Gillar att göra med mina hundar: LEVA! Officiellt engagerar vi oss både i utställningar och coursing och privat älskar vi att ta långa lös-springande promenader vid havet och att umgås med två- och fyrbenta släktingar och vänner.

Ledamot

Namn: Cecilia Schubert

Ålder: 53

Ort: Fagerhult

Antal saluki: 3

Ägt saluki sedan: 2008

Tidigare föreningsarbete: Fackligt, Bostadsrättsförening, Pudelklubben m.m.

Gillar att göra med mina hundar: Promenader, leka på stranden, aktivera, utställning m.m.

Foto Tomas Jeansson

Ledamot

Namn: Johan Grönberg

Ålder: 47

Ort: Nyköping

Antal saluki: 3

Ägt saluki sedan: 2012

Tidigare föreningsarbete: Har varit aktiv inom Idrotten, Ungdomstränare i Tennis, Damlagstränare och ordförande i Gnesta Volleyboll klubb, Ungdomstränare i Ishockey samt Målvaktstränare inom Ishockey.

Gillar att göra med mina hundar: Träffa andra salukivänner, vara ute i skog och mark och när tillfälle ges att vara på Kappbanan. Tycker även om utställningar och LC.

Suppleant

Namn: Susanne Råberg

Ålder: 51 år

Ort: Borås

Antal saluki: 1

Ägt saluki sedan: 2013

Tidigare föreningsarbete: Frivolten Cup

Gillar att göra med mina hundar: Utställning, lure coursing, långa sköna promenader och mysa

Salukibladet

Salukibladet är en medlemstidning för Svenska Salukiringen
- en rasklubb i Svenska Vinhundklubben
- associerad med Svenska Kennelklubben

Ansvarig utgivare:

Jonny Hedberg

Redaktionskommitté:

Redaktör

Katarina Petersson
katarina.petersson@saluki.se
0703-19 78 00

Layout

Marie Palmqvist
marie@tazim.se
0739-52 97 68

Övriga fasta medarbetare:

Mary-Ann Axelsson
mary-ann.axelsson@saluki.se
0730-97 04 07

Anne Christine Karlsson
info@salukipug.se
0705-14 75 12

Lena Manneby
lena.manneby@regionjh.se
0702-13 76 96

Annonsera i Salukibladet

Annonspriser FÄRG

Helsida	610:-
Erbjudande helsida 2016	550:-
Halvsida	325:-
Baksida	1000:-
Inside, fram & bak	800:-

Vid köp av championannons i färg får du tilllägg på hemsidan utan extra kostnad!
Annonspriser för icke medlemmar +50%
Kommersiella annonser +100%
När du bokar din annons gör du din inbetalning till SvSR:s plusgiro **11 00 91-6**

Format för annons- och textmaterial

Salukibladet görs helt digitalt och trycks i svart/vitt samt i färg.
Annonserna ska levereras till redaktionen digitalt via e-post eller cd-rom i .pdf-format, alternativt i .tiff- eller .jpeg-format. Vid inscanning av bilder: Tänk på att scanna in bilden i minst 300 dpi.

Måtten på en helsida är 216x303 mm. Gör en marginal på 18 mm runt om. Utfall på 3 mm runt om är inräknat i måtten.

Gör du annonsen i Photoshop (eller annat liknande program) se då till att annonsen är i rätt storlek samt i upplösning 300 pixlar per tum.

Alla annonser ska vara inkomna och klara till manusstopp.

PM-nummer - 1

manusstopp 15 januari, utgivning mars

Vårnummer - 2

manusstopp 15 januari, utgivning mars

Sommarnummer - 3

manusstopp 1 maj, utgivning juli

Julnummer - 4

manusstopp 15 oktober, utgivning december

Salukinytt

En hög inavelsgrad innebär en dubbling av gener vilket medför att gener förloras. I RAS för saluki är klubbens målsättning att den genomsnittliga inavelsgraden i rasen inte bör ligga högre än ca 2,5%.

REGISTRERADE VALPAR

ADNIL'S

Linda Landby, Vindeln
3+5 födda 2016-02-28
Inavelsgrad: 0,0 %, säkert
E: Khalils Aahron
U: SE UCH Majo's Buffy Sainte Marie
Running Is Exciting, Running Is Awesome, Running Is Fantastic, Running Is Joy, Running Is Wonderfully, Running Is Happiness, Running Is Fun, Running Is Amazing

KABEERAH

Eva Bergman och Lars Bergman, Kode
4+4 födda 2016-03-06
Inavelsgrad: 1,8 %, säkert
E: DE CH, DK UCH, NO UCH, SE UCH, VDH
CH Dahaqin Baqir
U: SE UCH Kabeerah Arwen
Beorn, Barahir, Bregolas, Borlas, Bree, Beldis, Brithon, Belfalas

IMPORTER

Aziz Qahir

hane, född 2015-12-26
Inavelsgrad: 0,0 %, säkert
E: C.I.B., FI V-13, NO V-14, NORD UCH, NORD V-13, NORD V-14-15 Qirmizi Ovation
U: C.I.B., FI UCH, SE UCH Aziz Jalila
Uppfödare: Stina Jalkanen och Janette Jalkanen, Finland

Hala Angel's Aida Sol

tik, född 2015-08-03
Inavelsgrad: 2,0 %, säkert
E: Hisilome's Lucan
U: Basiirah Atoosa
Uppfödare: Bente Helene Nystuen, Norge

Kan-Ya-Ma-Kan Najmah For Sharwassim

tik, född 2015-07-16
Inavelsgrad: 3,9 %, osäkert
E: DE CH, INT UCH, VDH CH Mata Salamata's Umayyad Alwalid
U: IT CH Mata Salamata's Mahali
Uppfödare: Roberto Forsoni, Italien

HD/ED

Sharwassim Chemma

tik, född 2014-05-23
E: C.I.B., C.I.B.P., C.I.C., FI LCCH, SE LCCH, SE&DK UCH Sharwassim Ajib Ibn Shaitaan
U: DK UCH, NO LCCH, SE LCCH, SE UCH, VDH CH Sharwassim Busra
Uppfödare: Camilla Haglund, Göteborg
Undersökt: 2016-03-07, HD grad B, ED ua (0)

SKKs rekommendationer är att ett riktmarke är alltid para hundar som är närmare släkt än motsvarande kusiner. En sådan parning ger en inavelsgrad hos avkomman på 6,25%. Detta ska ses som en övre gräns och är inte önskvärd procentsats.

MEHR ANGIZ

Linnéa Johansson, Östhammar
5+3 födda 2016-02-08
Inavelsgrad: 0,4 %, säkert
E: SE UCH Mazra'E Gangall Glenfarclas
U: Borgsjödalen's Was It I
Laphroaig Kadett, Latif Admiral, Leander Kapitän, Linkwood Senator, Linlithgow Gt, Ladyburn Manta, Littlemill Cascada, Lia Ascona

Mala's Amal Amir Arijan Ibn Jato

hane, född 2015-09-10
Inavelsgrad: 0,0 %, tämligen säkert
E: ES CH Hyrkanya Aman-El-Jato-Malavia
U: DE&VDH CH, INT UCH, LU CH Aila Ziba Mashregh Baad Alqom
Uppfödare: Marika Latsch, Tyskland

Omaya Ter Dolen

tik, född 2015-08-28
Inavelsgrad: 3,1 %, osäkert
E: BE CH, CH CH, FR CH, INT UCH, NL CH, SE UCH Furat Ter Dolen
U: BE CH Halyma Ter Dolen
Uppfödare: Dirk Borghijs-De Smedt, Belgien

Sufeina Renaissance

tik, född 2015-08-11
Inavelsgrad: 0,0 %, osäkert
E: GB SHCH Baghdad Karim
U: Sufeina Porcelain
Uppfödare: A. Faber, Storbritannien

ÖGON

NORD UCH Dahaqin Adabi Atil

hane, född 2006-06-01
E: SE UCH El-Ubaid's Genesis
U: SE LCCH Baklava's Tigris Min Dahaqin
Uppfödare: Agneta Doverholt, Hällingsjö
Undersökt: 2016-02-10, Öga UA

Dahaqin Chantaraan

hane, född 2013-05-11
E: C.I.B.&NORD UCH, EUW-10, NO V-07, SE V-10, SL CH, WW-09 Shiraz California Dreamin'
U: C.I.B., FR CH, NORD UCH, SE LCCH
Dahaqin Azuma Ashantii
Uppfödare: Agneta Doverholt, Hällingsjö
Undersökt: 2016-02-10, Öga UA

Svenska salukiringens

Klubbmästare

Från och med 2016 kommer Svenska Salukiringen att dela ut klubbdiplom till alla klassvinnare med CK/HP från juniorklass till veteran-klass på SvSR's egna utställningar.

Klubbdiplomen delas ut i finalerna där även vinnarna i dom klasser som inte har final får komma in för att få sina diplom.

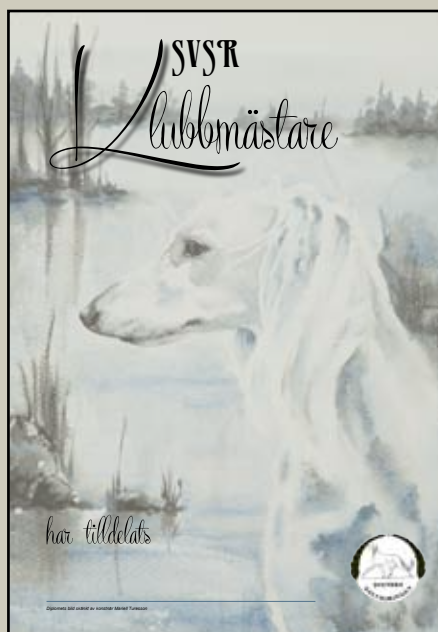
Precis som vi tar bilder på alla finaler för publicering i Salukibladet så kommer även diplomvinnarna som inte har någon final att fotas och vara med i tidningen.

När en hund samlat på sig 6 diplom (varav ett måste ha tagits på officiell utställning) tilldelas hunden den inofficiella titeln SvSR Klubbmästare.

Alla hundar med titeln SvSR Klubbmästare publiceras sedan med bild kostnadsfritt på hemsidan och i nummer 2 av Salukibladet. Diplomen som man vinner som klassvinnare kommer vara i svart/vitt A6.

När hunden vunnit klubbmästartiteln delas ett diplom i A4 ut i färg.

Mariell Turesson har varit vänlig att låna ut bilden till oss.

Medlemskap i Salukiringen

Medlemskapet är rullande och gäller 1 år och administreras av SKK.

Vill du bli medlem i Svenska Salukiringen eller betala in valpgåvomedlemskap? Ta kontakt med SKK medlemsavdelning telefon 08-795 30 50 eller e-post: medlem@skk.se SKK talar om vilket konto du ska sätta in pengarna på samt vilka uppgifter dom behöver.

Som medlem i Svenska Salukiringen får du tidningen Salukibladet 4 gånger per medlemsår samt möjlighet att delta på våra utställningar och andra aktiviteter i klubbens regi. Om du betalat in medlemskapet och inte får Salukibladet, kontakta Agnes Malmström på medlemsregister@saluki.se som hos oss är ansvarig för medlemsfrågor.

Vill du bli medlem kostar det:

(Priserna gäller 2016)

Sverige	300:-
Europa	400:-
Övriga världen	500:-
Familjemedlem/pers	50:-

Valpgåvomedlemskap kan endast tecknas av uppfödare och gäller endast för valpköpare som inte varit medlemmar i klubben dom senaste 5 åren.

Valpgåvomedlemskap	150:-
Valpgåvomedlemskap utland	200:-

Vi önskar alla nya & gamla medlemmar välkomna i klubben.

>>Membership in english<<

You will be a member from your paydate and 1 year forward. During this year you will receive our clubmagazine 4 times.

If you want to be a member please send a email to medlem@skk.se.

We welcome all our new & old members to the club.

Nya medlemmar via valpgåvomedlemskap

xx
xx

Styrelsen informerar

UTFÖRSÄLJNING

av gamla nummer av Salukibladet, blandade årgångar samt gamla nummer av championböcker och jubileumsböcker.

Utförsäljningen

kommer att ske på två olika ställen.

Vi kommer att ha en

"garagesale" hemma hos vår

kassör Elisabet Levenskog. I dagsläget är det inte klart när men mer information om detta kommer komma ut på hemsidan. Vi kommer att sälja ut resterande exemplar på vår stora Strömsholm Summer Show den 30 juli.

Alla gamla nummer

av Salukibladet,

Championböcker

och Jubileumsböcker

kostar 10:-/st och den senaste Championboken 1996-2000 kostar 50:- och Jubileumsboken 2013 kostar 100:-.

Det går inte att beställa dessa nummer och få dom hemskickade utan man får antingen åka hem till Elisabet eller till Strömsholm om man är intresserad.

RAS & HÄLSA

Enkäten kan även fyllas i och mailas in via vår hemsida www.saluki.se
OBS! Fr o m nu gäller att rapportera in alla avlidna Saluki födda fr o m 1991 och framåt.

Salukins ålder - nu ska vi få svar! Hur gammal blir världens äldsta hundras?								
Vänligen fyll i och skicka till Svenska Salukiringens kontaktperson som genom sin roll som veterinär lyder under sekretess.		<table border="1"><tr><td>Kön: (Kryssa!)</td><td>Hanhund</td><td>Tik</td></tr><tr><td></td><td>☐</td><td>☐</td></tr></table>	Kön: (Kryssa!)	Hanhund	Tik		☐	☐
Kön: (Kryssa!)	Hanhund	Tik						
	☐	☐						
Hundens namn _____ (vad som står på stamtavlan/registeringsbeviset)		Reg nr _____						
Född (år/mån/dag) _____		Avled (år/mån/dag) _____						
Inrapporterad av (kryssa vad som gäller)	☐ Ägare	☐ Uppfödare						
	☐ Jag är både ägare och uppfödare							
Ditt namn: _____								
Kontakt sker helst genom: (ange telefonnummer eller mailadress - detta behövs om vi t ex får samma hund inrapporterad 2 ggr)								
Hunden avled / avlivades _____ år gammal på grund av... (kryssa och förtydliga gärna med egna ord)								
☐	Olycka (ex. trafikolycka, förgiftning, drunkning, bortsprungen) - ange vad: _____							
☐	Åldersrelaterad svaghet pga av hög ålder (utan sjukdomsbild): _____							
☐	Plötsligt dödsfall utan synlig sjukdom innan (ange diagnos om sådan finns): _____							
☐	Sjukdom (ange diagnos om sådan finns): _____							
☐	Annat (ex temperamentsproblem): _____							
Har hunden insjuknat allvarligt under sin livstid och medicinerats för någon sjukdom som inte var själva dödsorsaken? (ange diagnos): _____								
Postas till: Leg. vet. Emma Andersson, Istrum Tallbacken, 532 96 SKARA.								
Tack! Svenska Salukiringen								

NÄR DET INTE BLIR SOM MAN HAR TÄNKT SIG...

SE CH DK CH SHIRIN ROYA AMIIN

En kort berättelse om när det ofattbara händer.

Text Mats Pedersen & Annika Andersson

Först lite om min och Annikas Mumiin (Shirin Roya Amiin).

Vår fantastiska svarta kille på 5 år, pigg och glad såsom de ska vara. För mig var han speciell, min första saluki men inte bara det, han var något extra. Jag har genom åren haft många hundar och ett fåtal har bara det "där" och Mumiin var en av de få.

Nu till det riktigt tragiska. Måndagen den 9 november 2015 var vi hos distriktveterinären här i Karlskrona för hosta. Mumiin hade sedan några dagar en torrhosta och var inte speciellt intresserad av att äta och det liknade definitivt inte honom.

Veterinären konstaterade ett kraftigt blåsljud, så kraftigt att han fixade en tid till Torkel Falk redan på onsdagen den 11 november. Drygt en vecka innan hostan började var vi på utställning. Så sent som i augusti fick Mumiin vaccination och hälsoundersökning, ua.

Onsdagen den 11 november hos Torkel Falk togs EKG och slätröntgen på hjärtat, diagnos CASS11 - dilaterad kardiomyopati.

Enligt veterinären kunde han, om han svarade på medicineringen, klara sig i 6-12 månader.

Detta är så svårt att ta in. Vi påbörjade medicinering samma dag med vätskedrivande och två hjärtmediciner. Den följande veckan blev han något bättre, med mindre hosta och åt lite mer men nätterna var lite jobbigare för honom.

Jag tog semester och var hemma hos min kille. Tyvärr så var förbättringen kortvarig. Lördagen den 21 november slutade han att äta och hostan blev mycket värre. Det blev inte mycket sova då ligger ner var jobbigast för honom.

Måndagen den 23 november var

det dags att fatta det svåra beslutet. Han fick somna in med huvudet i knät på mig med ett tänt ljus och släckt i rummet.

Jag är så oerhört tacksam att jag fick möjligheten att dela denna tid med honom.

Tack Annika - tack Mumiin

Mats

Varför behövde jag förlora honom två gånger?!

Mina drömmars hund. Den svarta släthårshanden jag så önskade att få.

En dag för 6 år sedan så föddes han, SE CH DK CH Shirin Roya Amiin.

Hans föräldrar var SE LCCH, DK CH, C.I.B, C.I.B.P Barakisch Qarrib Ayaz och C.I.B, NORD CH, SL CH, EUW-10, NO V-07, SE V-10, WW-09 Shiraz California Dreamin', en hane som jag länge hoppades på att få använda i min avel.

Mumiin, som han kallades, var allt jag drömt om, en otrolig personlighet. Han hade verkligen det där extra och så rolig att leva med.

Jag ändrade min boendesituation och flyttade ihop med en vän. Ett boende som inte alls fungerade för Mumiin. Beslutet att låta honom flytta var oundvikligt, han vantrivdes verkligen. Min första förlust av honom. Tomrummet efter min clown var enormt.

Han flyttade till Mats där han snabbt fann sig väl tillrätta. Mats förfördes också av hans stora personlighet och idag bor även Axl (Shirin Roya Mahramane Moulud, som vi också samäger) hos Mats. Axl är en son till Shirin Roya Ameena, Mumiis syster.

Mumiis mamma Thea, är idag drygt 11 år, frisk, pigg och glad. Thea är aldrig scannad för DCM

men får anses som frisk med tanke på hennes ålder. Alla utom en i Theas kull har fått långa och friska liv. Endast en av hennes syskon har genomgått hjärtröntgen. Fyra syskon ur den kullen har gått vidare i avel där det idag finns tre generationer.

Pappa Harley är också idag en äldre gentleman. Han scannades vid 9 års ålder och var fri från alla tecken på DCM. Ingen av hans andra avkommor har drabbats.

Kullen efter Thea och Harley har varit framgångsrika både i utställningsringen och i avel.

Shirin Roya Adiih, vinnare på Tammsvik.

SE CH DK CH Shirin Roya Ayaz, BIS vinnare på Danmarksspecialen.

Shirin Roya Aquila, två kullar på kennel Shah Mat i Italien med certavkommor, även barnbarn. DE CH, VDH CH, C.I.B, C.I.B.P, DE LCCH Shirin Roya Avvalin Shirin Roya Ameena har en kull hos mig med fyra cert vinnare. IT JCH, IT CH, C.I.B, CRO CH Shirin Roya Asiir, championavkomma, även JCH-barnbarn.

IT CH DK CH Shirin Roya Aleem, championavkomma.

SE CH DK CH Shirin Roya Amiin. I kullen är Ayaz, Avvalin, Aleem, Amiin och Mummin scannade ua. Mumiin scannades i samband med Salukiringens undersökning.

Det betyder att en individ med två friska föräldrar kan drabbas!! Hur skyddar vi oss då?

Att få fler hundar scannade känns som ett önskemål. Och inte bara de som går i avel. För våra valpköpare blir det en stor kostnad. Som uppfödare en näst intill omöjlig uppgift att scanna alla valpar. Sen har vi problemet med att scanningen är en färskvara.

Om inga nya rön kommer om hur vi ska förhålla oss till sjukdomen så kommer min Ameena att paras igen. Givetvis kommer hon att scannas den här gången.

Hon har två friska, gamla föräldrar, en kull valpar, som nu är 2 år. Får hon och de vara friska så finns det inget som säger att det inte skulle vara etiskt korrekt att låta henne gå vidare i avel.

Annika

NÄR DET INTE BLIR SOM MAN HAR TÄNKT SIG...

C.I.B SE, NO, DK & NL CH DJELAL DRIVE A RACE IN DAKAR

DCM - Diagnosen ingen vill ha!

Text Cecilia Schubert / Foto Marie Palmqvist

Under 2015 har det varit mycket sjukdom i min familj och bland vänner och ett tungt år på alla sätt. För att kunna hantera min egen sjukdomsbild har jag valt att flytta på mig närmre arbetet. I samband med detta så blev det många turer till en rastgård som ligger i stadsparken i vår stad.

Under hösten tyckte jag att leken mellan mina två killar avtog och att Oijdi inte deltog i allt för långa eller ens många race med Adam. De blev kortare och kortare och ibland fick faktiskt Adam inte igång Oijdi i huvudtaget. Gubbskrälle tänkte jag, Oijdi är inte världens socialaste hund med andra så jag viftade bort detta. Jag släpper aldrig Oijdi på ställen där jag inte kan kontrollera honom eftersom jaktlusten är stor hos honom, så hans motion är koppelpromenader och cykelturer någongång i veckan en större inhängnad.

Nåväl vi flyttade och med det kom hundarna lite i skymundan. Vi har nu fått en grovt kriminell granne och jag tyckte att det inte gjorde så mkt att hundarna sov i sängen eftersom vi bor på markplan. Jag gillar inte det i normalfallet pga hundhår, sand grus och tom kvistar. Nu kändes det mer som en trygghet.

En ledig morgon uppmärksammade jag att Oijdis hjärta syntes rätt väl när han låg på sidan. Det som fångade min blick var att jag tyckte att det slog väldigt oregelbundet och verkade få jobba hårt. Inte så att det slog fort utan det kändes mer som om det var ansträngt.

Det gick några veckor och jag ville inte riktigt släppa detta med att han inte ville springa med Adam samt min observation att hjärtat verkade ansträngt. Han kanske har en infektion gick tankegångarna. Jag nämnde för en vän att jag får nog kolla Oijdi, jag undrar om inte han har DCM. Jag bo-

kade tid hos Björn Åblad på Blå Stjärnan, dock låg besöket några veckor fram i tiden.

Vi kom ner till Björn och han konstaterade raskt att Oijdi hade ett blåsljud på sitt hjärta. Eftersom min egen veterinär alltid kollar hjärtat vid vaccination så var det inget hon hade sagt att han hade.

Oijdi har dessutom gått igenom två operationer de sista 2,5 åren. Han har tagit bort sina tonsiller och en sprucken spottkörtel. Vid bägge operationerna kontrollerades hans hjärta. Ingen hörde något då. Björn sa på en gång att nu är det ingen vanlig hjärtscanning, nu letar vi orsak till blåsljudet.

Vid ultraljudet sa Björn att här ser du läckaget som skapar blåsljudet, efter ett par minuter sa han, jag beklagar din hund har DCM.

Även om jag misstänkt att det var så, så finns det alltid ett hopp att det är något som går att bota, med en liten tablett vad som helst. I skrivande stund har jag nog fortfarande inte riktigt landat i hur sjuk Oijdi är. Oijdi får nu blodtryckssänkande tabletter 3 ggr om dagen samt tabletter som skall hjälpa hans hjärtsvikt.

Jag vet inte hur han mår egentligen, han är inte så dramatisk som Adam är. Oijdi är nöjd med sitt stillsamma liv, han vinkar med sin tass och vill bli kelad när man går förbi. I dagsläget har jag bestämt att han får vara med till kollen hos Björn om tre månader. Har han inte svarat på medicinen till dess är jag tveksam om han lever. Ser jag att han blir sämre får han helt enkelt somna in.

Jag har valt att vara fullständigt öppen med Oijdis diagnos. Han har inga avkommor och vad jag vet är det endast en syster som gått i avel. Hans mamma hade bara en kull och likaså hans pappa. Jag känner inte att jag kliver

någon på tårna. Jag har dock full förståelse för att uppfödare väljer att inte vara öppna då ryktet nog kan skapas att många hos den uppfödaren har DCM. Jag har fått blandade reaktioner, men faktiskt mest applåder.

Mitt råd är att scanna sina hundar. Framförallt de som är äldre, det är då sjukdomen utvecklats.

Cecilia

Medelstora hundar
med unika egenskaper
och särskilda behov

MEDIUM för alla hundar 11-25 kg

SIZE HEALTH NUTRITION – för alla stadier i livet

MEDIUM Junior ger valpen en trygg och harmonisk uppväxt från avvänjning upp till 12 månader.

MEDIUM Adult hjälper den vuxna hunden att hålla idealvikten från 12 månader till 7 år.

MEDIUM sortimentet består av 7 individuellt anpassade foder för alla olika stadier i livet. Läs mer på www.royalcanin.se

intervju med Kennel Khalil

Intervju Anne Christine Karlsson

Foto Bernt Wallmark, Yvonne Mukkavaara, Linda Frisén J, Marek Patek, Louise Käck & Daflo

”VI HAR FORTFARANDE EN DEL KVAR ATT UTRÄTTA!”

När jag pratar med aktiva hundmänniskor i mogen ålder och frågar vilken kennel dom förknippar med saluki får jag alltid samma svar - Kennel Khalil.

- Vi har fortfarande en hel del kombinationer kvar vi vill göra och vi har sparat en del intressanta hanar och tikar i de senare kullarna, säger Bosse och Bettan, men snart är det dags att summera!

Efter nästan 40 år med rasen går en unik uppfödargärning mot sitt slut.

Salukibladet har fått en exklusiv intervju med paret bakom framgångarna.

I den lilla byn Södra Bredåker några mil utanför Boden och 100 mil från Stockholm, bor Bosse och Bettan - brottmålsadvokaten och SYO-konsulenten som efter 32 år som aktiva uppfödare fortfarande brinner för salukin.

Bara 150 meter från huset, som av en valpköpare döptes till Villa Villerkulla, rinner den mäktiga Lule älv, som idag producerar 10 procent av Sveriges elkraft.

När Bosse och Bettan flyttade dit för nästan 30 år sedan fick dom ta färjan över älven för att komma till norra Bredåker. Idag finns en bro över älven.

Medan Bo Forssberg i den egna advokatbyrån ägnar mycket av sin tid åt att försvara grova brottslingar, sköter hustrun Elizabette Kallin-Forsberg idag det mesta av det dagliga jobbet med det 20-tal hundar som finns på Kennel Khalil.

Bettan sköter det mesta av jobbet med hundarna medan Bosse fortfarande jobbar med bland annat brottmål och asylärenden i den egna advokatbyrån. Här är Bettan omgiven av valpar från två kullar, Farwa Ibn Nabil, Khalils Fereidon, "Lyra" S Berega Turi, Vajid S Berga Turi och Khalils Forsnsadeh bint Changrala.

Efter nära 40 år med saluki och 32 års aktiv uppfödning finns entusiasmen fortfarande kvar hos Bosse och Bettan, Kennel Khalil. Salukibladet har fått en exklusiv intervju med paret bakom en unik uppfödargärning. Här i soffan med Khalils Aahron (tre lc cert), CH Khalils Baseem Birk och ungtiken Khalils Dharanah.

Nedtrappningen som kom på skam

Jag antar att mycket har förändrats under de 32 år som ni fött upp saluki. Ni strävar vidare med er uppfödning och så vitt jag kan se har ni många användbara avelstikar och lovande hanhundar i kenneln.

Hur ser ni på framtiden för er uppfödning? Finns entusiasmen kvar? Och vad har ni för planer dom närmaste åren?

- Entusiasmen för uppfödning finns kvar även om vi inte ställer ut i samma omfattning som tidigare. Vi blir inte yngre, men ytterligare några kullar är planerade, säger Bosse och Bettan.

- Precis när detta skrivs har vi fått en tik från Ryssland, en tik som vi inte alls skulle ha. Så vår plan att trappa ner själva uppfödningen och kanske satsa mer på hanhundar som andra kan använda ser ut att gå i stöpet. Ytterligare några år hänger vi med.

- Sen hoppas vi att andra kan förvalta det vi bidragit med till rasen.

Första kullen 1984

Den första kullen föddes 1984 och sedan dess har det blivit 47

kullar och 277 valpar (137+140). Nästan hälften, 113 av dom har blivit champion, varav 10 LC-champion och 8 av dom senare är dubbelchampion. Den senaste, Khalils Caroun Shariar Shamila i Frankrike blev nyligen internationell champion. Därtill kommer många certvinnare.

Kennel Khalil har satt avtryck i den svenska salukiaveln inte bara genom sina framgångar i utställningsringarna utan också genom att sprida sitt avelsmaterial till många kennlar både i Sverige och utomlands.

Många av dagens framgångsrika uppfödare har börjat med en salukivalp från Khalils som sedan blivit stamtik i kenneln.

För sin uppfödning har kenneln fått Hamilton-plaketten och SvVKs:s uppfödarmedalj.

Träffades i Uppsala

Bosse och Bettan är båda norrlänningar, men träffades i Uppsala där Bosse läste juridik och vid den tiden var mer intresserad av politik än hundar.

Bettan, som tidigare studerat eko-

nomi i Umeå, bodde i Stockholm där hon läste in en pol mag.

- Jag är inte uppvuxen med hundar, utan det berodde på kärleken att jag kom in på den banan, berättar Bosse.

Det var på en Bellmansafton på Norrlands nation i Uppsala 1977 som Bosse träffade Elizabette.

- Inledningen var inte så bra eftersom jag kritiserade Bettan för att hon rökte fast hon nyligen haft lunginflammation, säger Bosse.

- Det tog sej dock och 1978 flyttade vi till Kalix.

- Uppfödningen började när vi tillsammans bodde i centrala Boden. 1987 flyttade vi till Bredåker och året därpå gifte vi oss.

Född i Hudiksvall

Bosse är född i den lilla sydnorrländska staden Hudiksvall, där han tillbringade tiden fram till studentexamen för att sedan läsa juridik i Uppsala.

- Jag har alltid varit engagerad i föreningslivet och under studietiden i politik. Det var Bettan som ledde in mej på livet med hundarna.

- Sedan dess har det, förutom mitt jobb som advokat, varit hundengagemang som gällt. Jag har suttit i styrelserna för Vinthundklubben både regionalt och centralt, varit med i styrelsen för Södra Norrbottens kennelklubb och i Salukiringens styrelse, under perioder som ordförande.

Trots att Bosse på ytan förefaller rätt lugn tycks han under alla år varit hårt engagerad i mycket förutom den egna uppfödningen.

- Under många år var jag ledamot av SKK:s disciplinnämnd, inom juridiken har jag varit domare vid allmän domstol, jobbat inom LRF och under de sista cirka 30 åren varit advokat, berättar han.

- Numera är jag delägare i en advokatbyrå i Luleå och arbetar inom det som kallas allmän praktik, mest med asylärenden och brottmål.

Från Boden

Hustrun Elizabette Kallin-Forsberg är uppvuxen i Boden, men studerade ekonomi i Umeå innan hon flyttade till Stockholm och läste in en pol mag.

*INT & NORD CH Dervisch Cherazade.
Viktig avelstik, alla hennes 8 barn blev champions.*

*INT & SE CH, SE V-95 Khalil's Qasr Umm Ain.
Vår vinstrikaste saluki.*

INT & NORD CH Khalil's Dahabi Dahaqin.

- Jag jobbade under många år inom Arbetsmarknadsverket och Länsarbetsnämnden. Huvudinriktningen har varit rehabilitering, berättar Bettan.

I mitten av 1980-talet flyttade Bosse och Bettan tillbaka till Boden och 1987 hittade dom "sitt" hus i Södra Bredåker.

- Jag har sedan 1980-talet jobbat som studievägledare och rektor i Boden, säger Bettan som nyligen gick i pension med ålderns rätt.

Även Bettan har varit engagerad i mycket under åren:

Sedan 1979 har hon varit med i styrelsen för Norrbottens Vinthundklubb, varit med i SvVK:s HS, bland annat som vice ordförande och ordförande samt varit kassör i Södra Norrbottens Kennelklubb. Hon har jobbat med RAS, skrivit om salukins historia i Sverige och under flera år varit Salukiringens poängräknare, samt suttit i klubbens domarkomite. Det är kanske inte så konstigt att detta par var näst intill omöjliga att intervjua.

När Bosse och Bettan bara någon dag tidigare legat däckade i influensa och jag trodde mej ha dom säkert tillgängliga, åkte Bosse 200 mil till Stockholm och tillbaka för att hämta två ryska valpar efter egna avelshunden SE CH Classicus Khalil Cantan undan en meritnygd tik CH Kamila Djaal Lhail (Belgisk import) från Ryssland. Det är väl bara norrlänningar med ett omåttligt intresse för saluki som kan göra en sån resa.

Så här började det

- Vårt hus i Bredåker, ursprungligen ett gammalt torp från 1800-talet, har av valpköpare kallats Villa Villerkulla. På båda sidor om det gamla torpet byggde den tidigare ägaren på 1970-talet ut huset. Resultatet blev ett stort hus med mycket plats för hundarna, berättar Bosse och Bettan.

- Tomten är på 5000 kvadratmeter så det finns mycket utrymme för både en stor rastgård och två mindre.

*INT & SE CH, SE V-95
Khalil's Qasr Umm Ain*

När började ni föda upp?

- Vår första kull föddes 1984, då hade vi haft rasen sedan 1978.

- Vi ägde två hanhundar och tanken var aldrig att vi skulle bli uppfödare.

När vi bodde så att vi kunde blanda kön fick vi köpa en tik av Birgitta Harg, den uppfödare som startade Kennel Khalil och som senare lät oss överta kennelnamnet.

- Tanken var att Birgitta skulle ta en kull på denna tik som hette Khalil's Ibiza och var e INT & NORD CH Schiram Ibicus u INT & NORD CH och vinnare av kapp SM för saluki, Khalil's Bizette, men en skilsmässa satte stopp för dom planerna.

Ibiza blev snabbt internationell champion och en systerdotter, Dervisch Cherazade hade också stora framgångar och tanken på att föda upp slog rot.

- Vi hade två mentorer, en finsk afghanuppfödare som är veterinär och en utställningsdomare med framgångsrik labradoruppfödning.

- Vår första kull, innan vi tog över kennelnamnet Khalil, var en total utavel. Vi valde INT & NORD CH Baklavas Ahsan-Min till partner för Ibiza.

I den kullen föddes bl.a INT & NORD CH Khalil's Ibn Ibiz.

- När det gällde vår andra tik Cherazades make, valde vi att linjeavla på hennes "svenska" bakgrund. Vi hade länge beundrat INT & NORD CH Ben Huris Wadj Karmaz och hans avkommor. Vår J-kull med 6 championstikar blev resultatet.

Hur många kullar och valpar?

47 kullar och 277 valpar (137+140)

Hur många champions?

113 champions varav 10 lc champions, 8 av de senare är dubbelchampions. Därutöver många cert-vinnare.

*INT & NORD CH Khalil's Ibn Ibiz.
BIM på Skokloster.*

Hur många uppfödare världen över har en Khalilavkomma i sitt avelsmaterial?

- Det är många och blir nog svårt att räkna upp exakt.

- Vi har exporterat 30 salukis till Danmark, Finland, Norge, Holland, England, Italien, Frankrike, Brasilien, USA och Österrike.

- Förutom i de nordiska länderna (ej Island) har vi champions i USA, England, Holland, Frankrike, Österrike och Tjeckien.

- De första exporterna köptes av utställningsintresserade personer som fastnat för våra salukis.

Två tikar som bodde i Italien flyttade senare till en fransk uppfödare.

Alla G-tikar i avel

Khalils Galiya fick 4 kullar i Frankrike. Vår G-kull är speciell därför att samtliga tikar användes i avel.

Khalils Gazal Bint Changrila

fick en kull i Danmark med DK CH Kbh V-02 Al-Dabaran Zihwa som är far till två kullar i Belgien och Danmark. Hans syster Al-dabaran Zala importerade vi och hon har haft två kullar hos oss O-och W-kullarna.

SE & FI CH **Khalils Gaziya Gabas** är mor till L-och P-kullarna.

INT, SE & NO CH **Khalils Gami-da** är mor till N-kullen.

Systrarna hade två bröder som inte användes.

C.I.B. CZ JCH, SK CH, PL CH, CZ CH, GR CH & CZ coursing CH Khalils Ubayy. Club Vinnare 2011 och Top Saluki 2011. Han har två framgångsrika kullar i Tjeckien.

NO & SE CH Khalils Tarab var bästa saluki under tre år i Norge. Han har två norska kullar.

SE & FI CH Khalils Setareh har tre kullar i Sverige och Finland med meriterade barn. Kennel Al Alim har skickliga Ic hundar i sin J-kull.

C.I.B.P. NORD CH, SE LCCH & EE LCH **Khalils Liba Fu Lobie** är far till två svenska kullar. Där finns sönerna C.I.B, NORD CH & EE CH Bahir Al Ridwan som är far till en kull i Sverige och C.I.B, NORD CH, DK CH, RU CH, BALT CH, BLR CH NO V-10 Kbh V-11, WW-14 Bahram Al Nadir. Efter honom finns två svenska kullar.

- I och med RAS behövde vi bredda vår avelsbas och då blev det mer viktigt att ha samarbete utomlands. Senare har i huvudsak uppfödare köpt våra salukis. Eftersom typ är viktig för oss har vi vänt oss till uppfödare som föder upp den modell vi tycker om.

Har betytt mest internationellt

Den av våra uppfödningar som betytt mest för aveln internationellt sett är INT & NORD CH Khalils Sahir Ack-Taz-Eet Shariar genom sina söner:

INT CH, FI CH, SE CH, LV CH, NORD V-01,-05, FI V-06 El Hamrah Rammah Sahir, använd i Paraguay, Finland, Ryssland, England och Sverige.

INT & NORD CH El Hamrah Riim Sahir som är använd i Sverige och USA.

INT & NORD CH Khalils Dabaqin Dahaqin som är använd i Sverige och Ryssland.

Dahaqin har också en son i USA, US CH Baklavas Rafi Rasil of Khiva, som varit bästa saluki i USA 2002, 2003 och 2004. Han är flerfaldig BIS-vinnare både på nationella och specialklubbsutställningar. Han har framgångsrika avkommor i Australien, Slovenien, Finland, Japan, Kanada och USA.

Sahirs son, SE & FI CH Khalils Durani Daqiq, har kullar i Sverige och Finland och barnbarn i Frankrike.

Sahirs dotter INT & NORD CH NO V-00 Hisilome's Celine har barnbarn i England.

Hur många svenska uppfödare har Khalilavkommor i sitt avelsmaterial?

- Vårt blod finns hos många uppfödare och just det faktum att många velat gå vidare på våra blodslinjer är vi stolta över, säger Bosse och Bettan.

- Förutom de som nämns nedan har vi räknat ut att cirka 40 svenska kennlar har någon Khalilhund i sitt närmaste avelsmaterial.

Vilka svenska uppfödare har Khalilblod i botten av sin uppfödning?

Air-Exhibit, Al-Shên, Dabka's, Dahaqin, Majo's, Matanah's, Nous, Qatif, Rahima's och Seadis.

Hur många importörer och vad har dom betytt för er och för svensk salukiavel?

- Vi har importerat 11 salukis.

- Avelsmässigt har CH El Ubaid's Genesis (Gens) betytt mest.

Hans dotter hos Mary Parker, UK CH Khalils Phaedra har varit andra vinstrikaste tik i England och var förra året vinstrikaste avelstik i England. Hon bidrog också till att vi var vinstrikaste uppfödare 2008 i England.

- Hennes son CH Classicus Cassander har vunnit 35 CC:s och har varit vinstrikaste saluki under flera år.

- Gens kull på kennel Dahaqin med INT & NORD CH, WW-10

INT, NO & SE CH Khalils Qaruba

BIS & BIM på Salukispecial, domare Gunilla Skoglund. SE CH Khalils Kibriya & INT, NORD & DK CH Khalils Jaham.

En ung INT & NORD CH Khalils Sahir Ack-Taz-Eet Shariar.

>>>

SE CH EI-Ubaid's Genesis.

INT, SE & FI CH Khalils Waqar

NO & SE CH NO V-13 Khalils Tarab.

Dahaqin Asiq Ajaban, NORD CH Dahaqin Adabi Atil och C.I.B, NORD CH, FR CH, SE LCCH Dahaqin Asuma Ashanti har flera viktiga kullar.

- Adabi är far till CH Khalils Ya'Ya al Nushafarin med två kullar i Österrike hos Flo Marko, kennel al Noushafarin.

INT, SE & FI CH Khalils Waqar, som har kullar i Sverige, Finland, Slovenien och Ryssland.

Gens sju kullar

Gens har sammanlagt sju kullar med 39 valpar i Sverige och en kull i Norge.

- Utställningsmässigt är det CH Classicus Khalils Changrala, hennes bror CH Classicus Khalils Canta är en potentiellt viktig avelshane. Han har kull i Sverige och i Ryssland. Från den ryska kullen är valpar sålda till flera länder.

Vi har använt Multichampion EI-Ubaid's Djoser till vår L-kull och N-kull.

Det fanns tre internationella champions och tre lc-champions i L-kullen:

C.I.B.P. NORD CH, SE LCCH & EE LCCH Khalils Liba Fu Lobie, SE CH & SE LCCH Khalils Libach Fu Lobie Scheherazade, INT CH & NORD CH Khalils Li-L-Marrati, INT, NORD CH, DK CH & SE LCCH Khalils L'irq Al Lulu och Int Ch Khalils Lababa.

Vår A-och C-kull, Khalils Aahron, Multi CH Khalils Ayad och Årets LC-tik 2015 Khalils Calista Canace. SE LCCH Khalils Aysuhar, har en mor från Q-kullen CH Khalils Qudiya L Amru (INT, NORD & DK CH Khalils Jaham undan INT & NORD CH Khalils Li-L-Marrati) Flera mycket skickliga LC-salukis kommer från de kullarna. De är fortfarande unga, men stort intresse finns att använda dem vidare.

NL CH Khalils Norrsken Nujala Ben Djoser Amsterdam JW-04 och Amsterdam W-05 har fyra kullar i Nederländerna och Frankrike.

Med i toppen

Har kollat lite i de senaste 10 årens listor (salukiringens) och ser att ni legat näst under toppen i stort sett alla år.

Förmodligen en prestation om man bor i Boden. Förra året en fjärdeplats. Funderingar kring det.

- När vi startade vår uppfödning och åren därefter låg vi högre, vi har också toppat listan några år. När man är yngre så orkar man köra längre. Bo jobbade i Umeå några år. Då kunde Elizabette köra ner från Boden, vi fortsatte

direkt till en utställning och började köra hem igen, något vi inte skulle orka nu.

- Nu ställer vi ut betydligt mindre och det märks naturligtvis när listorna skall sammanställas. Men visst, många har imponerats över att vi som bor i Boden har synts och syns på så många utställningar runt om i vårt avlägna land. Boden är inte direkt medelpunkten om man säger så.

- Våra tikar har toppat avelslistor under många år: INT CH Dervisich Cherazade, hennes dotter SE & NO CH Khalils Jadaba, nästa generation, INT & NORD CH Khalils Omayyad och i fjärde led INT & NORD CH Khalils Qaruba. Även INT & NORD CH Khalils Ibiza har vunnit där.

Vet inte om man haft listor tidigare men berätta lite om resultaten de första 20 åren. Funderingar. I förhållande till andra uppfödare då och nu?

- Listor har funnits så länge vi har varit med och vi började ställa ut 1978. Under åren har sättet att räkna förändrats och de toppvinnande kennlarna har varit olika. Vi har som sagt också legat i topp några år och sedan vår uppfödning funnits ett tag har vi alltid legat på listan.

- Vi var femte vinstrikaste uppfödare alla raser hos SKK 1991.

- Vår uppfattning är att förhållandet till andra uppfödare generellt alltid varit positivt. Vi har aldrig mött sura miner för att någon inte fått en högre listplacering.

Kan ni berätta lite om dom största utställningsframgångarna under åren?

- Det vi är mest stolta över är att så många av våra uppfödningar har ställts ut och vunnit, säger Bosse och Bettan.

- Vi har inte fokuserat bara på att göra en viss hund till utställningsstjärna utan mer på att meritera och visa upp så många som möjligt av våra uppfödningar.

Många vinnare

INT & NORD CH Khalils Ibnibiz vann BIS i Östersund på specialklubbarnas utställning. Han var BIM för Lena Stålhandske på Skokloster och hade en vinnade avelsgrupp.

Khalils Inshallah blev BIR på Skokloster, de tre främsta tikarna och de två högst placerade harna var från Khalil det året.

INT & NORD CH **Khalils Ibra** vann SM i kapp. Inte värst mycket show!

SE & NO CH **Khalils Jadaba** blev BIS på SvVKs utställning i Älvsbyn.

SE & NO CH **Khalils Maghreb Schariar** vann som ung en grupp på norsk internationell utställning.

Khalils Layza, BIR på Skokloster.

INT & NORD CH **Khalils Omawad**, BIR på Skokloster 1993.

SE CH **Khalils Pirba**, BIR på Skokloster från unghundsklass.

INT & NORD CH SE V-95 **Khalils Qasr Umm Ain**, BIS Umeå Internationell SKK, Gruppvinnare i Gällivare. Han är den av våra uppfödningar som i Sverige har haft störst utställningsframgångar. Han vann bl a 17 cert och var Årets Saluki.

INT, NO & SE CH **Khalils Rahima**, BIM Bosjökloster under Ann MC Donald, BIR Bosjökloster Special, BIM Skokloster under Ann Birell och BIR Bosjökloster.

SE, NO & FI CH **Khalils Siyana Scheherazade** vann några BIR under Bitte Ahrens och Ad van der Sne.

INT & NORD CH **Khalils Sahir Ack-Taz-Eet Shariar** blev gruppvinnare i Gällivare.

SE CH **Khalils Changrila**, cert, BT-2 och championat på Skokloster.

INT & SE CH SE V-04 **Khalils Kibriya**, BIR på Salukispecial i Ransäter, BIR SvVK Skellefteå och BIR & BIS-2 SvVK Skellefteå.

BIS på SvSR Salukispecialen i Umeå för Gunilla Skoglund och cert på stora Stockholm. Hon blev också BIR gruppreserv på Vinnarutställningen 2004.

INT, SE & FI CH **Khalils Waqar**, cert & BH-4 på Skokloster 2010.

SE CH **Khalils Wesper Wasimah**, BIR & BIG SKK Alfa som mycket ung. BIR/BIS på salukispecial i Umeå under finsk domare. BIR & BIS-2 för Ute Lennartz i Råneå på Vinthundsklubben.

INT & NORD CH **Khalils Aynur**, BIM, cert och championat i Ljungbyhed SvVK special. BIS på Salukispecial Söderhamn under finsk rasspecialist. BIS Vännäs Svenska Vinthundsklubben under rasspecialist.

UK CH **Khalils Allegra-Classicus**, BIS & SHCM (betyder Show Champion of merit).

FI & SE CH **Khalils Balhara Ibn Waqar**, BIS-Junior på finsk Salukispecial.

SE CH **Khalils Baseem Bikr**, Tammsvik: BIR junior & r-cert. Alfa: BIR & BIG-2 SKK. Tammsvik 2014: BIR. Boden SvVK: BIS. Vännäs SKK: BIR & BIG-2.

INT, NORD & DK CH, SE LCCH **Khalils L'irq Al Lulu**, flera BIR.

INT & NORD CH **Khalils Li-Li Marrati**, vann en mängd BIR, blev BIR/BIS på Salukiringens utställning i Umeå. Hon var den för-

Bo och SE CH **Dioskury Nabil al Khalil**.
En rysk import efter CH **Khalils Dahabi Dahaqin**. Vårt första slåthår.

SE & FI CH **Khalils Setareh**, INT, NORD & DK CH, SE LCCH **Khalils L'irq Al Lulu**, INT & NORD CH **Khalils Li-Li Marrati** och Nord CH **Khalils Qalala bint Li-L**.

INT, NORD & DK CH, SE LCCH **Khalils L'irq Al Lulu**.

>>>

Vinnande uppfödargrupp på Tammsvik Summer Show, domare Valery Hamilton. NO & SE CH NO V-13 Khalils Tarab, INT & NORD CH Khalils Li-L-Marrati, INT, NORD & DK UCH, SE LCCH Khalils L'irq Al Lulu och NORD CH Khalils Qalala bint Li-L.

BIS & BIM Senior Tammsvik, domare Valery Hamilton. SE CH Al-Shên Qamar al Dahabi & INT & NORD CH Khalils LI-L- Marrati.

sta svenska saluki att bli BIR på den finska specialen 2005. Hon var också BT-2 på Skokloster.

NL CH Khalils Norrsken Nujala Ben Djoser Amsterdam JW-04 och Amsterdam W-05.

UK CH Khalils Rana, blev den yngsta engelska champion på 40 år. Hon var också toppvinnade saluki i England.

SE CH Khalils Shabnam Scheherazade, BIS Österbybruk på special under engelsk rasspecialist.

NO & SE CH Khalils Tarab, bästa saluki under tre år i Norge.

SE CH Khalils Turfa Scheherazade, BT-5 på Skokloster. Hon var BIR & BIG på internationell utställning i Norge och vann även BIR.

C.I.B, CZ JCH, SK CH, PL CH, CZ CH, GR CH & CZ coursing Ch Khalils Ubayy, Club Vinnare 2011 och Top Saluki 2011.

INT & NORD CH Khalils Gami-da, Världsvinnare i Holland 2002. BIR på special i Tånga Hed.

BIR & BIM junior i Bjurholm 2013, domare Saija Juutilainen. Canapus Yasirah & Khalils Aahron.

BIR & BIM, Tammsvik Summer Show 2014, domare Frank Farrar. SE UCH Khalils Baseem Bibr & Khazanah Har Kala Rahi.

LC viktigt

Vet att ni också meriterar era hundar på LC - hur viktigt är det?

- LC älskas av hundarna och vi själva tycker det är mycket roligt. Vi tycker också att det är viktigt.
- Om devisen att salukirasen "inte skall förändras utan bevaras" skall efterlevas så måste hundarnas jaktegenskaper förvaltas och LC är det närmaste vi i Sverige kan komma "riktig" jakt.
- Sedan är LC genom sitt upplägg en väldigt avkopplande aktivitet. Deltagarna träffas och är tillsammans och kan umgås på ett sätt som inte riktigt går på en utställning.

Bosse är utbildad domare på lure coursing och har bland annat dömt EM i Italien 2014.

Khalil är saluki

När man pratar med hundfolk i mogen ålder om saluki, nämner dom i stort sett alltid en kennel och det är Khalil och i positiva ordalag. Hur dominerande har ni varit genom åren när det gäller aveln?

- Det är svårt att svara på om och hur vi varit dominerande. Det vi kan säga är att våra hundar och deras avkommor har använts i många länder över världen. När vi var som mest aktiva på utställningar var vi mycket vinstrika och de som var med då och som nu är i mogen ålder förknippar nog saluki med vårt kennelnamn även om det under hela tiden funnits andra och mycket vinstrika uppfödare.

När jag köpte Ria av er sa en av era tidigare valpköpare, välkommen till Khalilfamiljen. Det verkar också som det är en stark sammanhållning mellan er och dom flesta valpköpare. Hur ser ni på det?

- Vi försöker ha en stark sammanhållning även om det naturligtvis finns de som vi "missat". Många valpköpare och gamla kennelhjälpar kommer och hälsar på, en gång i tiden unga, nu medelålders med vuxna barn.

- Det är också viktigt ur en kynologisk synpunkt. Vi vill se hur våra uppfödningar utvecklas och också kunna stödja våra valpköpare i deras förhållande till sin hund och med många har vi utvecklat en livslång vänskap.

Bra valpar till uppfödare

Många blivande uppfödare har köpt valpar från er och många tycks ha fått dom bästa. Hur funderar ni kring det och hur mycket har ni kunnat och velat påverka deras val av avelsdjur senare?

- En domare som vi känner sa en gång att vi är konstiga uppfödare

som säljer de bästa valparna. Det stämmer inte riktigt, men vi försöker sälja bra valpar till andra uppfödare.

- Vi försöker vara så öppna som möjligt när det gäller våra avelsdjur och vår uppfödning. Vi har träffat etablerade uppfödare som linjeavlut på våra hundar, där våra hundar ligger längre bak i stamtavlan och de vill då veta våra åsikter om den planerade kombinationen. Vi har också sålt valpar till personer som sedan själva startat uppfödning. Vi har försökt ha en öppen dialog och ge våra synpunkter på de planer som de har.

Hur viktigt är det för en uppfödare att sälja valpar till rätt köpare och vad är rätt köpare? Utställare, avelsintresserade eller vanliga familjer. Antar att rätt hund helst ska hamna på rätt plats. Funderingar kring detta.

- Det viktigaste är att hunden får ett bra hem. Sedan försöker vi naturligtvis placera valpar som vi tycker är lovande hos de som är utställningsintresserade och även lovande valpar hos de som vill ha avelsdjur.

-Vi har också försökt "peppa" valpköpare att både ställa ut och syssla med LC.

Dagens utställningar - hur har dom förändrats? Idag tycks det nästan vara en nödvändighet att vara eller ha en duktig handler för att kunna vinna. Hur ser ni på den utvecklingen.

- Jag kommer ihåg att Bo Bengtsson skrev i sin bok Vinthundar att salukin inte skulle trimmas, man skulle bara "fixa till" det mest vildvuxna.

- När vi började gällde detta, de flesta visade sina hundar själva med mycket varierande resultat. Nu är hundarna trimmade, visade av välklädda personer och ofta av kända handlers.

- Vi tycker utvecklingen är tråkig. Vi har alltid försökt få våra valpköpare att träna och själva visa sin hund.

- Även om man måste beundra flera inom rasen som är mycket duktiga, så är den professionalisering som utvecklats inte bara av godo. Vi har sett hur en skicklig handler fått fram en hund till en topplacering för att hunden visad av sin ägare inte ens varit placerad i klassen. Då har betoningen på handling gått för långt.

- Detta kan motverkas genom fler inofficiella utställningar där "allvaret" inte är lika framträdande.

För mycket tävling

Du Bosse har framfört åsikter i en dabattartikel i Salukibladet att det blivit en förskjutning

SE CH Khalils Tariq Shariar ibn Jaham.

SE CH Classicus Khalils Canta.
Vårans engelska importörare.

SE U CH Khalils Baseem Bibr.
BIS under Knut Blutecher 2014.

*C.I.B, CZ JCH, SK, PL, CZ & GR CH, CZ Coursing CH
Khalils Ubayy*

*UK CH Khalils Rana of Classicus Sh.CM.
Den yngsta champion på 40 år i England.*

från kynologi till bara tävling. Funderingar?

- Svaret får läsas ihop med svaret på frågan ovan.
- Jag fick en tankeställare av en diskussion om fördes på första salukikonferensen vi hade och där Göran Bodegård ledde en diskussion om när kynologin slutar och när tävlingen börjar.
- Vi enades - tror jag i alla fall - om att fram till rasbedömningen, kanske efter att könen bedömts, är det kynologi, därefter tävling. Av intresse för en uppfödare är, tycker jag, det som händer i rasbedömningen, därefter är det ur uppfödarsynpunkt ointressant.
- Att det är jätteroligt med placeringar i "stora ringen" är naturligtvis en självklarhet och de som placerar sig skall ha all ära för detta, men ur UPPFÖDARSYNPUNKT är dessa placeringar inte av vikt.
- Vissa kombinationer verkar vara gjorda endast med tanke på att söka så vinstrika hundar som möjligt och då tror jag att man är inne på en farlig väg. Något för nya uppfödare att tänka på. Vad vill man med sin avel?

Samma hundar deltar och vinner under långa tider. Antalet hundar som vinner är relativt litet.

Finns det en risk att fokus blir för stort på utställningsvinnarna och att resten, som ju kan vara lika bra, glöms bort?

- Det har alltid funnits storvin-

nare som dominerat rasen. Visst finns det en risk att vissa hundar dominerar rasen alldeles för mycket, men här har uppfödarna/hanhundsägarna ett ansvar. Det heter ju att man skall para det bästa med det bästa och hoppas på det bästa. Problemet är vad är det bästa?

- Om man tror att den vinstrikaste hunden är "den bästa" tror jag man hamnar fel, det är så mycket annat som spelar in.

- I en enkät som gjordes fann SKK att uppfödarna tog minst hänsyn till vad domarna tycker. SKK var tydligen oroade av detta, något som är svårförståeligt.

- Att domarna - de flesta utan särskilda raskunskaper - under en kort tid i en utställningsring, skulle kunna komma med något väsentligt för en uppfödare av avelsplanering, är en dröm som är orealistisk. De flesta uppfödare är förhoppningsvis så insatta i rasen att de kan se bortom utställningsframgångar.

Stor betydelse?

Många vinnare blir allt mer extrema i alla raser och de flesta raser dras med hälsoproblem.

Hur påverkar domarnas val av extrema hundar hälsan inom salukin och andra raser?

- SKK har hälsoregler som domare skall följa. Förhoppningsvis följer man dessa och då borde risken bli mindre.

- Som vi skrev ovan, domarnas inflytande på aveln synes vara

*Khalils Calista Canace.
En framstående lc tik som hamnade på delad första plats på lc-listan för tikar 2015.*

mycket mindre än man trott och det är enligt vår mening bra.

- Vi menar att kynologiskt har utställningarna blivit mindre intressanta eftersom tävlingsaspekten ges alltför stort inflytande. Vad en domare - som i och för sig är allmänt anatomiskt kunnig, men inte insatt i de rasspecifika detaljerna - tycker är inte intressant för oss. MEN alltför många uppfödare avlar på det som är vinstrikäst och på så sätt har utställningarna fått en stor betydelse.

Ni har berättat om levande stamtavlor som visades på Khalildagarna som arrangerades under ett antal år hur gick det till?

- "Levande stamtavlor" är intressant. Då ställde vi upp föräldradjur med kullsyskon och deras avkommor, ibland i flera generationer i utställningsringen.

- Khalildagarna var mycket givande och nu när vi börjar prata om dem så skall vi ta upp dem igen.

Inte sjukare

Hälsoläget diskuteras allt mer bland uppfödarna idag. Det har också dykt upp en del trista sjukdomar som blivit 'offentliga' och det är lätt att tro att salukin blivit mer sjuk än tidigare. Hur ser ni på det?

- En veterinär sa till oss, när vi sa att salukin inte var drabbad av en viss sjukdom. "Hur vet ni det, har ni undersökt detta" Att vi får "fler" sjukdomar kan bero på att vi undersöker mer och gör fler tester än man gjorde tidigare.

- Vi tror inte att salukin blivit sjukare än tidigare, däremot är det bra att man nu kollar t ex hjärtan så att man kan "mota Olle i grind"

Ni har tidigare sagt till mej att ni varit mycket förskonade från allvarliga ärftliga sjukdomar. Ni har känt er trygga med det avelsmaterial ni jobbar med. Har ni samma uppfattning idag?

- Att vara trygga låter kanske lite förmatet men vi har, peppar peppar, varit förskonade från allvarliga sjukdomar. Vi har hållit på med uppfödning i drygt 30 år och känner vårt avelsmaterial bra. Sedan måste man alltid vara uppmärksam och det försöker vi vara.

- Det vi främst tänker på är autoimmuna sjukdomar. För 30 år sedan talade man inte om hjärtan möjligtvis om idrotts hjärtan.

Sjuk boxer

Bettan berättar att hon har erfarenhet av en egen hund, en boxer, med autoimmun sjukdom.

- När jag växte upp ville jag ha en hund till jul och födelsedagar. Mina föräldrar delade inte den uppfattningen.

- Mina kamrater passade barn och jag letade upp hundar nära

där vi bodde och rastade dem. Mina farbröder hade jakthundar, finsk stövare, och hos dem tillbringade jag mycket tid.

- När jag flyttade hemifrån övertog jag en nio månaders boxerhane. Han blev autoimmunt sjuk.

Livet blev plågsamt för honom och kostnaderna skyhöga för oss som var studenter. Vid fyra års ålder avlivades han.

- Sent 70-tal läste vi om två kanadensiska salukitkar som var autoimmunt sjuka. De hade blodslinjer som fanns överallt. För oss blev det viktigt att undvika.

- Ett viktigt mål för oss som uppfödare är att föda upp sunda salukis. Sunda till temperament, hälsa och konstruktion. Salukis har en naturlig elegans och den är tillräcklig för oss. Det är viktigt att bevara uttryck, ögonform och placering. Det svåraste att skapa, tycker vi, är stabila välvinklade fronter.

- För oss är rörelser viktiga. Tidigare beskrevs de som lätt dansande. Min bild blir en saluki som i trav behåller rygglinjen eller till och med höjer ryggen. All kapacitet tas inte ut i trav man behöver energi till galopp som är det naturliga sättet att röra sig på för en seende jakthund.

- "Less is better" talar engelsmän om - det tolkar vi som att knapphet i exempelvis vinkling är att föredra.

Vi vill ha plats för fötter under hunden vill inte ha rörelser som trampar över - korsar varandra.

Öppenhet bra

Många har efterlyst ett system med mer öppenhet och samarbete om sjukdomar som trots allt dyker upp. Vad tror ni om det och hur skulle det samarbetet gå till?

Det finns uppfödare som varit mycket öppna med sjukdomar och sedan hudflängts för detta. En mycket trist företeelse. Samarbetsklimatet har dock - tror vi - blivit bättre.

- Mer öppenhet är naturligtvis högst eftersträvarsvärt och här kanske uppfödarkommittén (RAS och hälsa reds amärkning) skulle kunna spela en större roll. Uppfödare skulle kunna vända sig dit och genom kommittén få stöd.

Framtiden

Hur ser ni på framtiden för er uppfödning? Brinner ni fortfarande för rasen? Och vad har ni för planer dom närmaste åren?

- Mycket har förändrats, säger Bosse och Bettan, och vi blir ju inte yngre, men när man fortfarande har intressanta kombinationer att göra är det svårt att sätta punkt.

-Vår tanke att trappa ned avelsverksamheten och istället ha fler

*SE CH Classicus Khalilis Changrala.
Har vunnit bästa rörelser på Salukiringens Summer Show.*

*UK CH Khalilis Allegra-Classicus JW Sh.CM.
Vår tredje engelska champion.*

*SE CH Classicus Khalilis Changrala.
Vår engelska importtik.*

C.I.B, C.I.B.P & AU CH Khalils Ayad al Noushafarin

Nya steg in i framtiden. Khalils Forozandeh bint Changrala ur den senaste kullen och kennelns första egenuppfödda släthår.

hanhundar som andra kan låna, har redan kommit på skam.

- När vi nyligen skulle hämta hem en hanvalp efter vår egen avelshund Canta från en rysk uppfödare, blev vi erbjuden också en av hennes fina tikvalpar och det var ju svårt att motstå. Så nu har vi en ny tänkbar avelstik med intressant härstamning (se längre upp i texten) vilket förhoppningsvis innebär fler Khalilivalpar i framtiden.

Till sist

Hur nöjda är ni - finns det något ni skulle ha gjort annorlunda om ni skulle börja om och skulle ni med facit i hand ha valt samma ras och i så fall varför?

- Vi skulle absolut ha valt samma ras, finare ras finns inte.

- Det finns alltid något man skulle ha gjort annorlunda, en parning som man skulle vilja ha gjort som inte blev av, eller någon som man inte skulle ha gjort när man fick se resultatet. Dock måste vi säga att vi är mycket nöjda när vi ser tillbaka på vad vi utträttat.

Kenneln har erhållit Hamiltonplaketten och SvVKs uppfödarmedalj samt bruksuppfödar- och bruksavelspris.

Både Bosse och Bettan har också fått SKKs förtjänsttecken.

*C.I.B, CZ JCH, SK, PL, CZ & GR CH, CZ Coursing CH
Khalils Ubayy*

*C.I.B, CZ JCH, SK, PL, CZ & GR CH, CZ Coursing CH
Khalils Ubayy*

När ödet får bestämma

- EN SALUKI FRÅN KHALILS

Text Helen Turunen Belfrage

Foto Frida Welldal-Green & Helen Turunen Belfrage

Jag har alltid velat ha hund men mina föräldrar, som aldrig haft något djurintresse, sa alltid nej. Sådär "aldrig någonsin, glöm det, i det här hemmet kommer det aldrig in någon hund"-NEJ. Avundsjukan visste inga gränser den dagen mina kusiner fick en liten westie-valp som de döpte till Max, men samtidigt var jag lycklig över att det äntligen fanns en hund i slakten som jag då och då kunde träffa!

Plötsligt en dag många år senare blev min morbror akut sjuk och lades in på sjukhus och ingen i hans familj hade möjlighet att på heltid ta hand om Max själv varpå de ringde och frågade mamma om vi kunde tänka oss att låta Max flytta in hos oss. Det var inget svårt beslut, mamma ville givetvis hjälpa sin bror och visste dessutom att jag skulle jubla högt även om det var under tråkiga omständigheter. Så Max lämnade västkusten och kom till oss i Skövde på obestämd tid.

Månaderna gick och jag trivdes otroligt bra som "hundägare". På den tiden tog man inte bilder med mobilen och jag hade inte råd att köpa en egen digitalkamera, så när jag väl fick låna en blev det en hel del bilder på Max. Vissa av dessa bilder la jag ut på nätet och en dag hade jag fått en kommentar på dessa bilder; "vilken söt hund du har!". Det blev mitt första möte med saluki, utan att jag var medveten om det - tjejen som skrev kommentaren ägde nämligen två stycken och hade även hon bilder upplagda. Jag skrev tillbaka och tackade för kommentaren. "Dina hundar är också söta" skrev jag, men jag menade det inte. Inte alls faktiskt. Jag var förtjust i ulliga, gulliga spetshundstyper och förstod inte vad jag precis

Helen tillsammans med sina tre hundar, salukin Zandirah's Sleeping Sun, "Sune", borzoien Team-Freja Zadkiel, "Jizo" och salukin Khalils Masree Schariar, "Mir" som blev Helens allra första egna hund.

hade sett för konstiga hundar på bilderna.

Tiden fortsatte ticka och vid något tillfälle skaffade en vän till en bekant en borzoivalp och jag följde denna valp över internet. Sakta men säkert började intresset för borzoi eldas upp medan jag såg valpen utvecklas och tillslut kunde jag inte stå emot impulsen att börja ta reda på vad detta var för sorts hund. Vinthund... Jaha, då ska vi se vad det finns för vinthundar då. Jag gick igenom listan på SKKs hemsida och så kom jag till saluki. Det sa bara PANG i min själ. Jag rös! Det var kärlek på en gång och jag visste att en dag kommer jag ha en sådan hund!

Jag satt med näsan i böcker och spenderade mycket tid

framför datorn för att studera dessa hundar. Och alla dessa bilder jag googlade... Jag minns fortfarande två bilder som stod ut lite extra för mig av någon anledning; båda bilderna var på grizzlehanar - den ena bilden tagen framtill från där hunden har en klöv i munnen, och den andra bilden visar en coursand hund på en strand. Senare skulle det visa sig att hundarna på just dessa bilder var min kommande salukis bror och morbror!

Jag började kontakta uppfödare, både i närheten och lite längre bort, för att ställa massa frågor och för att se om jag kunde få komma och hälsa på. Jag åkte även på någon utställning för att få se fler individer och när jag trodde att jag inte skulle kunna bli

mer förälskad i denna hundras så föll jag bara mer och mer.

När erbjudandet om att få bo på kennel Khalil dök upp behövde jag ingen betänktid, jag var fast besluten att lära känna dessa hundar på djupet. Max skulle dessutom flytta hem till sin riktiga familj igen och jag ville inte föreställa mig livet utan hund nu när jag hade vant mig vid att ha en fyrfota bästis, så det var väl bara att köra på liksom!

Adjö Skövde! Den 18:e juni 2007 satte jag mig på tåget och åkte de där 120 milen upp till Boden. Norrbotten. Där min mor är född, men själv hade jag aldrig varit mer norröver än Stockholm innan detta.

Nervöst och pirrigt men solen sken när jag vaknade tidigt nästa morgon någonstans på väg genom Norrlands oändliga skogar. Träden var kortare än jag var van vid men utöver det kändes det på något sätt väldigt hemma när jag satt och tittade ut genom fönstret. Jag delade kupé med en äldre dam som hade varit söderut för att hälsa på släkt, men nu var hon äntligen på väg hem till lugnet. Hon hälsade mig välkommen och lycka till med mitt nya äventyr. Jag tänkte att detta kan inte bli annat än bra om nu alla norrlänningar är lika trevliga som hon.

Efter närmare 18 timmar blev jag ut på perrongen på Boden station. Jag undrade hur sjutton jag skulle kunna hitta "herr Khalil" Bo, vi hade nämligen ingen aning om hur den andre såg ut. Men det är ju inte för inte som Bosse är advokat - han var ju givetvis så pass smart att han kom gåendes med två salukis vid sin sida och jag var så pass smart att jag insåg att sannolikheten för att det skulle vara någon annan bodensare med saluki var minimal.

Efter att vi hälsat och baxat in all min packning i bilen åkte vi och lunchade med "fru Khalil" Elizabette för att sedan fortsätta de sista milen till Södra Bredåker och salukiparadiset där jag möttes av den mest otroliga körsången jag hört!

Min start där uppe var inget vidare då jag någon dag innan avfärd hade skadat mina fötter rejält vilket gjorde att jag knappt kunde gå utan att vilja skrika, så hundpromenaderna fick vänta. Men kennelns goda vän Maj-lis, som skulle åka hem till Stockholm samma dag som jag kom upp, ville ändå visa mig hur man gick "lilla rundan" innan hon åkte. Jag fick ta två tikar i koppel medan Maj-lis tog några fler, bland annat en cremefärgad hane. Han fångade mitt intresse på en gång. Så glad, så stor, så mäktig! Trots att hans koppel var i Maj-lis hand ville han hela tiden vara vid min sida. Han duttade med nosen på mig, den välpalsade svansen svajade stolt i vinden

och hans ögon tittade nyfiket på mig. Mir var hans namn...

Dagarna flöt på, fötterna läkte och jag lärde mig snabbt namnen på alla hundar. Det var magiskt att befinna sig i detta epicentrum för saluki, och all kunskap man fick ta del av - ja jösses! Ovärderligt! En intensivkurs i saluki helt enkelt där jag lärde mig allt från att klippa klor till stamtavlor till lure coursing och så vidare och däremellan gick jag runt i skogarna och på fälten med dessa vackra väsen dansandes runt mig!

Även whippet fick jag lite erfarenhet av då Khalil vid det tillfället ägde tre stycken härliga små energiknippen. En av deras tikar lånades ut till en annan uppfödare för en kull och när dessa valpar var några veckor gamla kom de till oss då uppfödaren fått ändrad arbetssituation och inte kunde vara hemma med dem själv. Jag fastnade för en hane som jag kallade Pysen. Han brukade sova innanför min tröja.

Längtan efter en egen saluki var överväldigande och jag tog till slut mod till mig och frågade Bosse och Bettan om de inte hade någon hund till mig. Den där Mir till exempel, vill inte han flytta till Skövde?!

De berättade då för mig att fyraårige Mir hade två tidigare hem bakom sig och att de inte alls var säkra på att de ville släppa iväg honom en tredje gång. När de hade fått tillbaka honom sista gången två år tidigare hade han varit i riktigt dåligt skick och det hade tagit lång tid att återigen väcka livsgnistan hos honom. Men de lovade att fundera på det i alla fall.

Medan de tog tid på sig att fundera och lära känna mig mer och luska ut om jag var en vettig människa så växte whippetvalparna upp och blev leveransklara. Dagen kom då Pysen skulle flytta till sitt nya hem och jag grät och tyckte att det var fruktansvärt jobbigt att "min" valp togs ifrån mig. Ja, jag insåg att jag förmodligen aldrig skulle klara av att vara uppfödare själv...

Den kvällen, efter middagen när jag satt och var dämpad och nere, sa Bosse och Bettan att de hade funderat klart. Okej, nu blir det ytterligare en smäll när de säger att de inte vågar släppa Mir tänkte jag. Men det är lika bra att få höra det nu när jag ändå är så ledsen över Pysens flytt. "Vi vill att han flyttar till dig!" VA?! Hörde jag rätt? Är han min? På riktigt?! De ledsna tårarna byttes ut mot glädjetårar och där och då förändrades mitt liv för alltid. Jag blev hundägare för första gången. Salukiägd. Och inte av vilken saluki som helst utan av Mir - den mest fantastiske hund jag någonsin mött! Hunden som jag känner att jag hör ihop med, sådär på ett själsligt plan.

Att skaffa saluki är så mycket mer än bara själva hundägandet, det blir lite av en livsstil och det finns så mycket spännande att hitta på om man bara vill. De har en tendens att krypa in under skinnet på en och även de mest envisa föräldrarna kan omvändas och bli inbitna salukifans.

Jag är så oerhört glad och tacksam för alla vänner jag fått genom åren och jag ser fram emot alla framtida vänner som jag kommer få tack vare denna fantastiska ras!

Jo förresten, ni minns den där tjejen jag nämnde i början? Hon med saluki som kommenterade att Max var söt och som jag motvilligt svarade... Hon blev uppfödare och idag äger jag en av hennes valpar. Tänk vilka oväntade vändningar livet kan ta! 🐾

Khalils Masree Schariar
"Mir"

Katarina minns:

Stor ära att få döma på Khalildagen 1998

Text Katarina Petersson

Framsidan av katalogen för Khalil-dagen 1998.

Jag lärde känna Elizabette och Bo lite mer då vi åkte med en hundbussresa till finska Kajani 1985 under iskalla januari.

Deras första salukikull var juniorer, I-kullen, med bl a deras Ibn-Ibiz.

När jag åtta år senare fick en inbjudan att döma deras uppfödningar på "Khalildagen" blev jag oerhört hedrad.

Det var 1998, en varm somrardag i juli, som jag för första gången kom att döma 54 salukis - nästan bara Kennel Khalils egna uppfödningar men även några Khalilssläktingar som valpköpare ägde och som också fick delta.

Jag skulle placera en BIS-klass med fem hundar av båda könen. Blir riktigt nostalgisk blir jag när jag börjar läsa i katalogen!

Till BIS-valp valde jag Agneta Doverholts Baklava's Rawa Ramaq. BIS vanns av Khalils Sahir Ack-Taz-Eet Schariar, BIS-2 Khalils Usturi Al Ibiz Schariar, BIS-3 Khalils Marjan-Scheherazade, BIS-4 Khalils Qaruba och BIS-5 Khalils Gaziya Gabas.

Själv kom jag att köpa valp av Bettan och Bosse år 2002 efter Khalils Gaziya Gabas, min "Malaki" Khalils Liba Fu Lobie, vilken gav mig stor glädje under många år. 🐾

Därför blev (det) Saluki

Salukibladets egna stafettpinne som lämnas vidare till privatpersoner. Alla har vi olika anledningar till att vi skaffade saluki och den här gången får ni läsa hur det var för Eeva Olkinoura i Skellefteå.

Foto Anne Lipponen

Vissa saker gör ett intryck som stannar för evigt på näthinnan.

Det gjorde de första 2 salukisarna som jag såg i Kuopio som ägdes av skådespelerskan Nina Kujan-suu. Jag har kunnat räkna ut efteråt att en måste ha varit Sahrai Ahu-Sim-Tarika. Jag tyckte att dom var de vackraste varelsen jag hade sett!

I hela mitt uppväxt var det hästar som var det viktiga i livet, det var trav som gällde i min släkt och även ridning för min egen del. Jag hade islandshästar och senare en dressyrhäst.

När jag hade flyttat till Sverige så var jag inne på att skaffa mig en Skotsk Hjorthund men just då fanns det inga valpar och av någon underlig anledning blev det en Old English Sheepdog!

1988 var det äntligen dax för en Saluki. Vi besökte kennel Shamali och fick oroligt mycket information om rasen men dom tyvärr hade inga valpar men blev tipsade på kennel Barakisch.

Där fanns en ljus choklad grizzle hane som kallades Teddy (vi kunde inte förstå hur man kunde tycka att han som var så spinkig tyckas likna en teddybjörn!). Jag minns att det var en ordentlig korsförhör före man blev godkänt som valpköpare och vi blev överlyckliga när vi passerade testet. På riktigt hette han Barakisch Hoshyar Nidschm men vi kallade honom Safir. Inte visste jag då att han skulle ändra så mycket i vårt liv! Jag var inte speciellt intresserat på utställningar men vi hamnade på det spåret alla fall.

Efter Safir har det blivit bara tikar: Geisha (NORD CH Khalils Puhaira Nabula), Grace (SE & FI CH Khalils Fadila), Muffins (INT & NORD CH Khalils Li-L-Marrati), Pralin (NORD CH Khalils Qalala Bint Li-L) och Ananas (Wallaby's Anais-Anais) som är bara junior i skrivande stund och min första släthår.

Skulle vara roligt att veta hur många kilometer man har promenerat och cyklat genom åren. Det har blivit massor med mil med bilen till utställningar i Norden (jag brukar säga att halva lönen har gått till bensin).

Den absolut roligaste jag har varit med om var när Muffins hade sin valpkull (Khalils andra Q-kull) hemma hos oss. Jag har inte haft några som helst ambitioner att bli uppfödare själv men det var underbart att ha en valpkull på detta sätt.

Jag har varit lyckligt lottat som har haft äran att äga så fina salukisar. Att alla har varit grizzle är bara slumpen.

Nu skickar jag stafettpinnen vidare till Linda Boväng i Sundsvall.

NORD CH Khalils Qalala Bint Li-L "Pralin" och Wallaby's Anais-Anais "Ananas".

SALUKINS HISTORIA

i Danmark

Text Katarina Petersson

Foto Kaj Fröling, Linda Frisé J & okänd fotograf för äldre foton.

Utställning 1970-tal i Charlottenlund med Stensedal.

Danmark är, i förhållande till Sverige och Finland, ett litet "salukiland" och genom åren har det inte funnits så många uppfödare av rasen och därmed inte många registrerade saluki. Danmark har heller inte en salukiklubb utan har Myndeklubben som samlar alla vindhundraserna under sitt paraply. Danmarks salukihistoria följer Sveriges genom det utbyte man haft mellan länderna och rasen byggdes upp genom de engelska salukis som importerades precis som i Sverige.

1940-talet kennel Sandagerhus föder upp Danmarks första salukikull

Historien började 1947-49 då två salukis importerades av E. Forster, kennel Sandagerhus. Det var S & DK Ch Windswift Khosro, uppfödd av Vera Watkins, England och S Ch Sparrowhawk Sheba, uppfödd av Mrs Charter, England. Båda hundarna ägdes av Oscar Gyllich i Sverige innan flytten till Danmark, och han återtog hundarna 1951 efter den kull

som de producerade 22 november 1950 på kennel Sandagerhus. Två av valparna importerades till Sverige. Sandagerhus lbi, som blev kennel lbinores stamtik och kennel El-Kelus fick sin Sandagerhus Zadi. Fram till 1980-talet har det sedan fötts 2-3 kullar varje år och importerats 3-5 salukis varje år.

Ungefär hälften av alla salukis ställs ut någon gång under sin livstid och vid ett flertal av utställningarna deltar även svenska

hundar som kommit över till Danmark. Kapplöpning för vindhundar finns inte, däremot vinner lure coursing mark med allt fler aktiva och Danmark står nu 2016 värd för sitt första internationella prov.

1950-talet startas kennel Stensedal av Enid Hald

Enid Hald, med kennelnamnet Stensedal, är Danmarks kanske genom tiderna mest välkända salukiuppfödare. Enid var också

med och startade den danska vindhundklubben, Myndeklubben. Många salukis med prefixet Stensedal har exporterats från Danmark ut i världen. Enid började döma saluki 1972, dömde i Sverige på Skokloster 1996 och för Svenska Vindhundklubben i Köping. Enid födde upp salukis i över tjugofem år fram till 1980 och är fortfarande aktiv som uppfödare med rasen border collie.

Följande finns skrivet om Enid i danska vindhundklubbens tidning

*Birgittes salukis på julkort 1988 till Enid Hald.
Vit hund längst fram är Stensedal Caliph och tredje hund fr vänster,
röd/vit particolour, Stensedal Shandara.*

"Mynde Nyt" när klubben firade 25-års jubileum 1996: "Enid är född och uppvuxen i England, närmare bestämt Ealing, West London, i närheten av den mycket berömda Ealing Film Studio. Hon kommer från ett hem som alltid haft hund, huvudsakligen schäfer, men också border collie och Staffordshire bullterrier. Som barn tog hon alltid hand om flera herrelösa hundar som hon fann på gatan.

Enid gifte sig och flyttade till Danmark 1950 med sin man och tre barn till en lägenhet. 1957 fann familjen sitt drömhus med stor plats för barn och djur - gården Stensedal. Första hunden blev en schäferblandning på 1,5 år som köptes för 35 kr för när de nu skulle bo på landet behövdes en vakthund.

Flera djur blev det: höns, en get, ponnyhästar och ännu fler ponnies och hästar vilket till blev Hammersholt Ponyrideskole. Senare blev det får som Enids border collies kunde öva sig på. På denna tid var det på mode att avla kaniner, sälja och slakta för att äta. Enid kunde aldrig tänka sig att äta upp sina kaniner så det blev till slut ett heltidsjobb att ta hand om alla kaniner. Enid avtalade med sin man att om hon gjorde sig av med alla kaniner kunde hon få köpa sig en riktig hund - en saluki!

Hon lusläste alla engelska tidningar såsom "Our Dogs" och "Dog World" och allt hon kunde hitta om saluki och hittade fram till den uppfödare som hade de mest vinnande hundarna med de mest vinnande avkommorna - kennel Daxlore. Sammanlagt importerade Enid fem salukis från Daxlore och Mrs Eileen Skelton-Fortune. Daxlore salukis utmärkte sig med ett trevligt temperament, vänliga och inte nervösa. Det var så kennel Stensedal blev till i slutet av 1950-talet. Slut från Mynde Nyt."

Jag kom i kontakt med Enid inför en intervju jag gjorde för

Salukibladet för flera år sedan och här kommer ett axplock från den:

- Berätta lite om ditt liv med salukis och din uppfödning?

Alla mina hundar har varit och vill alltid vara keldjur och är en del av familjen. Vår gård är inhägnad och barnen var tillsagda att stänga efter sig. Trots att vi hade tre hanhundar och åtta tikar har det aldrig varit en önskad parning vilket verkar som lite av ett mirakel nu när jag tänker tillbaka.

- Hur kom det sig att du blev intresserade av hundar och då speciellt salukis?

Jag har alltid haft ett hundintresse och kommer från en "hundglad" familj. Mitt första möte med en saluki var omkring 1943 då jag cyklade hem från skolan. Min väg förde mig förbi en filmstudio där en dörrvakt rastade en saluki på planen utanför. Jag tyckte att det måste vara världens vackraste djur. Det anser jag fortfarande.

- Hur kom det sig att du började med uppfödning?

1954 köpte vi gården "Stensedal" och jag kom i kontakt med Helge och Åse Wandrop som födde upp chow-chow, kennelnamnet var "Zoto". De rådde mig till att gå med i DKK. (Danska kennelklubben, översättarens anmärkning) och börja seriöst med uppfödning. Att det skulle bli salukis tvivlade jag inte på ett ögonblick.

- Var det svårt att sälja valpar då du började? På vilka villkor sålde du valparna?

Det var mycket svårt att sälja salukivalpar i Danmark. Folk i allmänhet var inte intresserade av hundar och de flesta bodde i lägenheter där det var förbjudet att ha hund. Jag sålde valparna med den klausulen att jag kunde köpa tillbaka valpen om den måste byta hem. Det skedde många gånger på grund av skilsmässa. Jag fann alltid ett nytt hem, som regel hos någon som hade en av mina uppfödningar sen tidigare.

Kerstin Abrahamsson och Baklava blir BIS-2.

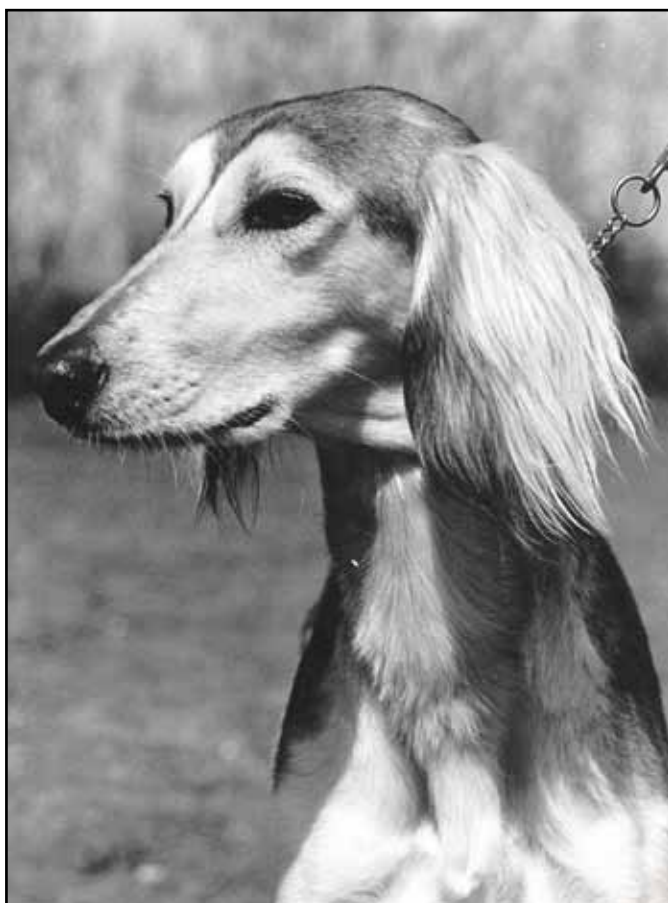
Enid Hald med saluki på utställning.

Enid Hald med sin importtik Ch Silvervelvet of Daxlore.

CH Kirman Hazret (Kirman Carishnu x Kirman Aramika), ägare Tonya Borghill (kennel Esfahan) och var far till kennelns B- och F-kull.

Kirman Mandalya (Sfinksin Jungmanni x Kirman Elisha), ägd av Bente och Jean-Claude Borghill, kennel Esfahan och mor till kennelns B-kull.

Enid Hald grundade sin kennel på salukis från Daxlore genom de två champions Jessica och Vanity of Daxlore och de två internationella champions Frolic och Silvervelvet of Daxlore.

- Hur många salukikullar har du totalt fött upp? Antal champions?

Jag kan inte komma ihåg hur många kullar jag haft, aldrig mer än en om året. Alla mina egna salukis var champions och också många av mina uppfödningar. Dessvärre är huset nu här tänkt att moderniseras och alla mina stamböcker och fotoalbum är nerpackade i stora kartonger och jag kan inte hitta dem då det är många kartonger staplade på varandra uppe på vinden. Min första "Erespremie" var 1960 och jag har haft 25 "Erespremier" för uppfödning. Mer kan jag inte komma ihåg.

- Du exporterade många saluki. Berätta något om vilka dessa var!

Norges första internationella champion var en vit hane, som var kullbror till Stensedals Shadow, INT N DK UCh Stensedals Starlight. Det var Mossen Enger i Ytre Enebakk som köpte honom. Han var mycket stor och Mossen

kallade honom "min vita häst". Ben Huris kennel och jag bytte en gång två unghundar. Jag fick en vacker hanhund, Ben Huris Gazell, och de fick en tik av mig.

Det var fem valpar som kom till två systrar i Kalifornien och de kom själva och valde ut dem. Först en, så i den nästa kullen valde de två och ett par år senare två valpar till. En svart tik gick till Kanada och sedan var det exporter till Tyskland, Frankrike, Finland, Sverige och Italien. Alla kom till bra och kärleksfulla hem.

- Vilket ansvar tycker du domare har för rasen?

Domaren har ett stort ansvar, eftersom en premierad hund, eller en med ett dåligt temperament, som inte motsvarar standardens krav kan bli använd i avel med ett olyckligt resultat. Det behövs inte många generationer till nivån sänks.

- Vad tittar du efter när du dömer salukis och vad finner du oacceptabelt?

Jag tittar efter typ först och därefter om det finns könsprägel. Kroppsbyggnaden skall vara korrekt. Rörelserna skall vara i topp och hundens temperament skall vara perfekt, en skygg eller bitsk

Svend Simonsen, kennel Ikulas, med Stensedals Saba (Stensedals Burgler x Stensedals Shadow). Fotot är från den 7 maj 1983 och är det enda och fotat av Ole Sørensen. Saba är mor till kennel Ikulas enda kull.

saluki är absolut inte önskvärt. Kroppen ska vara elegant, inte fet, men inte heller mager. Huvudet skall inte vara snipigt. Det ska vara en stark underkäke. Vinklarna ska vara moderata. Allt ska gärna vara som i standarden.

- Kan du beskriva en rastypisk salukisilhuett (huvud, hals, över- och underlinje och vinklar fram och bak)?

Ett icke för snipigt och smalt huvud med lugn och vänlig blick, lång elegant hals, inte för tunn och en vacker övergång till en harmonisk kropp. Starka ben, muskulösa, men inte grov. Moderata vinklar, inte överdrivna som på en afghanhund eller pudel. Där ska finnas harmoni och lugn över helhetsintrycket.

- Du har varit aktiv som uppfödare och domare i över fyrtio år. Har salukin förändrats över dessa år som du varit aktiv? Exteriör? Mentalitet?

När jag tittar på foton av mina hundar från 1960- och 70-talet tror jag inte man kan se någon större skillnad jämfört om jag mött dem på en utställning nu. De bra hundarna har alltid varit bra. De dåliga hundarna har blivit bättre, både till utseende och temperament.

- Vad har ditt liv med hundar och salukis betytt för dig?

Hundar har alltid varit den viktigaste delen av mitt liv och jag kan inte föreställa mig någon annan tillvaro. Jag och ni som läser detta, är de lyckligaste människorna i världen, då vi är födda i ett samhälle som tillåter oss att ha hunden som vän och inte som middagsrätt.

**1970-talet
kennel Badavie och kennel Baklavas grund är danskfödda**

Något som man kanske inte tänker på är att de svenska, välkända salukikennelerna Badavie och Baklava, grundade sin uppfödning på danskfödda salukis.

Det var Maria Nordins mamma, Kerstin Abrahamsson, som då de bodde i Danmark födde upp fem kullar (A-, B-, D-, E- och F-kullen innan de flyttade till Sverige 1976. Kerstin studerade på universitet i USA och där på en anslagstavla en dag fanns en lapp om en ompliceringshund, en saluki. Det var Jamal, Srinagar Jamal of Jasperwall. Han blev början till ett stort intresse för rasen då han flyttade hem till familjen Abrahamsson.

Det var sedan, lite på skoj, som Kerstin en dag anmälde honom till en utställning. Där han vann BIR, bäst i rasen, och sedan blev hon utställningsbiten. På de för-

Kerstin Abrahamsson med Jamal och dottern Crown Crest La Casatt 2 månader på väg till Danmark med Norsk-Amerikanska linjen.

Birgitte Horne Nielsen med Sahrai Linda-Lei på Myndeclubbens utställning i Århus i juni 1983.

sta utställningarna träffade hon Kay Finch, kennel Crown Crest och deras kontakt slutade med att Kay använde Jamal till en kull och hem till Kerstin flyttade tiken Crown Crest Lacastat. När sedan flytten gick från USA till Danmark följde "Niran" och Jamal, som hunnit med att bli amerikansk champion, med. Väl bosatt i Danmark kom sedan creamfärgade tiken Kirman Reseda (född 1970-11-06) från Finland. Efter några år köptes även en svensk salukitikin, röda Emzi Zibaq (född 1974-06-12) från Birgitta Nordqvist, sedemera kennel Zohari.

Kerstins stora salukiintresse som utvecklades till uppfödning av rasen och med dätidens situation i Danmark där saluki i stort inte var säljbar överhuvudtaget blev det snabbt fullt med hundar i alla åldrar. Så Maria växte upp i ett hus fullt av hundar med allt vad det en innebar. Saluki är oftast rätt påhittiga och ett gäng halv vuxna kullsyskon kan lätt ägna sig åt en hel del önskade aktiviteter. Men, trots (?) eller tack vare sin uppväxt, kom Maria att starta kennel Badavie.

Med sig vid nästa flytt, hem till Sverige, hade då familjen Abrahamsson egenuppfödda INT NORD Ch Beduin, som fick 13 kullar efter sig och framgångsrikt visades av dottern Maria Abrahamsson-Nordin samt den vita tiken INT NORD CH Baklava, som Monica Nilsson senare övertog och som blev grunden till hennes kennel Baklava.

Monica tog även kennelnamnet efter vita Baklava som blev hennes stamtik med sina tre kullar (A-, B-, och C-kullen).

Enid (till höger) dömer Skokloster SvSR 1996 tillsammans med Såde Hohteri. Vinnande saluki fr v är INT & NORD CH Khalilis Omawad och CH Oasis al-Sharq Bayyad.

Enid tillsammans med BIR & BIM Skokloster SvVK 1996 Shafaq Geshed El Ghamir och Badavie Iluin.

Jean-Claude Borghill, kennel Esfahan med Esfahan Duraaq (Kirman Mohikan x Kirman Pandurah).

Övriga kullsyskon i denna kull av sju valpar var Badavie, Baltazar, Begum och Belsebub och föräldrar till kullen född 1973 var amerikanska Srinagar Jamal of Jasperwall och finskuppödda Kirman Reseda. I A-kullen fanns Abdullah, Aina, Amina och Arabella och till far valdes en tysk hane från Theodora Knussertz. Kerstins sista kull, F-kullen, resulterade i starten för kennel Feisal's och han var Årets saluki i Danmark under många år.

1980-talet

Stensedals, finska Sahrai och svenska Badavie gör kennel Feisal's

Kennel Feisal's startades 1984 av Birgitte Horne-Nielsen och blev under 1990-talet Danmarks toppvinnande salukikennel. Hennes första saluki, Feisal, var hunden som fick namnge kenneln och var uppfödd av Kerstin Abrahamsson från hennes F-kull. Även kullbrodern Flash (båda efter svenska tiken Zohari Emzi-Zibaq) kom som omplaceringshund till Birgitte.

Det var tikarna DK Ch Stensedals Shandara (mor till F- och H-kullen), DK Ch Sahrai Linda-Lei (G- och K-kullen) och INT CH DK Ch Badavie Ancalima (J-, L, och M-kullen) som gav en stabil grund och totalt föddes 17 kullar under prefixet. Birgitte importerade också ytterligare framgångsrikt fler Badavie salukis som hon använde i avel; tiken Badavie Ancalima (född 1983 och resultatet av en kusinparning på Bakalva och Be-duin) som blev mor till Feisal's J-

kull född 1987 och M-kullen född 1991 (båda var en halvsyskonparning på Al-Faraz Galla-May). Vidare importerades hanhundarna INT DK Ch Badavie Chamshedden Al Feisal (far till fem av Feisal's kullar) och INT NORD Ch Badavie Seregong Camel (Z-kullen) och ytterligare en tik DK Ch Badavie Uilos Kamran (mor till FF-kullen).

Under åren 1991-1996 var kennel Feisal's högst upp på utställningslistorna. Birgitte Horne-Nielsen, som gick bort förra året, var uppfödare och ägare till Årets toppvinnare 1991 Feisal's Ki-Khala, 1992 Feisal's Masha Munira, 1993 Feisal's Maged Makan, 1994-1996 Feisal's Qaaniy Qharim. Även salukis från kenneln har använts framgångsrikt av de svenska uppfödarna där Badavie 1997 använde Feisal's Qaaniy Qharim (P-kullen), Qirmizi som 2008 använde Feisal's Fadil Fariq Ibn Salar till sin M-kull och nu senast 2015 blev han far till en kull hos Volante's. En hanhund importerades av Lisbeth Håkansson till Sverige, Feisal's Ghaspar Ghalib, född 2008.

1980-talet - andra hälften kennel Shah's och Esfahan

Conny Nagel startar sin uppfödning av saluki 1985 med prefixet Shah's. Med endast totalt sju uppfödda kullar, blir kenneln en av de fem största danska uppfödarna av saluki.

En till att nämna bland de större, som under perioden 1983-1989

producerar 7 kullar, är paret Bente och Jean-Claude Borghill, kennel Esfahan. Kennel döps efter deras storsvinnare INT NORD Ch Kirman Esfahan, och byggs upp på huvudsakligen finska importörer från kennel Kirman.

2000-talet årets toppvinnande Al-Aziziah

Conny och Svend Porsmose med sin kennel Al-Aziziah tar sin första salukikull 1991 och har producerat 7 kullar hittills där den sista föddes 2010 efter svenska tiken Baklava's Umniya. Från kullen född 1996 får de fram INT CH DK Ch Al-Aziziah Mujiid, världsvinnare, nordisk vinnare och också Årets toppvinnare 2000.

INT CH LUX CH DK Ch Al-Aziziah Sayyid, ägare Henrik Stampe bidrar till svensk salukiavel då han används av Anne Edberg till hennes Volante's Zola. Resultatet blir Volante's B-kull med bl a C.I.B, NORD Ch DK KLB Ch, SE LCCh Volante's Bizzarini, NORD Ch Volante's Barchetta och C.I.B, NORD, CZ & LT Ch, BaltW-11 Volante's Battista.

2010-talet uppfödare idag i Danmark

Tittar man in på Myndeklubbens hemsida på saluki och uppfödare finns fem upptagna och endast två av dessa har haft kullar de senaste 5 åren.

Kennel Kehailan, Minna och Kjeld Krogh tog sin första salukikull 2003 och hade sin senaste kull

2013, vilken var efter FI Ch Cottonore Eclipse och DK Ch Kehailan Princess Miriel. Totalt 6 kullar har fötts genom åren hos familjen Krogh och de har importerat tiken Badavie Teleri (född 2000) från Sverige och hanen Catonam Lite My Fire (född 2004) från Australien. Dessa två parades och fick sedan en kull 2006.

Vidare finns Kennel Lulu Saluki som har startat med två Feisal-hundar, Zaphir och tiken Gamilla Gazala, som är Danmarks första saluki som erövrat champiointiteln NORD LCCH och har också deltagit på LC EM. Hon blev mor till deras första kull 2014 och parades med en hane från Feisal's FF-kull.

Bente Fröling, kennel Al-Dabaran, har tagit fram två kullar och sin första kull var efter två svenska salukis, Rahima's Berouz El Hor och importen Khalils Gazal Bint Changrila där tiken Al-Dabaran Zala exporterades till Sverige och kennel Khalils. Till sin andra kull använde hon tiken Al-Dabaran Zarifa och även här en svenska hane, Khalils Faudawi Fiddi Farih.

Hur Danmark kommer ge sitt bidrag till salukins framtid är i mina ögon ovisst då inga stora tongivande uppfödare längre finns aktiva i någon stor skala såsom kennlarna Stensedal och Feisal's.

Framtiden får utvisa vad som blir salukins historia i Danmark om 10-20 år.

Birgitte Horne Nielsen (knl Feisal) med Ikulas Ballak (Feisal x Stensedals Saba), Badavie Ancalima (Baklava's Ahsan-Min x Al-Faraz Gala-Maya), Stensedals Shandara (Feisal x Stensedals Monique) och Sahrai Linda-Lei (Sahrai Hazuk-Al-Nafud). Bente Borghill (knl Esfahan) med Kirman Mohikan (Sfinksin Jungmanni x Kirman Elisha) och Kirman Kanyaka (Kirman Esfahan x Kirman Daraya). Bente Restrup Jensen med Badavie Atanatar (syster till Ancalima) och Birgittes far med Stensedals Shiraz (Feisal x Stensedals Monique), ägd av Bente Restrup Jensen.

UK Ch
BG Ch
GE Ch
MC Ch
BA Ch
BY Grand Ch
DK JCh
RO JCh
CY JCh
BG JCh

Badavie

For Victory

New
International, Swedish
Norwegian and VDH
Champion

Owner Gunilla Skafar, Sweden
Photo & ad by Jessica Bolander

Från EM 2008.
Heidi Kjelin med
Badavie Always Be My Baby

Från vår första LC tävling 8 augusti 2009 där vi fick mycket hjälp av svenskarna.
Foto Kaj Frøling.

LURE COURSING I DANMARK

Text Karin Janz och Per Nordahl, April 2016

På 1980-talet kom man igång med LC i Danmark. Myndeklubben och Afghaneklubben organiserade träningar på Sjælland och i Jylland. Det fanns några eldsjälar med Bente och Jean-Claude Borghill i spetsen, som arbetade hårt för att hålla igång LC, men tyvärr lyckades det inte att få det att fortsätta.

Bente och Jean-Claude åkte upp till Näs utanför Göteborg, där jag arrangerade en större demonstration, i Salukiringens regi, inför ett par hundra människor.

Många hade då sett mig göra presentationer av LC vid olika större hundutställningar tex. Elmia mfl.

Speciellt minns jag från Näs att i det ganska höga gräset gömdes en stor hare som sprang upp och två av mina salukis jagade den in i skogen, utan resultat, men den tredje hunden följde trasan hela vägen in i mål. Hon var verkligen tras fixerad!

Det blev en paus till 1996 när man på privat basis kom igång med träningar på Sjælland. Dock var det en grupp vinthundsägare som i slutet av 1980-talet deltog i en hel del LC tävlingar i Tyskland.

I starten var det inte några som hade licens, så vi kunde enkelt deltaga. Men då man i Tyskland införde licensböcker

Bild från en av våra träningar. Foto Sebastian.

och krävde att vi också skulle ha det, så måste vi lösa problemet.

År 2000 övertalade vi Myndeklubben så att vi fick möjlighet att skaffa licens, tack vare en rejäl insats av Susan Bolvig. 2004 blev all LC verksamhet lagt under Myndeklubben.

LC blev sakta mer och mer populärt i Myndeklubben. Det var en del hundar som fick licens och deltog flitigt i tävlingar i utlandet, primärt Sverige, Norge och Tyskland.

2008 kunde Danmark för första gången skicka ett lag till Europa Mästerskapet, som detta år hölls i Sverige. Det var 4 hundar med. Vi fick en flott debut i EM med en 3:e

plats för salukin Badavie Always Be My Baby, Sally, som ägdes av Heidi Kjelin. Vi var så stolta!!

Samma år fick Myndeklubbens ordförande Lars Johansen en grundlig specialutbildning här i Skåne. Jag (Per Nordahl) är ganska säker på att han sedan under nästa natt drömde hur vinthundar av alla raser sprang runt trissor och hoppade över linor. Under en hel dag satt vi vid sidan om LC-fältet och dömde varje hund och diskuterade varje hunds löpstil.

I augusti 2009 kunde danskarna hålla det första LC provet på dansk jord. Med jättestor hjälp av våra svenska grannar. Det var en stor dag!

Sedan har Danmark varje år hållit 2 tävlingar, varje gång i samband med en klubbställning. En kombination som har visat sig vara enormt populär.

Efter hand har vi fått så många funktionärer utbildade att vi i mindre och mindre grad skall be våra trofasta svenska vänner om hjälp.

För närvarande pågår det en utbildning av ett antal LC-dömare med hjälp från Sverige. Vi planerar att avsluta utbildningen under hösten i år.

I år (2016) ska man hålla den första internationella LC tävlingen i Danmark. Vi glädjer oss mycket åt detta.

Hur valde du kennelnavnet?

I mine yngre dage læste jeg en del om stjerner og stjernebilleder og vidste, at mange af dem har arabiske navne. I stjernebilledet Tyren (Taurus) er tyrens røde øje stjernen Aldeberan. "Aldeberan" kommer fra det arabiske "Al-Dabaran" som betyder "ledsageren", formentlig som en jæger der følger efter sit bytte, i dette tilfælde stjerneklungen Plejaderne. Af flere grunde syntes jeg derfor, at navnet er perfekt til en salukikennel: Navnet er arabisk, det er en stjerne, en jæger og en ledsager, og alt passer til en saluki.

Hur kom du i kontakt med rasen saluki för första gången?

Siden jeg var omkring 11-12 år

Vem är vem bakom kennelnavnet - Al-Dabaran, Danmark -

Bente Frøling

har jeg gået på hundeudstillinger, og i den forbindelse så jeg salukier, selvom det dengang mere var den afghanske mynde, som interesserede mig. Jeg havde

aldrig troet, at jeg selv en dag skulle komme til at eje en saluki. Men så mødte jeg min mand, Kaj, som havde afghansk mynde men gerne ville have en saluki. Da vi blev gift, gav jeg ham en saluki i bryllupsgave, og det blev startskuddet til min interesse for salukien. Nu kunne jeg ikke drømme om at leve uden!

Vilken var din första saluki?

Vores (eller min mands) første saluki var Esfahan Diibahjah (CH Kirman Mohikan x CH Kirman Pandurah), som vi fik i foråret 1986. Hun var en rigtig saluki af sind, og selvom hun ikke var nogen udstillingsstjerne, lykkedes det hende dog at få et certifikat.

Varför vill du ägna dig åt uppfödning?

Siden jeg var 16-17 år har jeg gerne villet være opdrætter. Jeg har gennem årene studeret salukien og læst rigtig mange bøger om opdræt, så jeg håber at kunne bidrage positivt med at bevare

racen sund og funktionel, og selv om jeg da synes, det er sjovt at vinde på udstillinger, er det også vigtigt at bidrage til den genetiske variation indenfor racen. Her i Danmark er der kun et par aktive opdrættere af saluki, og der opdrættes i gennemsnit kun ca. et kuld om året, så hvis det overhovedet skal være muligt at købe en danskopdrættet saluki, er det også vigtigt, at nogen tør at kaste sig ud i det. Det kræver selvfølgelig, at der er interesserede købere, inden man laver et kuld og omvendt at de interesserede er villige til at vente på, at der kommer et kuld.

Vilka hundar har du idag?

For tiden har jeg 3 salukier: Al-Dabaran Yasmin (CH Khalils Faudawi Fiddi Farih x CH Al-Dabaran Zarifa), 11 år, Seafarer Senneh (Khalils Obiajulu Ben Genesis x Shirin Roya Habibi), 8 år, og Showhunters Amber (CH Zabarr Showhunters Zahir x CH Keheilan Laura Baggins), 4 år.

Har du något speciellt tema när du döper valparna?

Jeg har ikke noget bestemt tema men giver kuldene navne i alfabetisk rækkefølge - bagfra, startende med Z. De fleste starter med A, og da det langtfra er alle opdrættere, som fortsætter længe nok til at nå til bogstavet Z, tænkte jeg, at det måtte være lettere at finde på navne med Z, som ikke alt for mange havde brugt i forvejen. Jeg foretrækker at give mine hvalpe orientalske navne, som betyder noget. Jeg synes, det er med til at understrege salukiens særpræg og orientalske "mystik" i modsætning til f.eks. engelske navne, som stort set enhver udstillingshund har, uanset race.

Nämn några hundar som representerar den salukityp du strävar efter i din uppfödning.

Ifølge standarden er det ønskværdigt med forskellige typer, og jeg synes, de er skønne på hver sin måde. Det er svært blot at nævne en enkelt hund eller to, men jeg kan vældig godt lide typer som dem fra kenneleer Khalils og Burydown. Fra mit eget opdræt er CH Al-Dabaran Zihwa (CH Rahima's Behrouz el Hor x Khalils Gazal Bint Changrila) nok en af dem, som kommer mit mål nærmest.

Vad har du för planer för framtiden?

Jeg har jo ikke ligefrem et stort opdræt, og det er nu 11 år siden, jeg havde mit seneste kuld. Men her i 2016 planlægger jeg et kuld på Showhunters Amber efter Khalils Aahron. Ambers mor er en datter af CH Al-Dabaran Zihwa, så på den måde håber jeg at kunne fortsætte linien. 🐾

Bente tillsammans med Showhunters Amber, Al-Dabaran Yasmin og Seafarer Senneh

Foto Kaj Frøling

*puppy
plans*
early 2017

C.I.B, SE Ch, FI Ch, DK Ch, NO Ch, VDH Ch,
PL Ch, ME Ch, HR Ch, DK Club Ch, ME Grand Ch,
Adriatic Ch, Balkan Ch, Mediterranean Ch

Ahmadi Frost Bite

Ch Baklava's Rafi Rasil Of Khiva x Ch Ahmadi Luv Bite

Multi SBIS, Am Ch, Am Grand Ch, Can Ch

Scimitars Arctic Hurricane

Ch Z'Bee's Che Bellina Dante x Ch Sirianni Red Scimitar

Emoticon

www.emoticon.se
jessica@emoticon.se

UPPFÖDARINTERVJU KENNEL SHAH

Intervju Katarina Petersson
Översättning Marie Palmqvist

CONNY NAGEL, DANMARK

Berätta lite om ditt liv med salukis och din uppfödning?

Mina saluki har betytt allt och gör det fortfarande i mitt liv. Då jag redan som ganska ung fick konstaterat flera olika reumatiska sjuk-

domar, och läkarna menade att jag nog skulle bli rullstolsbunden som 25-åring, fick jag sjukpen-sion. Så hundarna kom att betyda allt för mig, och det är nog dom som hållt mig borta från rullstolen tror jag. Dom ska ut i skogen varje

dag oavsett hur ont jag har och efter en tur med lyckliga saluki så mår jag så mycket bättre.

Min gikt har också gjort att jag fick sluta med min uppfödning, och det är jag fortfarande ledsen över, för avel och genetik är så otroligt spännande. Men jag följer med i alla kullar jag kan runt om i hela världen för det är så intressant och lärorikt att se resultaten av dom olika kombinationerna.

Hur kom det sig att du blev intresserad av hundar och då speciellt saluki?

Vi har alltid haft hundar i min barndom, olika spaniels. 1979, då våran sista spaniel dog, ville mina föräldrar så gärna ha en vinthund så började titta i böcker och jag blev så fascinerad när jag såg bilder av borzoi.

Vi kontaktade Enid Hald, kennel Stensedal, som på den tiden var ordförande i danska Myndeklubben. Hon sa att det fanns en vuxen borzoi för omplacering men hon tyckte att vi skulle komma hem till henne och hälsa på hennes saluki.

- Saluki ska vi inte ha för dom ser så märkliga ut, sa jag till min mamma då vi var på väg till Enid. Jag hade bara sett dom på bild i böcker och det var inga fina bilder.

Vi kom fram till Enid, hon hade ridskola på den tiden med och det hade regnat en del så hela gårdsplanen var lerig. - Vänta här på gårdsplanen medan jag hämtar hundarna, sa Enid.

Och ut kommer fyra överlyckliga saluki som bara älskade oss i samma sekund och hoppade på oss för att hälsa. Och jag måste erkänna att jag älskade direkt och jag hade aldrig sett något så elegant och vackert tidigare i hela mitt liv.

Vi hade jord och lera ända upp i nacken men vad gjorde det när man såg in i dessa praktfulla glada ögonen.

- Ni bryr er inte om att ni blir smutsiga på era kläder så ni är godkända som salukiägare, sa Enid. - Och på ett internat strax här bredvid finns en ung salukihane till omplacering, han kan ni hämta på vägen hem, fortsatte hon.

Det gjorde vi, och våran första saluki blev Stensedals Amon och han var bara 1 år gammal och helt förstörd, rädd för allt. Han skrev första gången han var ute i regnet. Han hade bott i källaren hos en familj med allergi. Det blev en kamp, han skulle lära sig allt igen. När jag lämnade honom gjorde han allt för att bryta sig ut. En dag när jag var ute tog sig Amon ut genom ett fönster och

*Cert, championat, BIR, BIG & BIS-5 i Silkeborg.
DK CH Shah's Ra-ina' Maria, född 1985-02-20, mor till K-kullen.
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

*Shah's Rafa-Arami, född 1985-02-20, mor till A-kullen.
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

*DK CH Shah's Reza Palawi (3xBIR, 1xBIS), född 1985-02-20
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

*DK CH Shah's Matara Aziizi, född 1987-10-09
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

*DK CH Shah's Ru-al-Amin, född 1985-02-20
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

blev påkörd och det gick tyvärr inte att rädda honom.

Jag ringde till Enid och hon sa att hon hade en liten vit tikvalp som jag kunde hämta. Och så kom en mycket ung liten dam, Stensedals Sirikit, in i våra liv. För trots alla problem med Amon så var alla i familjen eniga om att detta var rasen för oss och det är nu 37 år sedan.

Mina föräldrar lever inte längre men det kommer att finnas saluki hos mig så länge jag kan ta hand om dom på ett bra sätt.

Hur kom det sig att du började med uppfödning?

Som ung arbetade jag på ett travstuteri och jag tror att mitt intresse för genetik och avel började där. När vi hade levt tillsammans med

saluki i 6 år och hållit på med utställning fick vi vårt kennelnamn och våran första kull 1985. Det var väl egentligen inte världens bästa tik att börja vår uppfödning på. Hon hette DK CH Ikulas Aisia. Hon hade stabila rörelser fram och tillbaka och ett ok kors, lite kort, och inte så mycket mer.

Hon var helt klart den sämsta i sin kull men efter riktigt fina föräldrar. Hennes mamma var den otroligt fina stuvinnaren INT CH DK CH, BDSG, Wien SG Stensedals Saba och hennes pappa INT CH DK CH, PLSG Feisal (US CH DK CH Srinagar Jamal of Jasperwall x Zohari Emzi Zibaq).

Aisia blev parat med en hane som vi importerade från Sverige, Rose-Marie Sjöhall kennel Silhuetts, DK CH Silhuetts Shah-Said som var efter en halvsyskonpar-

*DK CH Shah's Marjaan Yashm, född 1987-10-09
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

*Årets Veteran 1998, Shah's Malaahah (1 cert), född 1987-10-09
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

*Shah's Ma'muun (1 cert), född 1987-10-09
(CH Silhuetts Shah Said x CH Ikulas Aisia)*

DK CH Shah's Asassara al Tami, född 1989-09-30
(CH Volante's Pinot-Nero x Shah's Rafa-Arami)

DK CH Shah's Ajmalu-Bosine, född 1989-09-30
(CH Volante's Pinot-Nero x Shah's Rafa-Arami)

Shah's Arshaqa, född 1989-09-30
(CH Volante's Pinot-Nero x Shah's Rafa-Arami)

ning mellan INT CH NORD CH Baklava's Ahsan-Min x Skyrose Asya. Aisia fick 6 valpar i hennes första kull och kvaliteten på hennes valpar var betydligt bättre än henne själv. Denna kull lärde mig en hel del och gav mig lust att lära mig mera.

Vilka linjer/hundar intresserade dig mest?

Jag tyckte att flera linjer var ganska intressanta, och en del av dom gamla engelska linjerna är fantastiska, men den gamla amerikanska kenneln Jen Araby och en del hundar från Srinagar har stått mig närmast. För helheten, elegansen och dom fantastiska huvudena med dom mjuka uttrycken är för mig något som är svårt att hålla ögonen ifrån.

Var det svårt att sälja valpar då du började?

Ja, det var otroligt svårt att sälja valpar i Danmark på 1980- och 1990-talet. Man skulle ha en massa valpköpare innan man fick en kull och det var ganska svårt. Jag tror att alla vi kennlar som var aktiva på den tiden såsom Feisal, Al-Aziziah, Esfahan och jag själv har behövt behålla både 2 och 3 valpar från en kull då det bara inte fanns några köpare. Så det var svårt och det enklaste här i världen är ju att snabbt samla på sig många saluki. Det är svårt än idag att sälja en hel kull i Danmark, men nu har ju vi alla blivit så digitala att världen har blivit mindre och det har blivit lättare att exportera sina valpar och samtidigt kunna följa deras liv.

Hur många kullar har du totalt fött upp?

Det blev bara 7 kullar allt som allt, eftersom jag inte tog någon kull om jag inte skulle behålla någon själv. Vi skulle verkligen tro på att en ny kull skulle ge något vi behövde.

Hur många har blivit champions?

Det har jag aldrig räknat på innan jag nu får frågan. Det var ju mest vi själva som ställde ut och bara ett fåtal valpköpare.

1:a kullen, 6 valpar och 3 champions. 2:a kullen, 4 valpar och 2 champions och 2 med cert. 3:e kullen 8 valpar och 3 champions (de tre vi behöll själva) och 1 med 1 cert. 4:e kullen, 3 valpar och 1 champion, de andra 2 blev aldrig utställda. 5:e kullen, 6 valpar och 2 champions, 2 med 1 cert var och 1 med Lp1 och Lp2. 6:e kullen, 7 valpar och 2 blev utställda med 2 cert var. 7:e kullen, 5 hanvalpar och den ena av de 2 som jag behöll själv är bara visad någon enstaka gång då jag inte kan ställa ut mer själv längre. Den andra som vi behöll har överbett, dessvärre, för han är bland det bästa vi har fött upp. Så sammanlagt blir det 11 danska champion och 1 tysk champion.

Någon speciell kull eller saluki du fött upp, som du vill nämna särskilt?

Det är en del av mina saluki som jag varit otroligt glad för exteriört och alla har haft en speciell plats i mitt hjärta, men min Zamah (DK CH DE CH KibCH. Shah's Azamah el Said), och jag kom in under skinnet på varandra och vi trivdes inte om vi inte var nära hela tiden.

DK CH DE CH Kib CH Shah's Azamah el Said, född 1989-09-30
(CH Volante's Pinot-Nero x Shah's Rafa-Arami)

Han fick besök av en tik för parning, men väntade 6 timmar på att ens lukta på henne för att jag inte var hemma. Då jag kom hem blev han så glad för då kunde vi komma igång. Han läste mina tankar, nästan innan jag hade tänkt dom själv, och jag vet att en del saluki är duktiga på det.

Trots att det var ganska mycket jakt i honom kunde han gå lös överallt och lämnade aldrig min sida. Då han övertog flocken efter en äldre hane blev han en fantastisk flockledare, men han hatade varenda sekund, och varje gång vi hade äldre hanar hemma för att passa en tid överlät Zamah lyckligt titeln som flockledare till dom och fjollade runt som en valp. Zamah blev 13 år och 3 månader.

Har du exporterat många saluki?

Nej jag har inte exporterat några valpar, var nog allt för feg till det, rädd för att inte kunna hjälpa till om något skulle gå gale. Jag har sagt nej till både Österrike och Kroatien.

Har du deltagit på lure coursing med dina salukis?

Ja, det har vi men på den tiden fanns det inte tävlingar i Danmark. Det var Bente och Jean-Claude Borghill, kennel Esfahan, som startade upp det i Myndeklubben. Dom samlade ihop en grupp intresserade och vi var i Sverige ett par gången, fick en maskin och började träningen.

Tyvärr blev det inte godkänt av Myndeklubben förrän många år senare för det var inte nog med intresse. Men så länge Bente och Jean-Claude hade uppfödning

var vi en grupp som träffades och tränade våra hundar.

Du har varit aktiv - som uppfödare och levt med rasen i många år, hur länge?

Jag fick min första saluki 1979 så det måste vara 37 år sedan iår och jag fick kennel 1985 och det var 31 år sedan i februari iår.

Har salukin förändrats över dessa år?

Ja, det tycker jag att den har och det mesta till det bättre. Egentligen tycker jag om alla typer bara dom är harmoniska och balanserade. Jag tycker att det finns flera riktigt bra hundar idag än vad det fanns förr. Generellt här i Norden tycker jag att att vi har många kvalitetssaluki.

Exteriört?

Idag ser man helt klart fler "överdrivna" saluki än förr. Ibland undrar man om det kommit en helt ny typ av saluki. Salukin är ju så vacker i sig själv så den behöver inte ha överdrivna vinklar och lång hals. Ofta ser man att domarna sätter upp sådana hundar i utställningsringen och jag kan bli så ledsen över det.

Hälsa?

Nu talas det så mycket om hjärtsjukdomar, förr var det andra sjukdomar. Det är ju jättebra att man pratar om det och försöker göra något åt det om det uppstår ett problem, men egentligen tycker jag att vi har en fantastisk ras med mycket få sjukdomar. Om man jämför med andra raser så tror jag vi är otroligt privilegierade.

DK CH Kbh V-94 Kib CH Kisg-97 Shah's Khiwah el Saa'id, född 1991-05-29 (CH Shah's Azamah el Said x CH Shah's Ra-ina' Maria)

DK CH Shah's Zariir Bin Riyaal, född 1995-11-15 (CH Feisal's Maged Makan x CH Shah's Ajmalu Bosine)

DK CH Shah's Zaidan Bin Rafa, född 1995-11-15 (CH Feisal's Maged Makan x CH Shah's Ajmalu Bosine)

LP1 LP2 Shah's Zira Zelina (1 cert), född 1995-11-15 (CH Feisal's Maged Makan x CH Shah's Ajmalu Bosine)

Jag vet att det kan vara svårt att se det så när man precis har förlorat en eller har en hund som är svårt sjuk. Jag har själv stått där, alla som föder upp har gjort det eller kommer göra det, och det är helt förfärligt. Barn drabbas också av sjukdomar och ingen önskar detta.

Mitt hopp för framtiden är att vi uppfödare ska kunna prata med varandra och vara ärliga mot varandra vad det gäller hälsa. Det hjälper till att bevara vår underbara ras så sund som den är nu.

Du skriver att förr var det andra sjukdomar, vilka tänker du på då?

För en del år sedan pratade man mycket om autoimmuna sjukdomar och inte om så mycket annat. Vet inte om det beror på att det inte finns så mycket numera, eller mycket har det väl aldrig varit.

Men det är väl så det är att en tid pratar man om en sak och en annan tid om annat. I min uppfödning har jag haft 2 stycken med autoimmun sjukdom. En som inte överlevde och en som blev helt frisk och levde till han nästan var 14 år. Jag har också haft en med epilepsi, och det tyckte jag var ganska hemskt, men det tycker jag inte det har talats så mycket om.

Ja, och så har jag fått (och har ännu) en med överbett, min Fal'uh lever ju än. Det är nog ungefär så det ser ut, genomsnittligt när man föder upp tror jag, dessvärre slipper ingen av oss detta.

Jag måste nämna att vi var duktiga på det i Danmark, att berätta om när något uppstod. När jag upptäckte att min Fal'uh skulle få överbett ringde Birgitte Horne Nielsen snabbt och sa:

- Det är från min hund, det hoppar över några generationer och sedan kommer det igen. Hon sa att hon hade själv haft det på den och den hunden. Och det är precis detta jag menar, att det är guld värt att ha ett sådant samarbete uppfödare emellan, det är så otroligt bra för vår ras.

Några särskilda hälsoaspekter som du upplever man behöver ta hänsyn till?

Den här frågan har jag tänkt mycket på och det tycker jag egentligen inte. Bara det att vi ska vara ärliga och hjälpa varandra som uppfödare så rasen har en fortsatt fin framtid.

Man pratade alltid om att salukin inte var "var mans hund". Har det ändrats, och har salukin ändrats i sitt temperament?

Ja, det tycker jag att den har. Jag

tycker att den har anpassat sig till den tid vi lever i nu och det är ju bara bra. Tycker att det var fler skygga hundar förr. Temperamentet är så viktigt. En "var mans hund" blir den aldrig. Den får inte mista sin värdighet, självständighet och sin stolthet. Salukin bör vara hunden för dom få, som verkligen kan värdesätta salukins helt speciella sätt att styra ens liv på.

Vad tycker du vi ska särskilt lägga vikt vid för att lämna över rasen till nästa generation uppfödare?

Jag tycker att vi ska försöka att bevara alla dom olika typerna som finns så det inte bara är dom typerna kvar som vinner mest i utställningsringen. Det behöver vi för att rasen ska överleva.

Det är också väldigt viktigt att försöka bevara salukins vänliga temperament och positiva väsen. Jag har alltid förväntat mig av mina saluki att andra hanar och tikar ska kunna komma och hälsa på hos oss. Jag kommer fortfarande ihåg alla dom gånger som Birgitte Horne Nielsen, kennel Feisal, kom på besök med alla hennes hundar och både huset och hagen virvlade av saluki, ibland strax över tjugo stycken. Och det var aldrig morr eller bråk mellan dom.

Fanns/finns det ett samarbete mellan uppfödare i Danmark?

Idag finns det nog bara några aktiva uppfödare kvar, Bente och Kaj Fröling, kennel Al-Dabaran, Minna Krogh, kennel Kehailan och så Ole Rosschou som tagit en kull under kennelnamnet Lulu Saluki. Om dom samarbetar eller inte vet jag inte. På 1980- och 1990-talet tycker jag att vi hade ett riktigt gott samarbete och vänskap där dom flesta även träffades privat. Det var mycket givande och trevligt, och även ganska tryggt, att det alltid fanns någon som var villig att hjälpa till om man hade problem.

Jagar vi championtitlar lite väl mycket idag och kan det då få för stor betydelse när vi föder upp?

Nej, det tycker jag inte. Idag är det ju så mycket lättare att ta sig runt till alla länder och "jaga" titlar. Och har man råd till det så förstår jag att det är frestande för många.

Titlar säger så otroligt lite om en hund och jag tror inte att man lättare säljer en valp om man bara använder hundar med massor av titlar. Jag kan beundra en uppfödare som använder en hund som kanske bara har varit utställd några få gånger och inte har några titlar över huvud taget, men har sett något i den som kan bidra med det man önskar avla fram.

Har det ändrats över tid tycker du?

Det är fler som reser med sina hundar till utställningar, men det är nog för man kan det idag med dom öppna gränserna och det är väl bara bra.

Berätta om ditt hund/salukiliv i dag?

Idag lever jag med mina 4 salukihanar. Två kullbröder Shah's Fahrama, Rama och Shah's Fal'uh, Fal'uh, bägge deergizzle, från min sista kull. Jag har en guldfärgad son från Amandas (DK CH Volant's Amanda) sista kull, DK CH Klb CH Volante's Cesano, Cesano kallas han.

Hos mig bor också Cesanos systemson Volante's Domenico, Menico som är 1 år. Grannens två små pekigneser kommer på besök flera gånger om dagen och så passar jag dom när deras ägare jobbar, till stor glädje för mina pojkar då dom är absolut dom bästa vännerna i världen.

Jag lever ganska tätt inpå mina hundar nu, dom är nästan alltid med mig överallt och väldigt sällan ensamma hemma. Jag hop-

Shah's Supaya Isa' Maria (2 cert), född 2002-05-25, mor till F-kullen.
(Badavie Thingol x CH Volante's Amanda)

pas jag kan ha saluki hos mig så länge jag lever. Jag tror det kan bli ohyggligt svårt att leva utan dom.

Din drömsaluki?

Nero (INT CH SE CH Volante's Pinot-Nero) är min absoluta drömsaluki. Han hade så otroligt mycket av det jag värdesätter och att jag fick ha sådan tur att lära känna honom personligen gjorde det bara bättre. Han var fantastisk. Dom 8 valpar vi fick eftersom honom i vår A-kull var mycket speciella. Man kan fortfarande hitta avkommor efter Nero som har dessa fantastiska mjuka uttryck.

Det finns riktigt många idag som jag tycker är väldigt fina saluki. En som lever idag, och som jag tyvärr bara sett på bild, vilket gör det svårt att bedöma honom, är den amerikanska hanen Silver GCH & CA CH Impala Ladies Love Outlaws. Han har mycket av det jag älskar, helheten och det fantastiska mjuka uttrycket.

Har någon/några av dina uppfödda/ägda saluki gått i avel hos andra kennlar?

Ja, DK CH DE CH Klb CH Shah's Azamah el Said, blev använd på kennel Al-Aiziziah, där han parade INT CH DK CH PL CH Klb CH, BrnoSg PISg8,8 MeuSg 91, LdSg89, PzjgSg El Hamrah Larana. Dom fick 0+5 valpar där tre stycken blev champion och ett barnbarn som blev världsvinnare.

Han blev också använd hos kennel Feisal där han parade DK CH Klb CH Kbh V-90,-91 Feisal's Ki-Khala. Dom fick 2+2 valpar där två blev champion varav den ena är mycket känd och också använd i avel i Sverige, DK CH Kbh V-95 Klb CH Feisal's Qaaniy Qharim.

DK CH DK Klb CH Volante's Cesano, som kommer från min Amandas 2:a kull, har parat PL CH Djelal Beautiful Jade och fick 2+1 valpar hos kennel Ta'zim i Sverige. Två av valparna har lure coursinglicens och den tredje håller på och tar sin licens. Tiken, SE JV-14 Ta'zim Ihlaah Isharat, har tävlat hittills två gånger med höga placeringar och cert.

Tack Conny!

KULLAR KENNEL SHAH 1985 - 2005

R-kullen, födda 1985-02-20, 3+3 valpar

Efter: DK CH Silhuetts Shah-Said

Undan: DK CH Ikulas Aisia

DK CH Shah's Reza Palawi
DK CH Shah's Ru-al-Amin
Shah's Rahjam Shahit
DK CH Shah's Ra-ina' Maria
Shah's Rafa -Arami
Shah's Radja-el-din

M-kullen, födda 1987-10-09, 1+3 valpar

Efter: DK CH Silhuetts Shah-Said

Undan: DK CH Ikulas Aisia

DK CH Shah's Marjaan Yashm
DK CH Shah's Matara-Aziizi
Shah's Malaahah, 1 cert
Shah's Ma'muun, 1 cert

A-kullen, födda 1989-09-30, 3+5 valpar

Efter: INT CH NORD CH Volante's Pinot-Nero

Undan: Shah's Rafa-Arami

DK CH DE CH Klb CH Shah's Azamah el Said
Shah's Ataan al Fahiiim
Shah's Ahiiqah
DK CH Shah's Ajmalu-Bosine
DK CH Shah's Asassara al Tani
Shah's Asiiil al Fahillmah
Shah's Arshaqa
Shah's Asiirah Fai, 1cert

K-kullen, födda 1991-05-29, 2+1 valpar

Efter: DK CH DE CH Klb CH Shah's Azamah el Said

Undan: DK CH Shah's Ra-ina' Maria

DK CH Kbh V-94 Klb CH KiSg-97 Shah's Khiwah el Saa'id
Shah's Kammuun el Saa'im
Shah's Kiri el Saa'Iqah

Z-kullen, födda 1995-11-15, 3+3 valpar

Efter: DK CH Klb CH Feisal's Maged Makan

Undan: DK CH Shah's Ajmalu Bosine

DK CH Klb CH Shah's Zaidan Bin Rafa
DK CH Shah's Zariir Bin Riyaal
Shah's Zaa'khir Bin Raa'im
Shah's Zabee-Izmaya
Shah's Ziba Zur Fai, 1 cert
LP 1 LP 2 Shah's Zira Zelina, 1 cert

S-kullen, födda 2002-05-25, 2+5 valpar

Efter: Badavie Thingol

Undan: DK CH Volante's Amanda

Shah's Saa'il Omar Iben Emir, 2 cert
Shah's Shahhim, 2 cert
Shah's Supaya Isa' Maria, 2 cert
Shah's Shahla Isa' May
Shah's Sha-ina Saya
Shah's Sat-Hathor- Iunits
Shah's Sukkarah el Sanaa

F-kullen, födda 2005-09-10, 5+0 valpar

Efter: DK CH Klb CH Shah's Zaidan Bin Rafa

Undan: Shah's Supaya Isa' Maria

Shah's Fahrocco
Shah's Faih'dan
Shah's Fahrim
Shah's Fahrama, 1 cert
Shah's Fal'uh

Shah's Supaya Isa' Maria (2 cert), född 2002-05-25, mor till F-kullen.
(Badavie Thingol x CH Volante's Amanda)

Living with Sighthounds and Art

Graphic Artist and sighthoundspecialist
Peter Bjørnsen - Denmark.

Once I had a Pharaoh Hound named Ramses.
Ramses was a wonderful dog and my best friend
for nearly 17 years.
He took me and my wife Lotte into the Dogworld....

Ramses was a fantastic companion with a loveable and charming character. Ramses won a lot of titles and was a top-sighthound for many years. We met a lot of enthusiastic and interesting people in the shows, and got a lot of great Friends around the world.

As a young Artist my wife and I went to the World Dog Show in Vienna back in 1986. We brought Ramses and his Children to show them. For the occasion I had created an issue of Sighthound Art Posters. Later on I created a lot of other Breeds but my interest is in the Sighthound Family. These beautiful and elegant wonders - still a little wild and still very close to the original wild Dogs

I have worked as Art Director and Fine Artist since the education on the The Art Academy in 1982. I work with several kinds of mixed graphical and photographic techniques, as well as acrylic and oil paintings on either paper or canvas. Last year we showed our Pharaoh Hound and Whippets, and also some new pictures at the Skokloster Summer Sighthound Show. A fantastic Sighthound Event - *Worldclass every time.*

I create Unique Works as well as Art Posters and Digital Lithos in small issues. Prices from € 55,- to € 345,- .

You can read and see more at:
Facebook: Artist Peter Bjørnsen
www.peterbjornsen.dk.
Tel: +45 21 91 20 26.
Mail: bjornsen@bjornsen.dk.

You are always welcome to write or call for more information.

Black and white Art Posters. Graphic Prints, issue 400 pieces. Size 50 x 70 cm. € 55,-

T-Shirt - Saluki Art print

Size 60 x 60 cm.

Size 60 x 95 cm.

Lithographic/digital Art Work. Mixed media. Issue of 30 pieces. Size 60 x 60 cm. € 125.-

HYRESVÄRDEN räddade resan

K om hem med lysande resultat

Text Marie Palmqvist

Anette Nihlén och jag hade planerat sedan hösten 2015 att ta oss till den internationella utställningen i Zielona Gora i Polen den 6 mars 2016. Vi behövde varsitt CACIB till på våra hundar, NORD CH Dabka's Mackenzi och NORD CH Ta'zim Gaia Gemmilah.

Vi valde att resa från Gedser till Rostock och sedan köra via Berlin och därifrån köra via E30 in i Polen. Eftersom man inte får köra med dubbdäck i Tyskland så bestämde vi att vi skulle ta Anettes bil ner som "bara" hade vinterdäck.

Tre veckor innan avfärd ringer Anette och berättar att hennes bil gått sönder och att hon ska lämna in den för att få kostnadsförslag på vad lagningen kan kosta. Det visar sig bli en dyr historia och eftersom hon tittat på ny bil ett tag så bestämde hon sig för att köpa en ny istället. Men det var ju inget som skulle hinna bli klart innan vi skulle åka. Min bil hade ett fel som jag inte hunnit laga och rätt var det är så dör den bara och man får stå stilla ett tag innan man kan åka vidare. Så kunde vi ju inte ha det på en resa på 70 mil enkel väg.

Min hyresvärd har verkstad och jag åkte dit och fick lämna in min bil. Han hade tid att laga den på måndagen i samma vecka som vi skulle åka. Det var ju bra men fortfarande hade ju min bil dubbdäck. Jag började kolla runt om jag kände någon som kunde låna mig vinterdäck över helgen men kom snabbt på att det enklaste var helt enkelt att låta en kompis son dubba av mina däck istället. Det blev gjort på fredagen i veckan innan vi skulle åka.

Jag lämnade in bilen och fick den lagad och hämtade den dagen efter. Körde ett par mil och den gick som en klocka - tills dagen efter - samma fel igen som precis blivit lagat. Jag åker upp till min hyresvärd som talar om för mig att han inte hade någon tid att kolla på den mer denna vecka. Hmm... men, sa jag, jag ska ju till Polen i helgen och ingen bil... varpå hyresvärdens snabbt talar om att -Ni får ta min bil ! Till saken hör att det var en ny bil, en Chevrolet Cruz som hade gått 4500 mil bara, en sådan lånar man väl inte ut bara

*Två lyckliga ägare med varsin ny internationell champion.
BIM, CACIB & CERT - NORD CH Ta'zim Gaia Gemmilah och
BIR, CACIB & CERT - NORD CH Dabka's Mackenzi.
Foto Doerte Goltermann*

sådär? Jorå vi behövde bara tanka den inget annat. Ja då var bilproblemet löst.

Hela resan ner gick bra och vi kom fram till hotellet vid 18-tiden på kvällen. Vi hade tagit med oss lite sallad att äta så vi slapp leta upp en restaurang. Hotellet låg på utställningsplatsen så det kändes väldigt lyxigt att bara behöva kliva upp på morgonen, ta våra saker och lasta in i bilen och plocka ut det som skulle med in till utställningen.

På morgonen på utställningsdagen gick vi ner i hotellets restaurang och köpte oss kaffe, inget annat, frukost kunde vi ju köpa på utställningen. Vi hade tagit med oss termos, vattenkokare och kaffepulver så det skulle vi inte behöva handla på plats.

Det regnade ute så det var tur att det var en sådan liten bit att gå. Det var fruktansvärt trångt att ta sig in till ringen och lite läskigt med alla utländska hundar som

lite här och där höll på att ryka ihop med varandra och morrade lite hit och dit.

Ringen var kanonfin. Gråa fina heltäckningsmattor över hela hallen och en stor fin ring. Dom raser som behövde större ringar hade fått det och små raser hade fått lite mindre.

Innan bedömningen hade vi lite tid att gå och titta om det fanns någonting man ville köpa. Ja det blev inget köpt där inte för ingen av försäljarna tog kort och vi hade ju inte alls tänkt på att plocka ut kontanter. Det betydde att frukost endast blev kaffe, ingenstans kunde vi ju handla.

Antalet anmälda saluki var 1 valp, 8 hanar och 9 tikar. Vi hade båda anmält våra hundar i championklassen och Anettes "Macki" vann klassen med CERT. I Polen tävlar bara vinnarna i dom olika klassen vidare om CACIB och det var spännande när Anette var inne emot en unghundshane och en

öppen hane. Jag jublade högt när domaren tog Anette i hand och gav henne vinsten. Så var "Macki" C.I.B och det var min tur strax att gå in i ringen.

Jag var så nervös, Anette hade ju redan fått det hon ville ha och nu ville jag ju med vinna. I championklassen var vi 4 anmälda. Efter att domaren bedömt oss en och en så fick vi springa ett varv runt ihop och domaren placerade "Gemmah" tvåa. Det var många svordomare som gick i mina tankar just då. Jag hade ju inte åkt hit för att bli tvåa i klassen. Domaren ville se oss ett varv till och efter det fick "Gemmah" och den som var placerad etta springa ihop fram och tillbaka och därefter två varv runt ihop. Jag tänkte hela tiden nu jäklar måste vi ta det och efter sista varvet sätter hon fram "Gemmah" etta istället och jag blev överlycklig. Klassvinst och CERT. I tävling om CACIB var vi 4 hundar, en unghundstik, en öppen tik, en brukstik och så "Gemmah". Domaren ber oss springa

ett varv och jag har nog aldrig varit så nervös. Glädjen jag kände när hon direkt kommer fram till mig och säger "CACIB" kommer jag nog aldrig glömma. Nu hade ju även jag en ny C.I.B.

Eftersom det inte var några juniorer eller veteraner anmälda blev det bara "Mackie" och "Gem-mah" kvar i tävlan om BIR. Vare sig Anette eller jag brydde sig om vem av oss som kulle vinna, vi hade redan bestämt att inte stanna till finalerna utan ge oss iväg direkt eftersom det var en bit att köra. "Mackie" slutade som BIR men vi var nog lika glada bägge två.

Efter utställningen skulle vi tanka och hitta någonstans att köpa mat, nu började vi bli ganska hungriga. Efter ett tags letande så hittade vi en MC Donalds. Vi körde i Drive-In och det var inte lätt att beställa något när dom inte alls kunde engelska så vi fick välja en Wrap för det förstog dom vad det var.

Nu skulle vi ta oss upp till Rostock och startade Anettes GPS. Jaha den skulle uppdatera sig så där fick vi inte fram någon väg. Jag startade min med samma dåliga resultat, jag hade inga polska kartor i min. Vi fick köra utmed en ganska stor väg och hoppas på att se några skyltar om vart vi skulle men till sist startade Anette sin GPS på mobilen och vi kom ut på rätt väg. E65 är ganska nybyggd och när Anettes GPS väl startade så hade den ju inte alla avfarter så på hemvägen fick det bli E65 hela vägen upp till Stettin för avfarten till Berlin missade vi. Ja ingen skada skedd, den här vägen var hur bra som helst. Vi hade lite tidspress för att hinna med båten från Rostock till Gedser och kommer fram med 15 minuters marginal till sista incheckning.

I Gedser stog tullarna och kollade alla bilar med ficklampor så det blev lite kö och det drog ut på tiden. Vi visste att vi var tvungna att ta färjan från Helsingör senast 22:30 annars skulle vi få vänta 1 timme till. Vi kom fram även dit med 15 minuters marginal.

När vi kommer fram till Helsingborg så snöar det. Jag lämnar Helsingborg kl 23 och får ligga i ca 80km/h hela vägen hem för det dåliga väglaget. Hade jag nu klarat hela vägen tur och retur Polen så tänkte jag inte glida i diket några mil hemifrån. Jag kom hem ungefär kl 2 på natten men det var värt precis allt med tanke på vad vi kom hem med.

14 saluki på samma gatuadress

eller som Smålandsposten skrev i sin artikel

SALUKI

PÅ
BACKGATAN
I KOSTA

Text Marie Palmqvist

När Annika Andersson flyttade in under mig blev det 14 saluki på samma gatuadress. Jag har 5 st, Benny Wallin 4 st och Annika 5 st. Jag tyckte det var lite skoj eftersom vi alla har samma husnummer också så jag gjorde ett inlägg på facebook om detta.

Efter några dagar blev jag uppringd av Smålandsposten som hade fått ett anonymt tips om detta.

Reportern frågade mig lite om det hela och tyckte att det var en grej som han ville skriva om.

Smålandsposten kom på besök en solig eftermiddag tisdagen den 5 april och ställde en del frågor.

"Det är väldigt ovanligt att så många salukihundar bor på samma gata" börjar artikeln med.

"Alla är de överrens om att en hund inte är tillräckligt" Reportern var väldigt förundrad över varför vi hade så många hundar var, varför det inte räckte med en?!

"Måste man vara salukifantast för att bo här?" På det svarade vi naturligtvis att man inte alls behövde det men faktum är att det bor tre saluki till i Lessebo, 15 km från Kosta, och en saluki i Hovmantorp ytterligare 10 km bort.

Urklipp ur Smålandsposten 7 april 2016
Reporter Jerry Sandberg

Som det ser ut just nu kommer det att bli lite lc-träningar här i krokarna framöver och även något lc-prov.

Nu när vi är så många i kommunen (plus andra hundägare) så ska vi försöka få kommunen att satsa på en

ordentlig rastgård så det finns någonstans där vi kan ha våra hundar lösa. Kanske kan vi försöka påverka Tekniska nämnden att Lessebo kommun kan bli en hundvänlig kommun.

Från veterinären...

Dilaterad Cardiomyopati - DCM

Av veterinär Ingunn Solberg Eriksson

Dilaterad kardiomyopati har blivit mycket uppmärksammat inom vår ras de senaste åren och allt flera väljer att få sina hundar undersökta av hjärtspecialist. Diskussioner har förts till att Salukiringen numera rekommenderar att man ultraljudar sina hundar innan de används i avel. I detta nummer av Salukibladet har jag därför valt att skriva lite om DCM. För att förstå sjukdomen är det viktigt att förstå hur hjärtat fungerar.

Inledning

Hjärtat består av två halvbor, som var och en är uppdelad i förmak (atrium) och kammare (ventrikel). Hjärtats väggar består av muskulatur (myokard) täckt utåt av epikard och inåt mot förmak och kammare av endokard.

Klaffar som kan öppnas och stängas, skiljer vänster förmak från vänster kammare och höger förmak från höger kammare. Dessa klaffar, samt klaffar mellan hjärtat och de stora kärlen som går in i och ut från hjärtat, stängs när blodet har kommit in dit det skall och hindrar därmed blodet i att flöda bakåt, så allt blod pumpas i rätt riktning.

Blodflödet i hjärtat följer normalt en riktning. Höger kammare → lungor → vänster förmak → vänster kammare → ut i kroppen → höger förmak → höger kammare. Hjärtat pumpar blod ut till lungorna från höger kammare. När blodet förs genom lungorna, lämnar det ifrån sig koldioxid som andas ut och det mätas med syre som inandningen har fört med sig, innan det återvänder till hjärtats vänster förmak. Till vänster kammare kommer det när klaffarna som skiljer förmak och kammare öppnas. Från vänster kammare pumpas det så ut i kroppen, via den stora kroppspulsådern (aorta). Väl ute i kroppens olika organ och celler byts syret i blodet ut med koldioxid och förs tillbaka till hjärtat. Det syrefattiga blodet kommer in i höger förmak, släpps så in till höger kammare, där det igen pumpas till lungorna för att syresättas på nytt. Insläppet i båda förmaken sker samtidigt. Det samma gör insläppen i båda kammare.

För varje gång hjärtat pumpar (det vi kallar hjärtslag), hör vi normalt två ljud om man lyssnar med stetoskop. Det första ljudet orsakas av att klaffarna mellan förmak och ventrikel sluts. Det andra ljudet uppstår när klaffen mellan hjärtats kammare och de stora artärerna sluts. Om klaffarna av någon anledning inte täpper till ordentligt vill något av blodet rinna tillbaka där det kom ifrån. Det orsakar en turbulens i blodflödet och kan eventuellt höras i ett stetoskop som ett blåsljud.

DCM

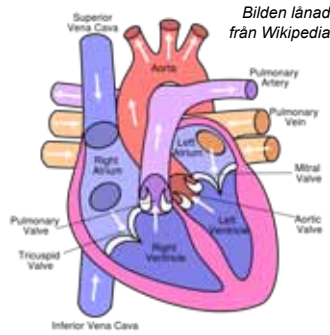
Dilaterad kardiomyopati förkortas DCM från det engelska namnet Dilated CardioMyopathy och är en primär sjukdom i hjärtats muskel (myocardiet). Dilaterad betyder utvidgad, kardio = något som har med hjärtat att göra, myo = muskelrelaterad och pati = sjukdom. DCM är en sjukdom i hjärtats muskel som resulterar i förstorat hjärta, svagare hjärtkontraktioner och därmed sämre förmåga att pumpa blodet ut i kroppen. Eftersom hjärtat förstoras, får klaffarna svårt att stänga helt, de kan börja läcka blod bakåt i systemet och av det utvecklas hjärtsvikt.

Sjukdomen utvecklas långsamt. Till en början klarar kroppen av att kompensera för hjärtats reducerade förmåga och hunden verkar frisk, men eftersom hjärtats förändringar blir allt större klarar inte hjärtat att upprätthålla kroppens blodcirkulation och hunden får hjärtsvikt och synliga tecken på sjukdom. Några hundar dör helt plötsligt, utan tidigare symptom.

Sjukdomen är vanligast hos vuxna hundar av stora raser. Dobermann, boxer, irländsk varghund, grand danois, newfoundland och skotsk hjorthund har rapporterats att vara överrepresenterade. Hos portugisisk vattenhund finns det en juvenil form för DCM, där symptomen uppträder hos valpar. Typisk ålder när DCM diagnostiseras är 4-8 år (förutom portugisisk vattenhund) och det är flera hanar än tikar som blir diagnostiserade med DCM.

Symptom

Sjukdomen uppträder i två faser.

Typiskt för DCM är en lång fas utan kliniska symptom. Denna fas refereras ofta till som en preklinisk fas. I nästa fas har hunden börjat utveckla kliniska symptom, varför denna fas kallas klinisk fas.

Preklinisk fas:

Hunden har inga kliniska symptom, men kan ha reducerad kontraktilitet av hjärtmuskeln, förstorat vänster kammare eller arytmier med eventuella extra hjärtslag, något som upptäcks på ultraljud. Eventuellt kan hunden ha arytmier och blåsljud. Denna fas kan vara i flera månader eller även år. Forskning har visat att dobermann som börjar med behandling redan i denna fas, lever längre än de som börjar behandling först när ägaren ser symptom. Det är därför viktigt att upptäcka DCM tidigt, så behandling kan sättas in.

Klinisk fas:

I denna fas klarar inte hjärtat arbeta gott nog till att upprätthålla blodcirkulationen och hunden utvecklar kliniska symptom. Vanliga symptom är att hunden inte orkar röra på sig lika mycket, den blir andfådd av att springa eller leka, blir slapp, får reducerad aptit och svårt att andas. Andra symptom är hosta pga. ett för stort hjärta som pressar på luftstrupen eller pga. lungödem. Hunden kan också svimma, för att hjärtat inte orkar pumpa nog blod och därmed inte nog syre till hjärnan. Det kan också hända att hunden dör plötsligt, något som sker hos 40 % av alla dobermann och det kan ske innan andra kliniska tecken syns.

När hjärtats vänster kammare inte förmår pumpa allt blod vidare ut i kroppen, blir det stående blod i lungornas blodkärl och trycket blir så högt att vätska från blodet pressas ut i lungvävnaden. Det kallas lungödem och gör att hunden hostar, får svårt att andas, inte vill ligga på sidan och inte orkar springa eller leka. Detta måste behandlas hos veterinär.

Orsaker

Orsaken är i det närmaste okänd. I vissa fall har brist på taurin visat att det kunde orsaka DCM. Flera raser är dock predisponerade och ett ökande antal fall i vissa famil-

jer inom dessa raser ger en god indikation på att sjukdomen är ärftlig.

I flera raser nedärvs DCM autosomalt dominant, hos andra nedärvs det autosomalt recessivt, medan arvs gången inte är känd hos flera raser, bland annat saluki. Autosomalt betyder att sjukdomen inte är bunden till ett av könen, utan nedärvs både hos hanar och hos tikar. Dominant nedärvning betyder att en individ som bara har ett enkelt anlag av sjukdomen inte bara blir bärare, som vid recessiv nedärvning, utan också själv utvecklar sjukdomen. Vid recessiv nedärvning måste en individ ha två anlag för sjukdomen (ett från far OCH ett från mor) för att utveckla sjukdomen. Vid dominant nedärvning räcker det alltså med ett anlag (ett från far ELLER ett från mor) för att utveckla sjukdomen. Arvs gången är dock inte helt rakt fram hos dobermann där DCM nedärvs autosomalt dominant, men inte alla utvecklar sjukdomen, trots att de har anlaget.

Diagnostik

Vid misstanke om hjärtsjukdom vill veterinären troligtvis ta en röntgenbild. Bilden kan visa ett förstorat hjärta, fyllda vener, lungödem och eventuellt vätska i buken. Dessa fynd är inte specifika för DCM och för att bekräfta att det är DCM hunden lider av måste det göras ett ultraljud och EKG av hundens hjärta.

Med ultraljud av hjärtat kan man mäta storleken på hjärtat, dess förmak och kammare, samt att man kan mäta hjärtats sammandragningsförmåga, samtidigt som man utesluter andra orsaker till symptomen. EKG kan påvisa arytmier och storlek på förmak, kammare och tal för sammandragningsförmågan är något olik från ras till ras. Det finns i dag rasset specifika referensvärden för mätning av salukins hjärta både från Finland och från Tyskland:

<http://www.sonopath.com/articles/breed-specific-reference-ranges-for-echocardiography-in-salukis>

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pub-med/26476964>

Kriterier för att DCM skall diagnostiseras är:

- * Förstorad vänster kammare
- * Reducerad sammandragningsförmåga
- * Ändrad form på vänster kammare

Behandling

DCM är en sjukdom som inte kan botas och hunden dör till slut av den. Behandlingen går ut på att hjälpa hjärtats arbete med att pumpa ut blod i kroppen, samt att hindra eller ta bort lungödem.

Vätskedrivande medicin

(furosemid):

Lungödem och vätskeansamling i övrigt i kroppen behandlas med vätskedrivande medel.

Hjärtstimulerande medicin

(pimobendan):

Denna medicin verkar hjärtstimulerande och kärllvidgande och underlättar hjärtats arbete. En undersökning som gjordes 2012 på dobermann med preklinisk DCM (hundar som inte hade börjat visa symptom), visade att överlevnadstiden var signifikant längre för de som behandlades med denna medicin än för de som inte fick denna medicin (Summerfield et al JVIM 2012). Det kan därför antas vara av stor betydelse också för salukis att börja behandla hundar redan när de är i den prekliniska fasen.

Blodtryckssänkande medicin

(benazepril):

Genom att sänka blodtrycket blir det lättare för hjärtat att pumpa blodet ut i kroppen och denna medicin sätts in när hunden har fått hjärtsvikt.

Prognos

Prognosen är dålig för hundar med DCM. Några dör plötsligt och i bland utan några symptom, men de flesta hundarna lever dock flera år med den prekliniska fasen, innan de utvecklar hjärtsvikt. När hjärtsvikt uppstår överlever hunden bara några månader. Om sjukdomen upptäcks redan i den prekliniska fasen kan man förlänga hundens liv genom att starta behandling, även fast hunden inte visar några symptom.

Diskussion

Det finns inte så mycket publicerat material om DCM på saluki. I en undersökning gjort av Mary-Dee Sist och Thomas Bell i USA, där 96 salukihjärtan blev undersökta patologiskt efter att hundarna dött, hade bara två salukis DCM, medan över hälften hade myxomatös degeneration av klaffarna mellan vänster förmak och kammare, också kallt endokardos och som orsakar mitralis- (namn på klaffen) insufficiens. I Mary-Dees studie hade alltså under 2 % salukisarna DCM.

På den finska salukiklubbens hemsida har hjärtultraljudsresultat på finska salukis publicerats. Av dessa har ca 6,5 % diagnostiserats med DCM. I tillägg till dessa blev 2,5 % först diagnostiserade med DCM, men på senare undersökningar har diagnosen ändrats till frisk. Den höga andelen feldiagnostisering kan bero på att det inte existerade rasspecifika värden i den första perioden när många undersöktes. Om 6,5 % är

en korrekt siffra på hur många finska salukis som har DCM, är det betydligt högre än vad man har hittat hos renrasiga hundar generellt (0,65 %). Det är dock sannolikt att de första års ultraljudsresultat i all huvudsak är från hundar där DCM redan misstänkts som diagnos, varför procentandelen kan visas falskt hög. Vi får nog en mer sannolik procentandel efter några år, när flera salukis ultraljudas, också de som inte misstänkts ha DCM.

I Sverige rekommenderar nu rasklubben att hundar som skall användas i avel, undersöks med ultraljud av hjärtspecialister mindre än ett år innan de går i avel. Resultat av dessa ultraljudundersökningar skickas in på frivillig basis till klubbens veterinär Mikael Nordström, Blixbo 159, 79015 Sundborn (mi@blixbo.se), som kommer att göra en statistik över DCM på saluki i Sverige. Jag hoppas att alla som gjort ultraljudundersökning på sina salukis skickar in detta till Mikael, även om det visar att hunden har DCM. Om bara de som har hundar med friskt hjärta skickar in sina resultat, blir statistiken inte korrekt och vi kan ledas att tro att DCM inte är ett problem hos saluki, även om det kanske är det. Kom ihåg att veterinären som samlar resultaten har tystnadsplikt och att du inte behöver godkänna att din hunds resultat publiceras på hemsidan om du inte vill det. Det viktiga är att veterinären får ta del av resultatet, så vi kan få en så sannhetsenlig bild som möjligt av förekomsten av DCM i vår ras.

Myxomatös degeneration/ endocardos

Med bakgrund i MaryDee Sists undersökning av 100 salukihjärtan, där hälften hade myxomatös degeneration av klaffarna, tänkte jag skriva några ord om vad det är. De publicerade ultraljudresultaten på finska hemsidan ger dock en lite annan bild, med ca 4,5 % endocardos hos de salukis som låtit sig testa och där ägaren också har låtit resultatet publiceras på hemsida.

Myxomatös degeneration av klaffarna eller endocardos som det också kallas, är en degeneration av klaffarna mellan förmak och ventrikel. I de flesta fall är det klaffen mellan vänster förmak och ventrikel som drabbas, men den högra, samt klaffen mellan vänster ventrikel och den stora kroppspulsådern kan också drabbas. Vid degeneration av klaffen, som kan förklaras med en slags pålagring, blir den förtjockad och det medför att klaffen inte längre kan hålla tätt mellan förmak och ventrikel, så att blod kan rinna

tillbaka från ventrikel till förmak. Detta ger ett blåsjud, samt att det försvårar hjärtats arbete med att pumpa blod ut i kroppen. Hjärtat måste jobba extra hårt för att pumpa ut den mängd blod som kroppen behöver.

Min erfarenhet är att salukis med denna sjukdom i de flesta fall dör med sjukdomen och inte av den, eftersom den gärna uppträder hos gott vuxna hundar och verkar utvecklas långsamt.

Symptomen som uppstår i samband med endocardos är i många fall inga, men om sjukdomen hin- ner utveckla sig, kan den förorsaka hosta på grund av förstorat hjärta som pressar på luftstrupen, motionintolerans och eventuellt till slut hjärtsvikt med lungödem.

Endocardos är kraftigt utbrett i vissa raser, vilket tyder på en viss ärftlighet. Eventuella symptom debuterar som regel hos äldre individer och många lever ett helt normalt liv, utan symptom, förutom ett blåsjud som kan upptäckas av veterinär som lyssnar på hjärtat med stetoskop. I flera raser nedärvs sjukdomen polygen, vilket betyder att flera gener är involverade och att den enkla modellen med ett gen från far och ett från mor, där man antingen är fri, bärare eller sjuk, inte kan användas. Polygen nedärvning betyder att en särskild kombination av gener från far och mor måste uppfyllas, för att avkomman skall få sjukdomen. Om en tik har producerat avkomma med endocardos med en bestämd hane, betyder det inte att varken tiken eller hanen kommer att producera avkommor med denna sjukdom om de paras med andra hundar.

Endocardos finns hos saluki. Hur utbrett det är, är svårt att säga, eftersom det föreligger lite publicerat material på saluki och hjärtsjukdomar. Den finska salukiklubbens hemsida och MaryDee Sists undersökning tyder på att det inte är ovanligt i rasen, vilket också är min personliga uppfattning efter 33 år i rasen med särskilt intresse för hälsa.

Endocardos får inte förväxlas med endocardit, som har en infektiös orsak (virus, svamp eller bakterier). Vid endocardit är det till exempel bakteriella pålagringar på klaffarna, som får dessa ur funktion.

Referenser

Cobb MA, Brownlie SE, Pidduck, HG, Batt RM: Evidence for genetic involvement in dilated cardiomyopathy in the Irish Wolfhound. Proceedings of the BSAVA Congress 1996.

Dukes-Evans, J. Familial dilated cardiomyopathy (DCM) in Newfoundland dogs. Proceedings of the 8th ESVIM congress 1998:84

Dukes-Evans, J, Borgarelli M, Tidholm A, Vollmar AC, Häggström, J. Proposed Guidelines for the Diagnosis of Canine Idiopathic Dilated Cardiomyopathy; Journal of Veterinary Cardiology, Vol 5, No 2, November 2003

Etienne Côte, editor. Clinical Veterinary Advisor 2nd ed. Elsevier; 2011

Ettinger Stephen J, Feldman Edward C, editors. Textbook of Veterinary Internal Medicine. 6th ed. Saunders; 2005

MaryDee Sist. Heart Conditions; ASA Newsletter Summer 2010

Meurs KM. Insights into the heritability of canine cardiomyopathy. Vet Clin North Am Small Ani Pract 1998;28: 1449-1457

Richardson P, McKenna W, Bristow M, et al. Report of the 1995 World Health Organisation/ International Society and Federation of Cardiology Task Force on the definition and classification of cardiomyopathies. Circulation 1996; 93: 841-842

Seckerdieck M, Holler P, Smets P, Wess G. Simpson's method of discs in Salukis and Whippets: Echocardiographic reference intervals for end-diastolic and end-systolic left ventricular volumes; Journal of Veterinary Cardiology 2015.

Summerfield N J, et al. Efficiency of Pimobendan in the Prevention of Congestive Heart Failure or Sudden Death in Doberman Pinschers with Preclinical Dilated Cardiomyopathy; Journal of Veterinary Internal Medicine 2012

Tilley Larry P, Smith Francis WK, Oyama, Mark A, Sleeper, Meg M. Manual of Canine and Feline Cardiology 4th ed. Saunders; 2008

SPANN-KÖRNING MED SALUKI

Jättebra komplement till LC, kapp och utställning

Intervju Ann Christine Karlsson

Foto Joanna Larsson

Oturligt nog kom det en massa snö till fotograferingen så det blev inte riktigt ett barmarksdrag, men det funkade ändå. Jag delade upp hundarna i två spann och Christoffer Boberg fick testa att köra ena gänget. Han hade aldrig provat innan men klarade av det galant och blev "biten"... På bilden är Christoffer i full fart med sin och Joanna Larssons Sharwassim Caspar längst fram till höger i bild plus mina tre: Haefen Galaxie för Sharwassim, tv och bakom tv, Sharwassim Basim, och th, Sharwassim Ajib ibn Shaitaan.

Barmarksdrag med hund tycks vara en gren på frammarsch.

En av salukisveriges mer kända uppfödare, Camilla Haglund, Kennel Sharwassim, har provat det med sina salukis och är mycket positiv. Här berättar hon om hur det går till och vilken utrustning som behövs.

- Att köra spann med salukis är ett perfekt komplement till LC och kapp men också till utställning, säger Camilla Haglund.

- Hundarna blir väldigt fint musklade ibland annat rygg och buk och dom tycker det är roligt att få variation i vardagen.

Fem kullar

Camilla har levt med Saluki sedan 2003 och hade sin första kull 2009. Sammanlagt har det tills nu blivit fem kullar.

- I de två första kullarna är det sex hundar som tävlats aktivt. De har alla haft fina framgångar och uppfyller samtliga kraven för International Beauty & Performance Champion, säger Camilla.

- C-kullen har nyss fått sina licenser och det skall bli spännande att följa dem på LC-fälten framöver.

Barmarksdrag

- Då jag bor i Göteborgs-trakten är det barmarksdrag som är aktuellt för mig och mina Salukis, berättar Camilla.

- Jag har förstått att detta är en

gren på frammarsch. Jag är med i några draghundsgrepp på facebook och det kommer till nya medlemmar konstant.

Varifrån fick du från början idén med att köra drag?

- Har alltid tyckt att det sett så härligt ut med dragsport, men började inte fundera ordentligt på att testa förrän jag fick kontakt med Malin Granqvist Team Villivimas. Hon är oerhört framgångsrik med sina Huskys, VM silver, trefaldig Svensk Mästare mm. Vi började prata hundträning, foder och dragsport och ett frö såddes. Hon var övertygad att mina hundar skulle klara av det galant.

- Som intressant parentes kan nämnas att det är väldigt vanligt med Saluki-korsningar i de spann som tävlar över väldigt långa distanser.

När började du köra drag med dina hundar?

- Jag började prova drag för ca 1,5 år sedan tillsammans med mina vänner Charlotte & Mattias Lindell samt Lena Lonnolainen.

Lena är väldigt duktig med sina Grönlandshundar och kom fyra i Polardistans som bästa svensk.

Lena har hjälpt igång flera nybörjare med olika raser. Ibland är vi ett väldigt blandat gäng som tränar tillsammans med bl.a Amstaff, Podenco Ibiceno, Saluki, Grönlandshundar mfl.

Berätta lite hur ofta du kör och ur långt?

- Jag kör med ojämna mellanrum, det beror lite på det passar med schemat. Sen är det ju såklart allra trevligast om man är några stycken som kan träna tillsammans.

- Mina rundor brukar vara mellan 5 och 10 km, det vill säga, inte jättelånga men något kuperade så det känns som en fullt tillräcklig distans.

Du är ju en mångsidig utövare som både ställer ut, och kör LC och kapplöpning med dina salukis. Hur tycker du att spannkörningen kompletterar den

träningen?

-Salukin är en fantastiskt mångsidig ras som tycks klara av de flesta sporter med glans. Jag tycker dragträningen kompletterar LC och kappräning väldigt bra både fysiskt och psykiskt. Hundarna tycker det är jättekul att göra olika saker och få variation i vardagen. Dragträning är mer uthållighetsträning och inte så explosivt som LC eller kapplöpning.

- Hundarna jobbar oftast i trav hela rundan framför vagnen. Vi försöker hålla ett jämt tempo hela vägen, vid väldigt varmt väder har vi lärt oss att lägga in vattningspauser, men Salukina dricker väldigt lite jämfört med tex Grönlandshundarna

- I början sov mina hundar som stockar efter träningarna, men det tror jag var mest för att det var så mkt nya intryck att ta in, de blev trötta i huvudet. När våren kommer och det blir lite mer regelbunden dragträning ser jag tydligt hur fint hundarna musklar rygg och buk.

Vad bör man tänka på när det gäller skador mm?

- Man bör alltid ha med sig en liten första-hjälpen-väska, vattenskål, vatten, koppel, fulladdad mobiltelefon, reflexvästar på hundar och förare, samt vid behov cykelbelysning/pannlampa, några extra draglinor och necklines.

- Om man kör dagligen är det mkt viktigt att selen passar och sitter rätt på hunden. Jag rekommenderar att man måttbeställer en sele om man tänker dra ofta.

- Jag hade två stycken måttbeställda kombiselar från MR Koppel redan innan jag började med drag, dom har jag använt vid både cykling, viltspår och rehabiliteringsträning. Just kombiselen har en rem med spänne under magen på hunden och detta gör att selen sitter perfekt på hunden även om den skulle försöka vända sig.

- Den enda "skada" jag haft från dragträningen hittills är ett litet skavsår av en draglina som

snodde sig runt ett bakben. Nu är draglinorna utbytta mot kortare som passar bättre till mina Salukis, så förhoppningsvis har jag förebyggt framtida problem.

Vilka av dina hundar används för draget?

- Det fina med dragträningen är att jag kan köra med flera hundar samtidigt och det passar för allihop, både gammelgubben Viggo på 12,5 år och ända ner till sonsonen Chawki på snart två år.

Spannhundarna

Viggo - Multi Ch, NW06 PM08 Al-Shên Naar el Shaitaan

Jibbe - Multi Ch ECC2013 Sharwassim Ajib ibn Shaitaan

Basim - Multi Ch Sharwassim Basim

Busra - Multi Ch Sharwassim Busra

Galaxie - DK, SE, NO, FI LC Ch, CIC Haefen Galaxie for Sharwassim

Chawki - Sharwassim Chawki

Med på bilderna är också Joanna

Larssons & Christoffer Bobergs **Caspar** - Sharwassim Caspar.

- Jag har också min åtta månaders tikvalp, **Najmah** - Kan-Ya-Ma-Kan Najmah for Sharwassim, under utbildning, hon har vant sig vid selen, tränar på kommandona och så vidare. Det kommer att dröja ett tag innan hon får följa med på dragrundorna, men med henne försöker jag lära in grunderna från början, berättar Camilla.

- Hon fick vara med framför vagnen på bilderna för reportaget för att vi skulle få till jämnt antal hundar per vagn, med andra ord sprang hon bara med en kort bit. Hon tränar annars på att gå framför mig med kopplet fäst i selen och får beröm när hon självmant drar framåt.

- Det går till och med att lära gamla hundar, säger Camilla.

- Jag började med vuxna salukis som aldrig dragit tidigare och vi satte in två av dem på prov till-

sammans med 2 PI och det dröjde inte länge förrän jag hade först fyra och sen sex Salukis framför egen vagn.

- En fördel jag märkt med att köra samtliga hundar tillsammans är att samarbetet stärker gemenskapen i flocken. Dessutom är det tidsbesparande när man har många hundar att träna då det passar både ung som gammal.

- Jag vill rikta ett stort tack till mina vänner och dragmentor:

Lena Lonnolainen, Team Asasaq Grönlandshundar och Charlotte & Mattias Lindell, Kennel Chiron Podenco Ibicenos. De lockade med mig att testa dragsporten och har bistått med träningshjälp, goda råd och trevligt träningsällskap.

- Det är oerhört imponerande att se hur snabbt saluki anpassar sig till nya uppgifter och vem vet vad vi hittar på härnäst.

Utrustningen mycket viktig

Jag har två stycken 4-hjuliga sparkcyklar som jag köpt begagnade. Den ena är en mycket smart hopfällbar schweizisk vagn med trumbromsar som får plats i lastutrymmet i min bil. Den andra är en vagn av en "vanlig modell" med cykelhjul och v-bromsar. Den fraktar jag på släpkärra.

Hundarna på bilden är vf Al-Shên Naar el Shaitaan som är 12+ år, hf hans dotter Haefen Galaxie for Sharwassim, vb dotterson Sharwassim Chawki och hb son Sharwassim Ajib ibn Shaitaan.

Galaxies sele är en måttbeställd så kallad kombisele från MR Koppel. Den har ett spänne under magen och sitter väldigt bra på hunden. Rekommenderas varmt även för viltspår och cykelturer!

Sen har jag flera så kallade x-back nomeselar, av olika fabrikat. Några är fodrade med teddy, andra med neopren.

Draglinan som är fäst i cykeln har en expander för att göra det skoningsamt för hundarna och utjämna eventuella ryck.

Draglinorna till repaktive hund fästs i den bakre delen av selen som är vid korset strax ovanför svansen.

Hundarna har mjuka halvstryphalsband på sig och däri finns en så kallad neckline med expander fästad. Den ser till att hundarna i respektive par springer någorlunda nära varandra.

När vi skulle fota hade det kommit massor med blötsnö, men vi gav inte upp utan körde littegrann för att få bilder till Salukibladet. Här är det Camilla som kör.

Strömsholm Summer Show

LÖRDAG 30 JULI

Svenska Salukiringen
Officiell utställning

Domare

Jenny Macro (Nefisa) England (hanar)
Mary White (Freespirits) USA (tikar+BIR)

Klasser/avgifter

Valpklass 4-6 mån 170:-
Valpklass 6-9 mån 170:-
Juniorklass 9-18 mån 270:-
Unghundsklass 15-24 mån 270:-
Bruksklass >15 mån 270:-
Öppen klass >15 mån 270:-
Championklass >15 mån 270:-
Veteranklass 8-10 år 170:-
Veteranklass > 10 år gratis

Sista anm- & betaldag 3/7
www.saluki.se

SÖNDAG 31 JULI

Svenska Vinthundklubben
Officiell utställning

Domare

Mary White (Freespirits) USA (hanar)
Jenny Macro (Nefisa) England (tikar+BIR)

Klasser/avgifter

Valpklass 4-6 mån 170:-
Valpklass 6-9 mån 170:-
Juniorklass 9-18 mån 280:-
Unghundsklass 15-24 mån 280:-
Bruksklass >15 mån 280:-
Öppen klass >15 mån 280:-
Championklass >15 mån 280:-
Veteranklass 8-10 år 220:-
Veteranklass > 10 år gratis

Sista anm- & betaldag 4/7 kl 12:00
www.ostra.svvk.se

TISDAG 2 AUGUSTI

Svenska Vinthundklubben/PKLC
Internationellt LC prov CERT+CACIL

Domare

Bo Forsberg (SE)
Jonny Hedberg (SE)
Peter Rönn (FI)
Heikki Seppälä (FI)

Avgifter
320:- /hund

Första anmälningdag: 6/6
Sista anmälningdag: 4/7
www.svvk.se

SATURDAY JULY 30

The Swedish Saluki Club
CAC show

Judges

Jenny Macro (Nefisa) GB (males)
Mary White (Freespirits) USA (bitches+BOB)

Classes/fees

Puppy class 4-6 months 170 SEK
Puppy class 6-9 months 170 SEK
Junior class 9-18 months 270 SEK
Intermediate class 15-24 months 270 SEK
Working class >15 months 270 SEK
Open class >15 months 270 SEK
Champion class >15 months 270 SEK
Veteran class 8-10 years 170 SEK
Veteran class > 10 years free

Last entry & pay date 3/7
www.saluki.se

SUNDAY JULY 31

The Swedish Sighthound Club
CAC show

Judges

Mary White (Freespirits) USA (males)
Jenny Macro (Nefisa) GB (bitches+BOB)

Classes/fees

Puppy class 4-6 months 170 SEK
Puppy class 6-9 months 170 SEK
Junior class 9-18 months 280 SEK
Intermediate class 15-24 months 280 SEK
Working class >15 months 280 SEK
Open class >15 months 280 SEK
Champion class >15 months 280 SEK
Veteran class 8-10 years 220 SEK
Veteran class > 10 years free

Last entry & pay date 4/7 kl 12:00
www.ostra.svvk.se

TUESDAY AUGUST 2

The Swedish Sighthound Club/PKLC
International LC CAC+CACIL

Judges

Bo Forsberg (SE)
Jonny Hedberg (SE)
Peter Rönn (FI)
Heikki Seppälä (FI)

Fees
320 SEK/dog

First entry date: 6/6
Last entry date: 4/7
www.svvk.se

MISSA INTE

årets stora salukihändelse!

Kom och ställ ut, träffa många andra salukientusiaster och titta på många saluki.

Utställningen hålls på vackra Strömsholms Slott.

Under finaltävlingarna på lördagen bjuder Svenska Salukiringen på mingel och tillsammans hejjar vi fram dom tävlande!

Tag chansen och fotografera dina egna hundar med det vackra slottet i bakgrunden.

Ett fantastiskt minne för framtiden.

Alla vinnarna fotograferas med slottet som bakgrund och publiceras sedan i Salukibladet 4-2016.

Vinnarbild från Strömsholm 2015.

SvSR har finaler (BIS & BIM) i klasserna: babyvalp, valp, junior, unghund, bruks, veteran, uppfödare, avel, släthår, particolour, par och bästa rörelser. Det finns även tävling i barn med hund & juniorhandling.

Alla klassvinnare med CK i klasserna junior, unghund, bruks, öppen, champion och veteran vinner 1 klubbdiplom. Dessa delas ut i samband med BIR & BIM finalerna.

När en hund sammanlagt vunnit 6 klubbdiplom (minst 1 på officiell utst) blir hunden SvSR's klubbmästare.

*Välkomna
till en
underbar & fantastisk
salukihändelse!*

DON'T MISS

the big Saluki event of the year!

Come and show your dogs, meet other Saluki enthusiasts and look at lots of Salukis.

The show is held at the beautiful Strömsholm's Castle.

During the finals on Saturday the Swedish Saluki Club will arrange a social gathering and we will all together cheer the winners!

Take the chance to make some wonderful photos of your own dogs with the beautiful castle in the background.

A fantastic memory for the future.

All the winners will be photographed with the castle in the background and published in the Club Magazine, Salukibladet 4-2016.

The winners from Strömsholm 2015.

SSC has finals (BOB & BOS) in the classes: baby puppy, puppy, junior, intermediate, working, veteran, breeder, progeny, smooth, particolour brace and best movement. We will also arrange junior handling.

All the class winners with CQ in the classes junior, intermediate, working, open, champion and veteran wins 1 Club diploma. These are awarded in connection with BOB and BOS finals.

When a dog has won a total of six Club diplomas (at least one from official show), the dog is awarded the title SSC's Club Champion.

*Welcome
to a
wonderful & fantastic
Saluki event!*

BIS & BIM

CH BADAVIE KONQUESTADOR & CH BADAVIE QIARA
Vinnarna i championklass - Klubbdiplom

LANDSKRONA 15 MAJ 2016 - DOMARE EDGAR BAJONA, KANADA
BABYVALPAR 0+1, VALPAR 0+2, VUXNA 31+32

Foto Lollo Svård & Marie Palmqvist

BIS CH Badavie Konquestador
BH-2 CERT Sundown Gossip And Champagne
BH-3 CH Dabka's Mackenzi
BH-4 CH Dabka's Italy
R-CERT Ta'zim Hatim Hidayat

BIM CH Badavie Qiara
BT-2 CH Qirmizi Magnolia
BT-3 CERT Abu Al Khayar Kailah
BT-4 R-CERT Ta'zim Hawra Haziqah

FINALRESULTAT

BIS BABYVALP Aziz Qitarah

BIS VALP Ainbusken's Alva

BIS JUNIOR Abu Al Khayar Kailah

BIM JUNIOR Dabka's Rocky

BIS UNGHUND Sundown Gossip And Champagne

BIM UNGHUND Speedfreaks Fire-And-Ice

BIS VETERAN Dabka's Italy

BIM VETERAN Barakisch Qabil Advie

BIS AVELSGRUPP Qirmizi Ovation

BIS UPPFÖDARGRUPP Kennel Ta'zim

BIS PAR Djelal Beautiful Jade & Ta'zim Gaia Gemmilah

BIS PAR

Djelal Beautiful Jade & Ta'zim Gaia Gemmilah

BIS BABYVALP
Aziz Qitarah

BIS VALP
Ainbusken's Alva

BIS & BIM JUNIOR
Abu Al Khayar Kailah & Dabka's Rocky
Klubbdiplom

BIS & BIM UNGHUND
Sundown Gossip And Champagne & Speedfreaks Fire-And-Ice
Klubbdiplom

ÖPPEN KLASS
Ta'zim Hatim Hidayat & Ta'zim Hawra Haziqah
Klubbdiplom

BIS & BIM VETERAN
Dabka's Italy & Barakisch Qabil Advie
Klubbdiplom

BIS AVELSGRUPP
Qirmizi Ovation

BIS UPPFÖDARGRUPP
Kennel Ta'zim

Förberedelser...

För att få delta på Crufts måste hunden kvalificera sig. I Sverige finns det två utställningar för detta, ena dagen på MyDog i Göteborg och på Stockholm Hundmässan. För att få en kvalificering till Crufts måste hunden bli BIR, BIM, bästa juniorhane med excellent eller bästa juniortik med excellent (CK behövs alltså inte).

Utställningen 2016 ger kvalificering till Crufts 2017, och så vidare. En internationell champion får alltid delta på Crufts, den behöver alltså inte kvalificera sig på någon utställning.

För att ställa ut hund i England måste man ansöka om ATC (Authority to Compete = tävlingstillstånd). Detta måste man göra allra först, eftersom du inte kan anmäla utan det. Alternativt är om hunden har ett stamboksnummer i England, då behöver du inte ATC.

Ansökan om ATC gör man online och man skickar med kopia på stamtavla och ägarbevis. ATC kostar 20 pund men man behöver bara göra det en gång, sedan har hunden det för livstid.

När du har fått ditt ATC (man brukar få det både via mail och via post) kan du anmäla till utställningen, där du måste ange ATC och även hur hunden har kvalificerat sig. Även detta gör man online. Anmälan kostar ungefär 35 pund. Bekräftelse på anmälan kommer via mail och post, man får dock inga nummerlappar eller liknande, dem hämtar man i sitt "bås" på plats.

Bekräftelsen du får hem är i form av små biljetter - biljett för hund, för utställare och för katalog. Det är extremt viktigt att spara hundens biljett (removal pass), den måste du nämligen lämna ifrån dig när du ska lämna utställningen, annars får du inte ta med dig hunden ut. Man får inte lämna utställningen förrän klockan 16.00.

En del raser får "early start" eller "late start" (tidig start eller sen start). Jag antar att det beror på hur många anmälda det är och hur många raser som ska vara i ringen. Vi hade tur, då whippet tiktade tidig start klockan 8 och salukina hade sen start

Vägen dit...

Vi hade god tid på oss att köra ner. Vi startade hemifrån på torsdagen vid middagstid och vinthundarna (eller hounds som gruppen heter i England) skulle gå på söndagen. Biljett för Eurotunneln mellan Calais och Folkstone var bokad till lördag förmiddag.

Tunnel och tunnel - jo, det är det men man får inte köra i den själv. Man kör in bilen i ett tåg, sedan åker man med tåget över. Första övernattningen blev på en ställplats nere i tyska Oyten,

Vi drar till Crufts®

Bilder och text: Jessica Bolander, Gunilla Skafar & Mikael Skafar

Biljetter som man får bemskickade. Dessa vill man inte slarva bort, om man vill få med sig sin hund från utställningen!

10.30. Jessica skulle visa en whippetik i juniorklass och det funkade bra, även att de var i en annan hall.

där vi var de första gästerna denna säsong. Fredagen blev mest körning. Tyskland, Holland och därefter Belgien (som hade riktigt dåliga vägar) och sedan in i Frankrike och till Calais. Det fanns en ställplats precis vid stranden, jättehärligt ställe och vi njöt verkligen denna kväll trots kallt och blåstigt väder. Saga brydde sig inte så mycket om kylan, stranden var gigantisk och i princip tom på folk så Jessica kunde inte låta bli att släppa sin nybadade hund för ett rejält race. Som naturligtvis slutade med att en överlycklig Saga jagade strandfåglar och tog sig ett dopp i Engelska kanalen.

Lördag morgon var vi ute i god tid, vilket skulle visa sig vara tur. Det var tjock dimma och man såg nästan ingenting! Inte så

enkelt att följa skyltar då... Vi försökte följa skyltarna mot tunneln och hittade rätt, men blev visade till fel banor av de som jobbade där. Inte lätt att hamna bland alla lastbilar och försöka backa och komma rätt. Men vi tog oss ut från området till slut, och när vi kommit rätt innanför ett par kontroller var det dags för hundarna.

Det var mycket om och men gällande hundarnas vaccinationer innan resan, trots att det är bara rabiesvaccination och avmask-

Dags att köra på tåget! Gunilla har gömt sig längst bak i husbilen. Där är man säker.

Och utställningen...

Det gäller att vara framme i riktigt god tid på utställningsplatsen, om man inte vill åka buss med hundar och packning från parkeringen. Det finns enormt många parkeringsplatser och de som ligger närmast blir fulla väldigt fort. Vi var där redan klockan 6, och fick en bra plats precis utanför hall 5 där vi skulle vara - 1 minuts promenad från bil till hall!

I inläppet kollar de inga vaccinationer alls, man måste bara visa upp sina biljetter som man får hemskickade.

Eftersom vi var så tidiga var det helt tomt i hallen. Crufts är en så kallad "bänkad" utställning, där alla hundar har blivit tilldelade ett "bås" där en liten bur får plats om man har tur. Det var många som hade med sig för stora burar, och får de inte plats i båsset så kan man inte använda bur då de inte tillåter några burar på golvet. Båsen är uppdelade rasvis och i nummerordning, i flera rader runt ringarna. Nummerordningen - katalognumren - är numrerade efter ägarens efternamn. Detta betydde förstas att vi inte fick bås bredvid varandra. Man får heller inte flytta på några nummer, men det gjorde vi ändå så vi kunde hjälpas åt att sitta vid hundarna. Nu hade vi nog tur ändå, eftersom Sagas bås var i första raden längst ut i hörnet, så vi kunde flytta Liam dit.

Det är faktiskt väldigt gott om plats runt ringarna ändå. Crufts sätter upp stolar precis intill ringarna där folk kan sitta och titta. Låsta i varandra, förstås, så man inte kan flytta dem.

Klasserna är uppdelade på ett helt annat sätt än vi har hemma. Antingen efter ålder, eller efter meriter. Dock ska en champion alltid ställas i open class. Man kan väl kalla det för Englands championklass - för någon egentlig championklass har de inte. Har man en yngre hund som inte är champion finns det en del klasser att välja mellan. Man kan i praktiken även anmäla i fler än en klass, men det är inte att rekommendera för du måste vinna alla klasser du har anmält i för att överhuvudtaget få tävla om certet. Det finns heller ingen strikt ordning - ditt nummer spelar här ingen roll utan man går bara in med hunden och

ning som gäller precis som till Finland eller Norge. Men det är extremt viktigt att allt i passen är ifyllt på rätt sätt! Stämplarna måste innehålla allt - veterinärens namn, fullständiga adress och telefonnummer. Finns inte detta i passet blir det stopp. Då får man uppsöka veterinär på orten som stämplar om vaccinationerna. Inte kul om man har tåg eller båt att passa. De kollar även chippet, så hundarna måste följa med in i det lilla huset som snabbt fylls av stressiga människor och ännu mer stressade hundar. De hade en del golv att torka, inte speciellt roligt. Kön växte en bra bit utanför huset.

Efter veterinärkontrollen är det bara att försöka hitta till nästa stopp, och sedan väntar man på sitt tåg för påkörning. Det kändes som att vara på en stor flygplats. Själva tåget och tunneln var inga problem. Inte speciellt trångt på tåget heller, även att vi hade husbil. Intressant är att de tar 25 euro per hund för att åka med tåget. Och hundarna går ju aldrig ut ur bilen...

Sedan kom den stora prövningen - vänstertrafiken. Om man bortser från rondeller och utfarter så går det rätt så bra. Det är dock lätt att tänka fel, särskilt om man kört på motorvägen ett par timmar och ska köra av. Då är det väldigt bra att ha någon som sitter bredvid och dirigerar och skriker till när det behövs. Sista natten hade vi hittat en fin camping 15 minuter från NEC - men glömt att boka, eller vi trodde väl inte det skulle vara fullt i början på mars. Damen på campingen tipsade oss om en lastbilspartering en bit bort. Vi körde dit men beslutade oss att dra därifrån fort som det bara gick. Skumt ställe som stank diesel och lustiga typer som kom mot bilen och var jättenyfikna. Nej tack...

Vi rullar på en bit till, och kommer in på en väg som slutar i ett litet samhälle. Sover sista natten på en kyrkogård...lugnt och skönt, och bara 15 minuter till utställningen dagen efter!

ställer sig där man vill. Ringarna är stora, och jag upplevde inte att mattan var hal. De placerar fem hundar i varje klass - 1, 2, 3, reserv och VHC (very highly commended) men kritiker skrivs bara på första, andra och tredjeplaceringen i varje klass. Man får inte med sig någon kritik hem, men de publiceras på nätet. Jessica hittade Sagas kritik på dog.biz ett tag efter utställningen. Vinnaren i varje klass går sedan in och tävlar om cert (CC och RCC). Om vinnaren i open får certet, går tvåan i klassen in till de andra klassvinnarna för att tävla om RCC. Certet delas ut till hundar oavsett om de är champion i England eller inte. Crufts är en fotografs värsta mardröm. Det är dåligt ljus, och gröna mattor. ALLA hundar blir gröna. Det är som att vara i ett akvarium med en glödlampa...

En del av ringen - stolar runt (ja, precis vid kanten) och båsen som man ser i flera rader.

Resultat och hundar...

Liam placerade sig på en fjärdeplats i open hanar (14 anmälda) och Saga placerade sig på en tredjeplats i open tikar (18 anmälda). Ja, man åker kanske inte till Crufts för att vinna så vi var väldigt nöjda med att få en placering i våra klasser!

BIR och CC gick till Ch Elamir Amar, vinnare av open, ägare Michele Wybou, Belgien och uppfödare Mario Cabral, Portugal. Han är efter svenska Ch Amiyat Anakin.

Detta hade vi förstås hade gissat, då domaren (Mary Parker, kennel Classicus) har valpar efter just denna hane hemma. Inte så oväntat att hon gillar honom förstås.

BIM och CC gick till Al Zubeyda Iman, ägd och uppförd av Jean-Luc Lemouzy, Frankrike. En riktigt fin tik!

RCC hanar gick till Lahatpar Hadi El Basher som var tvåa i open, ägare och uppfödare Daniela Van Der Lichte, Belgien. Han är efter svenska Ch Rudan Razeel, men inte speciellt lik sin far.

RCC tikar gick till Al Caliphs Artemis, vinnaren av open tikar. Det var inga fler svenska hundar anmälda förutom våra två.

Jo, en Khalils-tik men exporterad till England och en Sharwasim-hane exporterad till Danmark.

Nu var det förstås rätt så många utländska hundar anmälda också, men få som man hade kunnat tänka sig att ta med hem.

Både Liam och Saga gjorde ett bra jobb. Vi är så stolta över våra hundar!

Veteran - Dog

- 1 Ch Baghdad Karim
 - 2 Sufeina Jebel Ali
 - 3 Ch Rostam Al Badaia
- Res Caryna Curetes
VHC Charrioak-Sagittarius

Minor Puppy - Dog

- 1 Miskanda The Grey Gatsby

Puppy - Dog

- 1 Amal Hayati Ohdedar El Azizi Fuadi Of Ilsham
 - 2 Fernlark By Design
 - 3 Fernlark Guinness On Tap For Bumpkiss
- Res Fernlark Guinness On Tap For Bumpkiss
VHC Threadgold The Saint

Junior - Dog

- 1 Charliviant Badieh Almase
 - 2 El Hamrah Mansur Of Kasaque
 - 3 Fernlark Guinness On Tap For Bumpkiss
- Res Tazillah Athir Armani
VHC Velourias Gene Vincent

Yearling - Dog

- 1 Caryna Khepri
 - 2 El Hamrah Mansur Of Kasaque
 - 3 Fernlark Paw Me Another With Bumpkiss
- Res Fernlark Pull The Cork At Sotazsu
VHC Sharwassim Chanan

Post Graduate - Dog

- 1 Alcaliphs Anjal Bey

- 2 Mumtaz Theseus
 - 3 Bendedegid Bazinga
- Res Fernlark Daquiri
VHC Charrioak Algieba

Limit - Dog

- 1 Noushzad Caliph
 - 2 Alsahra Aslan Bedu
 - 3 Alsahra Murano
- Res Yalameh Lala Ambra Shah
VHC Bendedegid Arrowsmith Of Greatplains

Open - Dog

- 1 Ch Elamir Amar
 - 2 Lahatpar Hadi El Basher
 - 3 Ch Mumtaz Hercules
- Res Ch Badavie V For Victory
VHC Ch Crowned Head Il Bahara

Veteran - Bitch

- 1 Ch Kasra Tabina
 - 2 Ch Chisobee Serenarian
 - 3 Ch Ulmarra Shaqira
- Res Baghdad Rose Of Gorewater

Minor Puppy - Bitch

- 1 Sotazsu Arabella Of Indira
- 2 Sotazsu Ace Of Hearts From Indira

Puppy - Bitch

- 1 Gorewater Roshanak
- 2 Gorewater Parisa

Junior - Bitch

- 1 Velourias Viva Vivienne

- 2 Velourias Agent Velvet Glencathra

Yearling - Bitch

- 1 Caryna Neferti
 - 2 Chisobee Lady Bianca Glencathra
 - 3 Chisobee Betty Boop
- Res Caryna Lotus Ir Jun Ch
VHC Voice Of My Heart Neshema Tova

Post Graduate - Bitch

- 1 Timaru Inaaya Of Jazirat
 - 2 Noushzad Calipha Orlie
 - 3 Mumtaz Phoebe
- Res Bendedegid Jameel Antar Of Kiddles
VHC Daphne El Abbas

Limit - Bitch

- 1 Al Zubeyda Iman
 - 2 Khalils Araceli
 - 3 Charrioak Sheerzam
- Res Chisobee Sahraa U Aasifah
VHC Al-Yaman Sahar From Knighttellington

Open - Bitch

- 1 Al Caliphs Artemis
 - 2 Alishamar Mairannay
 - 3 Ch Ahmadi Frost Bite
- Res Ch Min Ma-Sha Charaf
VHC Ch Daxlore Harani Of Shaybani

Good Citizen Dog Scheme - Bitch

- 1 Anisah Amere
 - 2 Bendedegid Jameel Antar Of Kiddles
 - 3 Ch Chisobee Serenarian
- Res Baghdad Rose Of Gorewater

Ch Elamir Amar - BIR och CC

Kritik: This boy has it all. He has the most beautiful shoulder assembly, with excellent balance between the length of upper arm and shoulder blade. Good layback of shoulder and wonderful return of upper arm. Well filled front, correct bladed bone and text book feet. He has a long, deep, ribcage as required in the standard. Beautifully balanced quarters with depth through first and second thigh, long powerful croup, and strong well angled hocks. Excellent topline, with rise over the loin, and a tight tuck up. On the move he was a joy to behold, as his fantastic construction would suggest; moving with a light lifting, balanced action, with correct reach and drive. Delighted to award him CC and BOB.

Al Zubeyda Iman - BIM och CC

Kritik: Absolutely loved this bitch. The most beautiful head with correctly shaped eyes and high ear set. Long supple neck leading into correctly angulated shoulders and excellent return of upper arm. Deep, well carried back ribcage. Beautiful topline, and strong powerful quarters which she used to drive herself around the ring, displaying the desired light effortless action, with reach and balance. Delighted to award her the CC, ran Amar close for BOB, but just preferred his final finish.

In Memoriam

Vill du ha med din bortgångna hund här?
Maila till salukibladet@saluki.se

SHAAMROC SILVER SHADOW

2004-06-11 -- 2014-06-27
E: CH Shirin Roya Denj-Mashush
U: Shaamroc Royal Pearl
Ägare: Carolina Holstensson

Muscot var min första egna hund och jag kunde verkligen inte ha fått en bättre första Saluki. Han var väldigt rastypisk i sitt sätt; snäll, mild, behaglig, lugn, orden räcker inte till för att beskriva vilken underbar vän han var och hur mycket jag fortfarande saknar honom trots att det snart har gått två år sedan han gick bort. Han trivdes bra med våra andra hundar men var också väldigt trygg på egen hand, han var självständig och behövde ha sitt "space" men ville samtidigt ändå alltid vara

med där vi var. Vi hann göra så mycket tillsammans under våra tio år ihop men det jag minns mest är ändå vardagsgrejerna som alla sköna promenader, soffmys och liknande. Jag hade alltid föreställt mig att Muscot var en sån där hund som skulle bli riktigt gammal, jag vet inte riktigt varför, kanske för att han alltid varit så värdig i sitt sätt, det var han redan som valp. Det kom som en chock när han på en promenad plötsligt började vingla och inte kunde fortsätta gå utan var tvungen att

lägga sig ner. Vi åkte direkt in till Strömsholm där det efter diverse undersökningar gjordes ett hjärtultraljud där man såg att han hade en tumör i hjärtat. Det fanns inget att göra utan han fick soffa in samma dag. Jag hade önskat många fler år tillsammans med Muscot, men jag försöker tänka att tio år ändå är lång tid och jag är så tacksam över den tid vi fick tillsammans och alla underbara minnen jag har kvar av honom och som jag alltid kommer att bära med mig.

NORD CH DK V-14 BAKLAVA'S VELINO

2008-11-27 -- 2016-02-16
E: CH Baklava's Ushid
U: CH Baklava's Tara Tayyibah
Ägare: Linda & Magnus Arbliden
Foto: Arbliden & Lollo Svärd

Azlan
- våran fina, goa, underbara, pratglada gosse.
- Linas alldeles speciella kille
- Mezzis bästa lekkompis

Du var en väldigt speciell gosse, kunde hoppa och studsa i kopplet men aldrig att du drog, vem som helst kunde gå ut med dig.

Sprang aldrig ifrån oss när du var lös & nu är det ingen som kommer på natten och puttar med nosen för att få krypa in under täcket och ligga nära.

Vi fick alldeles för kort tid tillsammans här på jorden men du kommer alltid ha en alldeles speciell plats i våra hjärtan.

Du har nu återförenats med din pappa som du älskade djupt och innerligt.

Tack Monica & Rune för förtroendet att vi fick köpa och ha denna goa kille hos oss.

(Pga den epilepsi han fick vid 6,5 års ålder och medicineringen gav så mycket biverkningar var vi tvungna att låta honom gå.)

Hedra din bortgångna hund utan kostnad

Du som vill hedra din bortgångna hund, har ett bra tillfälle att göra det i Salukibladet utan kostnad. Skicka in en bild och cirka 10 raders text som berättar om din hund. Hundens riktiga namn, födelseår och ägare är obligatoriskt. Skriv valfri text om din vän och gärna också vad som orsakade dödsfallet.

Detta hände min hund

Om du vill berätta lite mer om din hund än det som ryms på tio rader - t ex om hans/hennes speciella egenskaper, eller om den drabbats av någon sjukdom som du vill berätta om - vill vi att du skriver under rubriken: Detta hände min hund!

In Memoriam

Vill du ha med din bortgångna hund här?
Maila till salukibladet@saluki.se

RITZAS RAFIQ

2007-01-11 -- 2015-11-15

E: CH Tasia Eminence

U: CH Ritzas Natascha

Ågare: Pia Jeppsson

Foto: Christian Magnusson

2007 köpte vi Rafiq från kennel Ritzas då han var tre månader gammal. Det var lite ovant att efter länge ha varit självförsörjande när det gäller hundar att få hem en ny hund i flocken. Vi hade aldrig haft en saluki som "pratad" så mycket men trots det så förstod inte Rafiq riktigt språket vi hade här hemma och det tog lite tid innan han helt kom in i vår stora familj med barn och hundar. Han sov därför i min säng den första tiden - en vana han hela livet hade kvar trots att han som vuxen

egentligen inte fick.

Rafiq visade sig precis som förväntat med en sådan mor att bli mycket bra på LC och hade två LC cert. Han blev faktiskt för bra vilket gjorde att han tänkte ut vart trasan skulle gå och förekom den alltför ofta.

2015 blev han far till fem söner (vår F kull) och vi ser nu hur mycket han lämnat efter sig i dem - inte minst till Faari' som vi har kvar här hemma.

Rafiq blev hastigt sjuk en helg i november och blev inlagd på

Bagarmossens djursjukhus. Han hade en kraftig infektion men svarade inte på behandlingen så vi fick ta beslutet att han skulle få somna in. Vi kan fortfarande inte förstå att du inte längre går här hemma och pratar med oss och att jag inte längre behöver komma ihåg att stänga dörren till sovrummet utan att hitta dig i sängen.

Tack Ingela för en mycket speciell och älskad saluki och för att jag på äldre dagar fick dig som uppfödare.

SE LCCH XASS FARAH CANDY

2001-07-04 -- 2016-02-25

E: Sedeki Gerdu

U: Xass Farah Basmellah

Ågare: Pia Jeppsson

Det var egentligen inte meningen att vi skulle behålla två tikvalpar ur vår C kull men eftersom vi tyckte att det blev orättvist att bara vår äldsta dotter Ebba skulle få en egen saluki (Cleo) så beslutades att även Agnes - som är 14 månader yngre - också skulle få en egen hund vilket blev Candy. Detta blev starten på att vi kom att avla vidare på två linjer (Candy- och Cleolinjen som vi kallar dem) och där vi nu har några av deras barn, barnbarn och barnbarnsbarn här hemma.

Candy var en mjuk men också en ganska så tuff saluki och hon kom med åren att bli den nya flockledaren. Våra valpar har fått vänja sig vid ordentliga tillrättavisningar av Candy om de inte uppförde sig. Men hon älskade dem och försökte ofta krypa ner i valplådan - även om det inte var hennes egna valpar och 2004 blev hon mor till vår D kull.

Candy var en mycket bra LC saluki och blev snabbt svensk LC champion men tyvärr blev hon ordentligt överfallen under den sista

tävlingen innan vi åkte till LC EM i Finland 2006. Efter påhoppet gillade hon inte att ha den andra medtävlade hunden bakom sig och bröt om det förekom någon form av aggressivitet eller skällande under ett lopp.

Det var med sorg som vi till sist beslutade att låta åldern ta ut sin rätt och det är svårt att fylla tomrummet efter vår älskade Candy som vi fick äran att dela livet med i nästan 15 år. Trösten är att vi vet att nu är systrarna C återigen tillsammans.

DABKA'S GIZMO

2006-06-09 -- 2016-04-06

E: CH Amiyat Anakin

U: CH Khalils Jahara

Ågare: Alexandra Krantz

Jejje var min allra första saluki som jag tog över som omplacerings hund när han var 15 mån gammal. Jejjes personlighet var väldigt speciell. Han var kungen och ledaren här hemma.

Jejje har under sitt liv gjort MH-test, sprungit LC och även på kappbanan. Jag ställde ju Jejje en del. Och han utvecklades i ringen och på äldre dar tyckte han det var väldigt roligt att åka iväg och visa upp sig.

Jejje fick för ett par år sedan pro-

blem med infektioner i tandköttet. Det behandlades med antibiotika, men så snart kuren var slut kom det tillbaka igen. Fast vi borstade tänderna och tog bort tandsten så blev det aldrig riktigt bra. Han blev hängig och slö. Vi åkte till veterinären och tog en massa blodprover. Efter några dagar fick vi besked att han hade hypotyreoos. Han skulle få äta forthydron resten av livet. Men med hjälp av medicinen blev han bättre och piggare. Tre månader senare så slutade han nästan att äta och när jag skulle ge honom medicinen pep han och var ledsen. En akut tid in till veterinären och han var jätteröd på insidan av kinden och blåsor. Han hade kronisk stomatit. Veterinären sa att det gick att operera bort en del tänder men att det inte var säkert att det skulle hjälpa. Han skulle få genomgå flera operationer, långa smärtsamma läkeperioder med mycket antibiotika. Det sista jag ville var att Jejje skulle ha ont så därför fick han somna in.

Ålskade älskade Kungen!
Du är så saknad!

LURE COURSING RESULTAT

SJÖBO NATIONELL 10 APRIL 2016

Lars Johansen (Domare 1), Charlotte Andersson (Domare 2)

HANAR

1. 331 p - CERT Lubab Al Kadam Avalon Furat
2. 327 p - CERT Etham Al Zahra
3. 324 p Sharwassim Basim
4. 321 p Hisilome's Lancelot
5. 319 p Afifa Ataya
6. 316 p Red Hawk's Qasim Samir
7. 314 p Yashars Esteban
7. 314 p Shamali Imram Nadir Ibn Raadin
9. 312 p Dahaqin Chaqib
10. 311 p Al A'lim Jawdat
11. 309 p Sharwassim Chawki
12. 309 p Biscotti Dani Diinaamiit Noor Inca
13. 308 p Sharwassim Ajib Ibn Shaitaan
14. 300 p El-Ubaid's Tango
0. Ta'zim Ghaziir Ghameel - *ej i mål i lopp 2*

TIKAR

1. 338 p - CERT - CHAMPIONAT Mazra'e Gangall Cala Anguila
2. 338 p Arriyad Nilofar
3. 332 p - CERT Mwindi Zibiah
4. 328 p Al A'lim Janan
5. 326 p Ta'zim Ihlaah Isharat
6. 325 p Speedfreaks Fire-And-Ice
7. 322 p Sharwassim Chakira
8. 319 p Elamir Bela Burberry
9. 313 p Haefen Galaxie For Sharwassim
10. 312 p Al Wathba Esther Fadheela
11. 309 p Arriyad Nour
12. 305 p Al A'lim Johara
13. 291 p Di Indigetes Adeona

ÖSTRA RYD NATIONELL 17 APRIL 2016

Thomas Brandt (Domare 1), Steinar Matthisen (Domare 2), Marie Jarl (Domare 3)

HANAR

1. 331 p - CERT - CHAMPIONAT Red Hawk's Qasim Samir
2. 326 p - CERT Lubab Al Kadam Avalon Furat
3. 326 p Badavie Walking In Memphis
4. 325 p Afifa Ataya
5. 324 p Shamali Jayed Tafar Ibn Abu Shamah
6. 323 p Sharwassim Basim
7. 320 p Shamali Imram Nadir Ibn Raadin
8. 319 p Etham Al Zahra
9. 317 p Sharwassim Ajib Ibn Shaitaan
10. 316 p Yashars Esteban
11. 311 p Khalils Yona
12. 309 p Talata Baahir
12. 309 p Dahaqin Chaqib
14. 309 p Al A'lim Jawdat
15. 302 p Sharwassim Chawki
15. 302 p Ta'zim Izzat Imtiyaz
17. 287 p Mehr Angiz Shimal Nasir
0. Hisilome's Lancelot - *skadad i lopp 1*
0. El-Ubaid's Tango - *ej till start i lopp 2*

TIKAR

1. 335 p - CERT Al Wathba Esther Fadheela
2. 329 p - CERT Ta'zim Ihlaah Isharat
3. 327 p Haefen Galaxie For Sharwassim
3. 327 p Elamir Bela Burberry
5. 326 p Mazra'e Gangall Cala Anguila
6. 324 p Mazra'e Gangall Cala Ferrara
7. 323 p Al A'lim Janan
8. 322 p Speedfreaks Fire-And-Ice
9. 320 p Sharwassim Chakira
10. 317 p Dhawati Ujala Lamiáh
11. 316 p Zarabis Quintessa
12. 313 p Khalils Calista Canace
13. 312 p Al Wathba Cizy Wid Alba Number Nine
14. 309 p Al A'lim Johara
15. 306 p Mazra'e Gangall Cheyenne Wyoming
15. 294 p Dhawati Unaza Bint Rafiiqa
17. 289 p Di Indigetes Adeona

DET SVENSKA LANDSLAGET TILL LC EM I SLOVAKIEN

HANAR

1. Red Hawks Qasim Samir
2. Yashars Esteban
3. Shamali Imram Nadir Ibn Raadin
4. Lubab Al Kadam Avalon Furat
5. Afifa Ataya
6. Ritzas Siraj Al Din

RESERVER HANAR

Shamali Jayed Tafar Ibn Abu Shamah
Ta'zim Feroz Farruk

TIKAR

1. Dhawati Ujala Lamiah
2. Mazra'e Gangall Cala Anguila
3. Al Wathba Esther Fadheela
4. Dhawati Unaza Bint Rafiiqa
5. Mazra'e Gangall Cheyenne Wyoming
6. Khalils Calista Canace

RESERV TIKAR

Speedfreaks Fire And Ice

PRESENTING KHALILS F'S

with our first bred smooths

FADIME BINT CHANGRALA

FERESHTEH & FARWA IBN NABIL

F....

**ELIZABETTE
KALLIN-FORSSBERG &
BO FORSSBERG
kennel.khalil@telia.com**

FARIH

**FOROSANDEH BINT
CHANGRALA**

